ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 84
ΙΟΥΝΙΟΣ 2009
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η «αποδυνάμωση» του κομματισμού δεν αρκεί για την καταστροφή της εξουσίας

Το «δίλλημα» εξακολουθεί να ισχύει:

ΑΝΑΡΧΙΑ ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΑΝΑΡΧΙΑ ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΤΑ ΓΚΕΤΟ, Η «ΚΑΘΑΡΗ ΠΟΛΗ» ΚΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ΙΟΙ, ΜΙΚΡΟΒΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ, σελ. 9

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Οι εκλογές, όπως είναι γνωστό, ανεξάρτητα εάν αφορούν το ευρωκοινοβούλιο ή όχι παραμένουν η κορυφαία διαδικασία αναβάπτισης του «δικαιώματος» των εξουσιαστών να διαφεντεύουν τις ζωές των υπηκόων τους.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση οι ευρωεκλογές της 7ης Ιουνίου έχουν μια επιπλέον βαρύτητα. Είναι η πρώτη εκλογική διαδικασία που αφορά το ευρωκοινοβούλιο από τότε που ξέσπασε η μεγαλύτερη οικονομική σύμφωνα με τους «ειδικούς» –και μάλιστα από το 1929– «κρίση».

Επίσης, είναι η πρώτη εκλογική διαδικασία στην οποία συμμετέχουν οι ντόπιοι κομματικοί σχηματισμοί μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη. Τέλος είναι μια εκλογική διαδικασία σημαντική για το ξεκαθάρισμα λογαριασμών ανάμεσα σε διάφορες μερίδες της εξουσίας με φόντο τις επερχόμενες, όποτε πραγματοποιηθούν, εθνικές εκλογές είκοσι χρόνια ύστερα από τις συγκυβερνήσεις του '89-'90.

Οι τελευταίες δεν έρχονται απλά να ανανεώσουν ένα ακόμη «κύκλο» διαχείρισης επταετούς, συνήθως, χρονικής διάρκειας. Έρχονται να προσδιορίσουν τους συνολικούς όρους συνδιαχείρισης της κοινωνικής αποστροφής για τα κόμματα, τους πολιτικούς και την πολιτική, αλλά και την κοινωνική απαξία για την οποία χαίρει το σύνολο των θεσμών. Γνωρίζουν ότι το μέγεθος του «προβλήματος» δεν είναι μικρό. Προσπαθούν, λοιπόν, να είναι όσο το δυνατόν πιο ενισχυμένοι για να το αντιμετωπίσουν.

Και εδώ είναι ένα σημαντικό σημείο.

Η ενίσχυση του συστήματος κυριαρχίας δεν αναιρείται ούτε αμφισβητείται από την πρόσκαιρη ή μη «αποδυνάμωση» μιας συνιστώσας του. **Μ' άλλα λόγια από κοινωνικής σκοπιάς δεν έχει καμία σημασία εάν πριμοδοτηθεί εκλογικά ένα μικρό κόμμα ή εάν δοθεί ένα εκλογικό «μάθημα» στον «δικομματισμό».** Για τους εξουσιαστές σημασία έχει η συμμετοχή στο εκλογικό σκηνικό, η κοινωνική ανοχή τόσο της ίδιας της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης όσο και των όρων που με τους οποίους επιβάλλονται. **Γι' αυτό και η ψήφος, σ' οποιοδήποτε κόμμα συμμετέχει στην εκλογική διαδικασία ενισχύει την εξουσία στο σύνολο της.**

Αυτή η πραγματικότητα δύσκολα μπορεί να κρυφθεί πλέον πίσω από εναγώνιους δήθεν προβληματισμούς περί σταθεροποίησης του πολιτικού σκηνικού, αντιμετώπισης των «σκανδάλων» ή περί ανεμπόδιστης διαδοχής βιώσιμων «αυτοδύναμων» πολιτικών «λύσεων». Τα επιχειρήματα αυτά απευθύνονται, βέβαια, σε αφελείς ανθρώπους, που όμως όλο και περισσότερο λιγοστεύουν.

Τα αποτέλεσμα των πρόσφατων φοιτητικών εκλογών είναι χαρακτηριστικά. Οι αριστεροί κομματικοί μηχανισμοί δεν μπόρεσαν να αποκομίσουν εκλογικά οφέλη από την αποκαλούμενη νεανική εξέγερση του Δεκέμβρη. Και δεν ανα-

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Εκλογές, Πολιτική και Αναρχία στον

«ειδικούς» –και μάλιστα από το 1929– «κρίση».

Επίσης, είναι η πρώτη εκλογική διαδικασία στην οποία συμμετέχουν οι ντόπιοι κομματικοί σχηματισμοί μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη. Τέλος είναι μια εκλογική διαδικασία σημαντική για το ξεκαθάρισμα λογαριασμών ανάμεσα σε διάφορες μερίδες της εξουσίας με φόντο τις επερχόμενες, όποτε πραγματοποιηθούν, εθνικές εκλογές είκοσι χρόνια ύστερα από τις συγκυβερνήσεις του '89-'90.

Οι τελευταίες δεν έρχονται απλά να ανανεώσουν ένα ακόμη «κύκλο» διαχείρισης επταετούς, συνήθως, χρονικής διάρκειας. Έρχονται να προσδιορίσουν τους συνολικούς όρους συνδιαχείρισης της κοινωνικής αποστροφής για τα κόμματα, τους πολιτικούς και την πολιτική, αλλά και την κοινωνική απαξία για την οποία χαίρει το σύνολο των θεσμών. Γνωρίζουν ότι το μέγεθος του «προβλήματος» δεν είναι μικρό. Προσπαθούν, λοιπόν, να είναι όσο το δυνατόν πιο ενισχυμένοι για να το αντιμετωπίσουν.

Και εδώ είναι ένα σημαντικό σημείο.

Η ενίσχυση του συστήματος κυριαρχίας δεν αναιρείται ούτε αμφισβητείται από την πρόσκαιρη ή μη «αποδυνάμωση» μιας συνιστώσας του. **Μ' άλλα λόγια από κοινωνικής σκοπιάς δεν έχει καμία σημασία εάν πριμοδοτηθεί εκλογικά ένα μικρό κόμμα ή εάν δοθεί ένα εκλογικό «μάθημα» στον «δικομματισμό».** Για τους εξουσιαστές σημασία έχει η συμμετοχή στο εκλογικό σκηνικό, η κοινωνική ανοχή τόσο της ίδιας της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης όσο και των όρων που με τους οποίους επιβάλλονται. **Γι' αυτό και η ψήφος, σ' οποιοδήποτε κόμμα συμμετέχει στην εκλογική διαδικασία ενισχύει την εξουσία στο σύνολο της.**

Αυτή η πραγματικότητα δύσκολα μπορεί να κρυφθεί πλέον πίσω από εναγώνιους δήθεν προβληματισμούς περί σταθεροποίησης του πολιτικού σκηνικού, αντιμετώπισης των «σκανδάλων» ή περί ανεμπόδιστης διαδοχής βιώσιμων «αυτοδύναμων» πολιτικών «λύσεων». Τα επιχειρήματα αυτά απευθύνονται, βέβαια, σε αφελείς ανθρώπους, που όμως όλο και περισσότερο λιγοστεύουν.

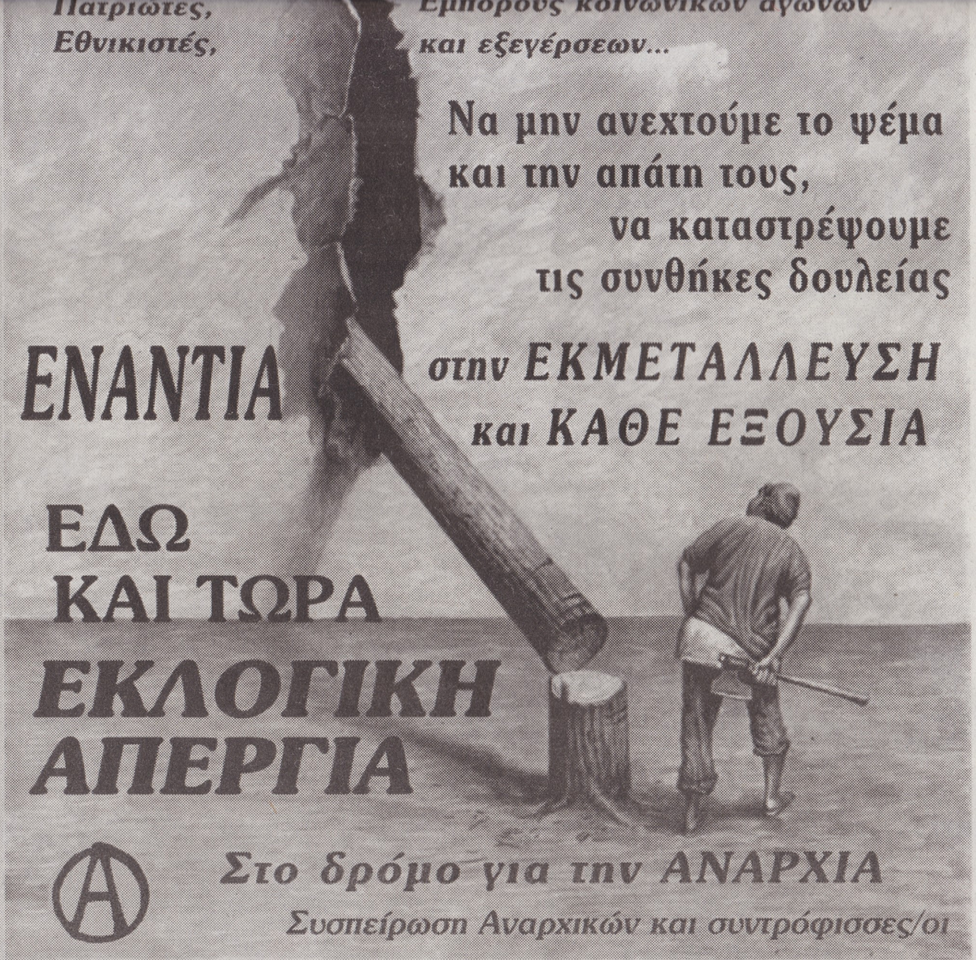
Τα αποτέλεσμα των πρόσφατων φοιτητικών εκλογών είναι χαρακτηριστικά. Οι αριστεροί κομματικοί μηχανισμοί δεν μπόρεσαν να αποκομίσουν εκλογικά οφέλη από την αποκαλούμενη νεανική εξέγερση του Δεκέμβρη. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στην φοιτητική παράταξη του ΚΚΕ που είχε μια αναμενόμενη αισθητή μείωση, αλλά το ίδιο συνέβη και για την αντίστοιχη του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ λιγότερους ψήφους συγκέντρωσαν και τα ΕΑΑΚ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όπως και σ' ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν ο κοινωνικός έλεγχος επιχειρείται να περάσει μέσα από κάθε πρόσφορη για τον σκοπό αυτό αφομοιωτική διαδικασία. Ζητούμενο, λοιπόν, για εμάς και όχι δεδομένο παραμένει η περαιτέρω διάχυση των αναρχικών απόψεων και πρακτικών, αφού διατηρούμε την ακράδαντη πεποίθηση ότι η αναρχική οργάνωση, **ούτε μπορεί να συγχέεται ούτε να απεμπολείται ως πρόταση** σε όποιον αγωνίζεται για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση από τα δεινά κράτους και κεφαλαίου.

Οι αναρχικοί δεν αποτελούν μέρος καμίας αριστεράς, επαναστατικής, ριζοσπαστικής, «ορθόδοξης» ή μη. Η δραστηριοποίησή τους μ' αφορμή «ζητήματα», όπως το μεταναστευτικό ή το περιβαλλοντικό δεν μπορεί να διεκδικεί μια θέση στα αριστερά της αριστεράς.

Και αυτό αφορά τόσο την μορφή των δραστηριοποιήσεων και το περιεχόμενο τους όσο και την σαφή και όχι στα λόγια «διακριτή» απόσταση από διάφορες ενταξιακές στο ευρύτερο αντιπολιτευτικό κινηματικό μπλοκ διαδικασίες.

Και κάτι τελευταίο. Ο λύκος δεν κυνηγάει στην περιοχή του. Βάζει κάποια ό

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
Τρίτη 2 Ιουνίου 2009,
ώρα 5[30]μμ
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ
(Πανεπιστημίου)

Εκλογές, Πολιτική και Αναρχία στον «απόηχο» της εξέγερσης του Δεκέμβρη
ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην **ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ**
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)
Πέμπτη 4 Ιουνίου 2009, 5[30]μμ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 8ος•ΦΥΛΛΟ 84•
ΙΟΥΝΙΟΣ 2009
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

στον «δικομματισμό». Για τους εξουσιαστές σημασία έχει η συμμετοχή στο εκλογικό σκηνικό, η κοινωνική ανοχή τόσο της ίδιας της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης όσο και των όρων που με τους οποίους επιβάλλονται. **Γι' αυτό και η ψήφος, σ' οποιοδήποτε κόμμα συμμετέχει στην εκλογική διαδικασία ενισχύει την εξουσία στο σύνολο της.**

Αυτή η πραγματικότητα δύσκολα μπορεί να κρυφθεί πλέον πίσω από εναγώνιους δήθεν προβληματισμούς περί σταθεροποίησης του πολιτικού σκηνικού, αντιμετώπισης των «σκανδάλων» ή περί ανεμπόδιστης διαδοχής βιώσιμων «αυτοδύναμων» πολιτικών «λύσεων». Τα επιχειρήματα αυτά απευθύνονται, βέβαια, σε αφελείς ανθρώπους, που όμως όλο και περισσότερο λιγοστεύουν.

Τα αποτέλεσμα των πρόσφατων φοιτητικών εκλογών είναι χαρακτηριστικά. Οι αριστεροί κομματικοί μηχανισμοί δεν μπόρεσαν να αποκομίσουν εκλογικά οφέλη από την αποκαλούμενη νεανική εξέγερση του Δεκέμβρη. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στην φοιτητική παράταξη του ΚΚΕ που είχε μια αναμενομένη αισθητή μείωση, αλλά το ίδιο συνέβη και για την αντίστοιχη του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ λιγότερους ψήφους συγκέντρωσαν και τα ΕΑΑΚ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όπως και σ' ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν ο κοινωνικός έλεγχος επιχειρείται να περάσει μέσα από κάθε πρόσφορη για τον σκοπό αυτό αφομοιωτική διαδικασία. Ζητούμενο, λοιπόν, για εμάς και όχι δεδομένο παραμένει η περαιτέρω διάχυση των αναρχικών απόψεων και πρακτικών, αφού διατηρούμε την ακράδαντη πεποίθηση ότι η αναρχική οργάνωση, **ούτε μπορεί να συγχέεται ούτε να απεμπολείται ως πρόταση** σε όποιον αγωνίζεται για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση από τα δεινά κράτους και κεφαλαίου.

Οι αναρχικοί δεν αποτελούν μέρος καμίας αριστεράς, επαναστατικής, ριζοσπαστικής, «ορθόδοξης» ή μη. Η δραστηριοποίησή τους μ' αφορμή «ζητήματα», όπως το μεταναστευτικό ή το περιβαλλοντικό δεν μπορεί να διεκδικεί μια θέση στα αριστερά της αριστεράς.

Και αυτό αφορά τόσο την μορφή των δραστηριοποιήσεων και το περιεχόμενο τους όσο και την σαφή και όχι στα λόγια «διακριτή» απόσταση από διάφορες ενταξιακές στο ευρύτερο αντιπολιτευτικό κινηματικό μπλοκ διαδικασίες.

Και κάτι τελευταίο. Ο λύκος δεν κυνηγάει στην περιοχή του. Βάζει κάποια όρια σε αντίθεση με τις πτωματοφάγες ύαινες που δεν κάνουν κάτι τέτοιο. Ο εκφυλισμός βέβαια δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο. Μόνο που οι συνέπειες σε κάθε περίπτωση είναι επώδυνες.

Και αποδεικνύονται καταστροφικότερες όταν αντιμετωπίζονται ως αναγκαίο κακό...

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
Τρίτη 2 Ιουνίου 2009, ώρα 5:30μμ
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ (Πανεπιστημίου)

Εκλογές, Πολιτική και Αναρχία στον «απόηχο» της εξέγερσης του Δεκέμβρη
ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)
Πέμπτη 4 Ιουνίου 2009, 5:30μμ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 8ος•ΦΥΛΛΟ 84•
ΙΟΥΝΙΟΣ 2009
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΨΗΦΙΖΩ σημαίνει: ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ στην εκμετάλλευση ΕΝΙΣΧΥΩ την εξουσία

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ Ⓐ

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

«Κυρίαρχο ανάμεσα σ' αυτά τα προβλήματα ήταν η «διατάραξη της κοινωνικής ευταξίας στο «κέντρο της πόλης», που αποτελεί λόγιο και πολιτικό ευφημισμό για την φανερή ανικανότητα του σκοτεινού γκέτο να συγκρατήσει έναν ανυπόληπτο και υπεράριθμο πληθυσμό, ο οποίος στο εξής θα θεωρούνταν όχι μόνο ως έκφυλος και δόλιος, αλλά και ως απόλυτα επικίνδυνος υπό το φως των αστικών εξεγέρσεων των μέσων της δεκαετίας του '60. Καθώς τα τείχη του γκέτο σείονταν και υπήρχε ο κίνδυνος να καταρρεύσουν, οι τοίχοι της φυλακής αντίστοιχα επεκτάθηκαν, διευρύνθηκαν και ενισχύθηκαν και ο «περιορισμός της διαφοροποίησης», που είχε ως στόχο να κρατήσει χωριστά μια ομάδα, κέρδισε την πρωτοκαθεδρία από τον «περιορισμό της ασφάλειας» και τον "περιορισμό της εξουσίας"».

Loic Wacquant, *Η Παγκοσμιοποίηση του ρατσισμού, Το Γκέτο ως φυλακή, η φυλακή ως γκέτο*

ΤΑ ΓΚΕΤΟ, Η «ΚΑΘΑΡΗ ΠΟΛΗ» ΚΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ «ΜΙΑΣΜΑΤΩΝ»

Τα παραπάνω αναφέρονται στις εξελίξεις που σημάδεψαν τα τέλη της δεκαετίας του '60 το «φυλετικό» ζήτημα στις ΗΠΑ. Παραμένοντας πεισματικά μακριά από κάθε τοποθέτηση που μέσα από τον μανδύα του αντι-ρατσισμού, του αντι-εθνικισμού και του αντι-φασισμού έρχεται να συνδιαχειριστεί το εύρος ή την δημοκρατικότητα των κρατικών επιλογών, θα προσπαθήσουμε να τοποθετηθούμε και πάλι σε ορισμένα ζητήματα.

Είναι πράγματι εντυπωσιακό το γεγονός ότι παρά το πέρασμα του χρόνου οι μέθοδοι, αλλά και το ιδεολογικό οπλοστάσιο των κυρίαρχων σε πολλά ζητήματα παραμένουν αναλλοίωτα. Ειδικά μάλιστα στις κρίσιμες περιόδους που μεταβάλλονται οι συνθήκες δουλείας των ανθρώπινων κοινωνιών, όταν δηλαδή το πρόταγμα του εκσυγχρονισμού –πολιτισμικού, πολιτικού ή οικονομικού– επανακινεί διαρκώς τους μηχανισμούς της κυριαρχίας.

Πολλά γράφονται για μιαν ακόμη φορά την τελευταία περίοδο για το τελικό ξεκαθάρισμα από πλευράς του κράτους της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας.

Οι χαρακτηρισμοί γνωστοί και μη εξαιρετέοι.

Ο κυρίαρχος λόγος, όπως συνήθως, «θυματοποιεί» και ταυτόχρονα «ενοχοποιεί». «Επικίνδυνοι» και «μιασματικοί» οι μετανάστες, οι πόρνες, οι επαίτες. Ενοχλητικοί και ανυπόφοροι στη όψη οι εξαρτημένοι, ανεπιθύμητοι ακόμα και στα επαναστατικά «ταμπούρια». Το «απόστημα» πρέπει να «σπάσει», τα γκέτο πρέπει να γκρεμιστούν... Προφανώς για να κατασκευαστούν νέα με την διατήρηση ή τον σχετικό επαναπροσδιορισμό του στιγματισμού, του καταναγκασμού, του χωροταξικού περιορισμού, και του θεσμικού εγκλεισμού.

Οι λέξεις μπορούν εύκολα να πληθύνουν. Διαχωρισμός,

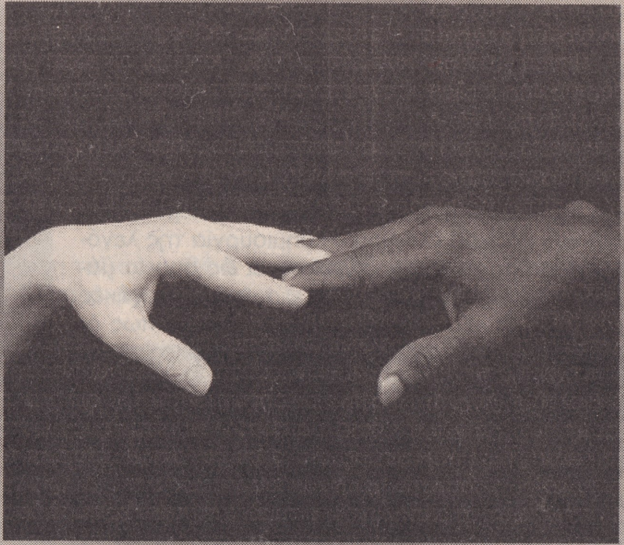
δουλείας και ανέχειας, που επιδεινώθηκαν από την πτώση της παραγωγής βάμβακος λόγω των πλημμυρών. Πίστεψαν ότι οι δολοφονίες, οι εξευτελισμοί, οι επιδρομές και οι διωγμοί που υφίσταντο στο όνομα της «έμφυτης ανωτερότητας των λευκών» θα ήταν πια παρελθόν. **Μόνο που η φυλετική διαίρεση ήταν συνέπεια και όχι προϋπόθεση της δουλείας στις ΗΠΑ.**

Ο Βορράς, λοιπόν, φάνταζε ως η γη της επαγγελίας, αφού μετά την έναρξη της πρώτης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής τα εργατικά χέρια ήταν απαραίτητα, **και οι υποσχέσεις για τη παροχή πολιτικών δικαιωμάτων, ψήφου και «ισότητας» δελεαστικές.** Εδώ έλειπαν οι ταπεινωτικές επιγραφές με την ένδειξη «λευκοί» ή «έγχρωμοι», υπήρχε μεγαλύτερη ευχέρεια στις μετακινήσεις στους λεγόμενους δημόσιους χώρους, επιτρεπόταν **η ελεγχόμενη δυνατότητα οικονομικής ανόδου** («οροφή στις επαγγελματικές επιλογές»).

Παρ' όλα αυτά οι αφροαμερικάνοι άρχιζαν να συγκεντρώνονται σε «μαύρες ζώνες», τα γκέτο, όπου οι ασθένειες θέριζαν και η αθλιότητα χαρακτήριζε το παρόν και το μέλλον, αφού οι δουλειές για τις οποίες τους προόριζαν ήταν οι πιο κακοπληρωμένες και ανθυγιεινές.

Τα γκέτο, «πόλεις μέσα στις πόλεις», με την «δική» τους «εσωτερική» κοινωνική διαστρωμάτωση, αλλά και τους αντιπροσώπους που αναδεικνύονταν κατά καιρούς, εξασφάλιζαν την απόσταση που όριζε ή που επεδίωκε να ορίσει η εξουσία από τους δούλους, που δήθεν απελευθερώθηκαν.

Στα τέλη της δεκαετίας του '60 και ενώ έχουν προηγηθεί

δελτία τροφίμων σε κάθε καταδικασμένο σε κράτηση έστω και για 60 ημέρες, αλλά και τις πληρωμές του ταμείου ανεργίας στους βετεράνους πολέμου. Είναι ενδεικτικό ότι ο νόμος για τις εργασιακές ευκαιρίες και την Προσωπική ευθύνη του 1996 απέκλεισε περαιτέρω τους πρώην κατάδικους από την ιατροφαρμακευτική βοήθεια, την στεγαστική πολιτική, τις παροχές της νομοθεσίας για την στέγαση των φτωχών.

Ας επιστρέψουμε όμως στον ελλαδικό χώρο.

θεωρία από τον «περιορισμό της ασφαλείας» και τον "περιορισμό της εξουσίας"».

Loic Wacquant, *Η Παγκοσμιοποίηση του ρατσισμού, Το Γκέτο ως φυλακή, η φυλακή ως γκέτο*

ΤΩΝ «ΜΙΑΣΜΑΤΩΝ»

Τα παραπάνω αναφέρονται στις εξελίξεις που σημάδεψαν τα τέλη της δεκαετίας του '60 το «φυλετικό» ζήτημα στις ΗΠΑ. Παραμένοντας πεισματικά μακριά από κάθε τοποθέτηση που μέσα από τον μανδύα του αντι-ρατσισμού, του αντι-εθνικισμού και του αντι-φασισμού έρχεται να συνδιαχειριστεί το εύρος ή την δημοκρατικότητα των κρατικών επιλογών, θα προσπαθήσουμε να τοποθετηθούμε και πάλι σε ορισμένα ζητήματα.

Είναι πράγματι εντυπωσιακό το γεγονός ότι παρά το πέρασμα του χρόνου οι μέθοδοι, αλλά και το ιδεολογικό οπλοστάσιο των κυρίαρχων σε πολλά ζητήματα παραμένουν αναλλοίωτα. Ειδικά μάλιστα στις κρίσιμες περιόδους που μεταβάλλονται οι συνθήκες δουλείας των ανθρώπινων κοινωνιών, όταν δηλαδή το πρόταγμα του εκσυγχρονισμού –πολιτισμικού, πολιτικού ή οικονομικού– επανακινεί διαρκώς τους μηχανισμούς της κυριαρχίας.

Πολλά γράφονται για μιαν ακόμη φορά την τελευταία περίοδο για το τελικό ξεκαθάρισμα από πλευράς του κράτους της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας.

Οι χαρακτηρισμοί γνωστοί και μη εξαιρετέοι.

Ο κυρίαρχος λόγος, όπως συνήθως, «θυματοποιεί» και ταυτόχρονα «ενοχοποιεί». «Επικίνδυνοι» και «μιασματικοί» οι μετανάστες, οι πόρνες, οι επαίτες. Ενοχλητικοί και ανυπόφοροι στη όψη οι εξαρτημένοι, ανεπιθύμητοι ακόμα και στα επαναστατικά «ταμπούρια». Το «απόστημα» πρέπει να «σπάσει», τα γκέτο πρέπει να γκρεμιστούν... Προφανώς για να κατασκευαστούν νέα με την διατήρηση ή τον σχετικό επαναπροσδιορισμό του στιγματισμού, του καταναγκασμού, του χωροταξικού περιορισμού, και του θεσμικού εγκλεισμού.

Οι λέξεις μπορούν εύκολα να πληθύνουν. Διαχωρισμός, ρατσισμός, καχυποψία, διωγμοί, στρατόπεδα συγκέντρωσης, δημοκρατικές ευαισθησίες, κινηματικές συνδιαχειρίσεις του πολιτικού κέρδους από την ειδίκευση στο «ζήτημα» των μεταναστών και πάει λέγοντας.

Ας κάνουμε, όμως, μια μικρή αλλά χρήσιμη αναδρομή σε μια από τις χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις, όπως αυτή που αναφέραμε στην αρχή και συγκεκριμένα στο «φυλετικό» ζήτημα στις ΗΠΑ.

Ενάμισι εκατομμύριο αφροαμερικάνοι μετακινήθηκαν την περίοδο 1910-'30 από τον Νότο στα αναπτυσσόμενα βιομηχανικά κέντρα των μεσοδυτικών και βορειοανατολικών πολιτειών. Τους ακολούθησαν ακόμη τρία εκατομμύρια την περίοδο 1940-'60. Πίστεψαν ότι άφηναν πίσω τους το αφόρητο καταπιεστικό σύστημα του Νότου, και τις συνθήκες δουλείας και ανέχειας, που επιδεινώθηκαν από την πτώση της παραγωγής βάμβακος λόγω των πλημμυρών. Πίστεψαν ότι οι δολοφονίες, οι εξευτελισμοί, οι επιδρομές και οι διωγμοί που υφίσταντο στο όνομα της «έμφυτης ανωτερότητας των λευκών» θα ήταν πια παρελθόν. **Μόνο που η φυλετική διαίρεση ήταν συνέπεια και όχι προϋπόθεση της δουλείας στις ΗΠΑ.**

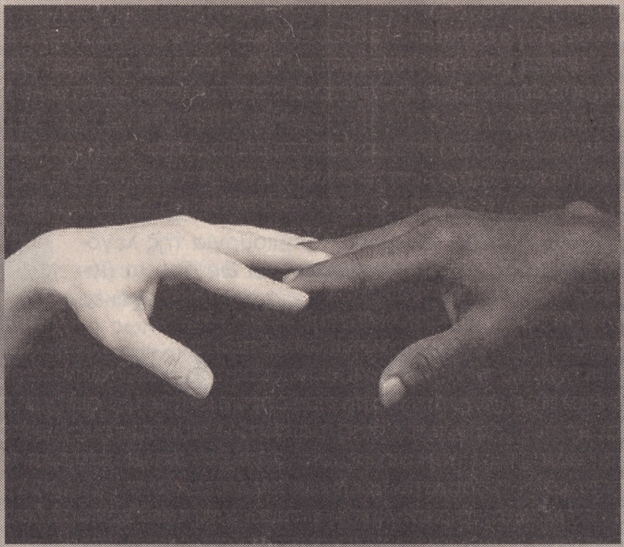
Ο Βορράς, λοιπόν, φάνταζε ως η γη της επαγγελίας, αφού μετά την έναρξη της πρώτης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής τα εργατικά χέρια ήταν απαραίτητα, **και οι υποσχέσεις για τη παροχή πολιτικών δικαιωμάτων, ψήφου και «ισότητας» δελεαστικές.** Εδώ έλειπαν οι ταπεινωτικές επιγραφές με την ένδειξη «λευκοί» ή «έγχρωμοι», υπήρχε μεγαλύτερη ευχέρεια στις μετακινήσεις στους λεγόμενους δημόσιους χώρους, επιτρεπόταν **η ελεγχόμενη δυνατότητα οικονομικής ανόδου** («οροφή στις επαγγελματικές επιλογές»).

Παρ' όλα αυτά οι αφροαμερικάνοι άρχιζαν να συγκεντρώνονται σε «μαύρες ζώνες», τα γκέτο, όπου οι ασθένειες θέριζαν και η αθλιότητα χαρακτήριζε το παρόν και το μέλλον, αφού οι δουλειές για τις οποίες τους προόριζαν ήταν οι πιο κακοπληρωμένες και ανθυγιεινές.

Τα γκέτο, «πόλεις μέσα στις πόλεις», με την «δική» τους «εσωτερική» κοινωνική διαστρωμάτωση, αλλά και τους αντιπροσώπους που αναδεικνύονταν κατά καιρούς, εξασφάλιζαν την απόσταση που όριζε ή που επιδίωκε να ορίσει η εξουσία από τους δούλους, που δήθεν απελευθερώθηκαν.

Στα τέλη της δεκαετίας του '60 και ενώ έχουν προηγηθεί κοινωνικές συγκρούσεις, που συνταράσσουν εκατοντάδες αμερικάνικες (και όχι μόνο) πόλεις, είναι φανερό πλέον ότι για τους κυρίαρχους τα γκέτο δεν είναι πλέον η ενδεδειγμένη «λύση». Οι μετανάστες από το Μεξικό, την Καραϊβική και την Ασία πολλαπλασιάζονται. Οι έγχρωμοι, έχοντας εξασφαλίσει το δικαίωμα ψήφου και γενικότερα πολιτικά δικαιώματα προσπαθούν να ξεφύγουν από την απομόνωση των γκέτο. Όσοι εξακολουθούν να τους θεωρούν μιάσματα και έχουν την οικονομική δυνατότητα, παύουν να στέλνουν τα παιδιά τους σε δημόσια σχολεία, κατοικούν πλέον σε προάστια, ενώ οι αρχές υπόσχονται και εφαρμόζουν σκληρά μέτρα επιβολής του νόμου και της τάξης, όπου απειλούνται «φυλετικές» ταραχές.

Σταδιακά το κέντρο των πόλεων και τα γκέτο χαρακτηρίζονται ως οι «τρομερές» περιοχές που κατοικούν μόνο μαύροι για να έρθει το σωφρονιστικό σύστημα για να ξεκαθαρίσει περισ-

δελτία τροφίμων σε κάθε καταδικασμένο σε κράτηση έστω και για 60 ημέρες, αλλά και τις πληρωμές του ταμείου ανεργίας στους βετεράνους πολέμου. Είναι ενδεικτικό ότι ο νόμος για τις εργασιακές ευκαιρίες και την Προσωπική ευθύνη του 1996 απέκλεισε περαιτέρω τους πρώην κατάδικους από την ιατροφαρμακευτική βοήθεια, την στεγαστική πολιτική, τις παροχές της νομοθεσίας για την στέγαση των φτωχών.

Ας επιστρέψουμε όμως στον ελλαδικό χώρο.

Είναι φανερό ότι το κράτος οδεύει σε μια «λύση» του προβλήματος που ονομάζεται εγκληματικότητα στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας. Το σχέδιο περιλαμβάνει τελικά την εκδίωξη από τις περιοχές της Ομονοίας, της πλατείας Θεάτρου, και πλατείας Καραϊσκάκη των «μιασμάτων»: «Πρεζάκια», «βαποράκια», πόρνες, επαίτες, κλεφτρόνια, «παράνομοι» μικροπωλητές, και «λαθρο»μετανάστες. Η «ασφάλεια» προβάλλεται συστηματικά ως το ύψιστο αγαθό, και η κοινωνία στο σύνολο της οφείλει να νιώσει ότι κινδυνεύει.

Έχουν γραφτεί επανειλημμένα οι λόγοι και έχουν αναλυθεί οι σχεδιασμοί εκ μέρους των εξουσιαστών σε σχέση με τις λεγόμενες αναπλάσεις γενικότερα. Θα παρατηρήσουμε μόνο ότι κάθε περιοχή έχει την ιδιαιτερότητά της, αλλά εντάσσεται στον γενικότερο σχεδιασμό. Κατ' αυτό τον τρόπο το κέντρο της πόλης «επανασχεδιάζεται» για να οριστούν εκ νέου οι δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου, οι σχέσεις ιδιοκτησίας και η κίνηση ανθρώπων και εμπορευμάτων: εμπορικά κέντρα, πεζόδρομοι και πλατείες χωρίζουν,

της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας.

Οι χαρακτηρισμοί γνωστοί και μη εξαιρετέοι.

Ο κυρίαρχος λόγος, όπως συνήθως, «θυματοποιεί» και ταυτόχρονα «ενοχοποιεί». «Επικίνδυνοι» και «μιασματικοί» οι μετανάστες, οι πόρνες, οι επαίτες. Ενοχλητικοί και ανυπόφοροι στη όψη οι εξαρτημένοι, ανεπιθύμητοι ακόμα και στα επαναστατικά «ταμπούρια». Το «απόστημα» πρέπει να «σπάσει», τα γκέτο πρέπει να γκρεμιστούν... Προφανώς για να κατασκευαστούν νέα με την διατήρηση ή τον σχετικό επαναπροσδιορισμό του στιγματισμού, του καταναγκασμού, του χωροταξικού περιορισμού, και του θεσμικού εγκλεισμού.

Οι λέξεις μπορούν εύκολα να πληθύνουν. Διαχωρισμός, ρατσισμός, καχυποψία, διωγμοί, στρατόπεδα συγκέντρωσης, δημοκρατικές ευαισθησίες, κινηματικές συνδιαχειρίσεις του πολιτικού κέρδους από την ειδίκευση στο «ζήτημα» των μεταναστών και πάει λέγοντας.

Ας κάνουμε, όμως, μια μικρή αλλά χρήσιμη αναδρομή σε μια από τις χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις, όπως αυτή που αναφέραμε στην αρχή και συγκεκριμένα στο «φυλετικό» ζήτημα στις ΗΠΑ.

Ενάμισι εκατομμύριο αφροαμερικάνοι μετακινήθηκαν την περίοδο 1910-'30 από τον Νότο στα αναπτυσσόμενα βιομηχανικά κέντρα των μεσοδυτικών και βορειοανατολικών πολιτειών. Τους ακολούθησαν ακόμη τρία εκατομμύρια την περίοδο 1940-'60. Πίστεψαν ότι άφηναν πίσω τους το αφόρητο καταπιεστικό σύστημα του Νότου, και τις συνθήκες **νόδου** («οροφή στις επαγγελματικές επιλογές»).

Παρ' όλα αυτά οι αφροαμερικάνοι άρχιζαν να συγκεντρώνονται σε «μαύρες ζώνες», τα γκέτο, όπου οι ασθένειες θέριζαν και η αθλιότητα χαρακτήριζε το παρόν και το μέλλον, αφού οι δουλειές για τις οποίες τους προόριζαν ήταν οι πιο κακοπληρωμένες και ανθυγιεινές.

Τα γκέτο, «πόλεις μέσα στις πόλεις», με την «δική» τους «εσωτερική» κοινωνική διαστρωμάτωση, αλλά και τους αντιπροσώπους που αναδεικνύονταν κατά καιρούς, εξασφάλιζαν την απόσταση που όριζε ή που επεδίωκε να ορίσει η εξουσία από τους δούλους, που δήθεν απελευθερώθηκαν.

Στα τέλη της δεκαετίας του '60 και ενώ έχουν προηγηθεί κοινωνικές συγκρούσεις, που συνταράσσουν εκατοντάδες αμερικάνικες (και όχι μόνο) πόλεις, είναι φανερό πλέον ότι για τους κυρίαρχους τα γκέτο δεν είναι πλέον η ενδεδειγμένη «λύση». Οι μετανάστες από το Μεξικό, την Καραϊβική και την Ασία πολλαπλασιάζονται. Οι έγχρωμοι, έχοντας εξασφαλίσει το δικαίωμα ψήφου και γενικότερα πολιτικά δικαιώματα προσπαθούν να ξεφύγουν από την απομόνωση των γκέτο. Όσοι εξακολουθούν να τους θεωρούν μιάσματα και έχουν την οικονομική δυνατότητα, παύουν να στέλνουν τα παιδιά τους σε δημόσια σχολεία, κατοικούν πλέον σε προάστια, ενώ οι αρχές υπόσχονται και εφαρμόζουν σκληρά μέτρα επιβολής του νόμου και της τάξης, όπου απειλούνται «φυλετικές» ταραχές.

Σταδιακά το κέντρο των πόλεων και τα γκέτο χαρακτηρίζονται ως οι «τρομερές» περιοχές που κατοικούν μόνο μαύροι για να έρθει το σωφρονιστικό σύστημα για να ξεκαθαρίσει περισσότερο τα πράγματα: το να είσαι έγχρωμος άνθρωπος μιας ορισμένης οικονομικής κατάστασης και ενός περιβάλλοντος αρκεί για να λάβεις την ταυτότητα του εγκληματία.

Οι φυλακές δεν γεμίζουν απλά, αλλά κατακλύζονται από μαύρους την ίδια στιγμή, που η λεγόμενη εγκληματικότητα παραμένει στα ίδια επίπεδα. Στους κατάδικους στερούνται τα λεγόμενα πολιτικά δικαιώματα και κάθε εργασιακή ευκαιρία. Οι νόμοι καταργούν τα

δελτία τροφίμων σε κάθε καταδικασμένο σε κράτηση έστω και για 60 ημέρες, αλλά και τις πληρωμές του ταμείου ανεργίας στους βετεράνους πολέμου. Είναι ενδεικτικό ότι ο νόμος για τις εργασιακές ευκαιρίες και την Προσωπική ευθύνη του 1996 απέκλεισε περαιτέρω τους πρώην κατάδικους από την ιατροφαρμακευτική βοήθεια, την στεγαστική πολιτική, τις παροχές της νομοθεσίας για την στέγαση των φτωχών.

Ας επιστρέψουμε όμως στον ελλαδικό χώρο.

Είναι φανερό ότι το κράτος οδεύει σε μια «λύση» του προβλήματος που ονομάζεται εγκληματικότητα στο λεγόμενο ιστορικό κέντρο της Αθήνας. Το σχέδιο περιλαμβάνει τελικά την εκδίωξη από τις περιοχές της Ομονοίας, της πλατείας Θεάτρου, και πλατείας Καραϊσκάκη των «μιασμάτων»: «Πρεζάκια», «βαποράκια», πόρνες, επαίτες, κλεφτρόνια, «παράνομοι» μικροπωλητές, και «λαθρο»μετανάστες. Η «ασφάλεια» προβάλλεται συστηματικά ως το ύψιστο αγαθό, και η κοινωνία στο σύνολο της οφείλει να νιώσει ότι κινδυνεύει.

Έχουν γραφτεί επανειλημμένα οι λόγοι και έχουν αναλυθεί οι σχεδιασμοί εκ μέρους των εξουσιαστών σε σχέση με τις λεγόμενες αναπλάσεις γενικότερα. Θα παρατηρήσουμε μόνο ότι κάθε περιοχή έχει την ιδιαιτερότητά της, αλλά εντάσσεται στον γενικότερο σχεδιασμό. Κατ' αυτό τον τρόπο το κέντρο της πόλης «επανασχεδιάζεται» για να οριστούν εκ νέου οι δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου, οι σχέσεις ιδιοκτησίας και η κίνηση ανθρώπων και εμπορευμάτων: εμπορικά κέντρα, πεζόδρομοι και πλατείες χωρίζουν, αλλά και ενοποιούν τις «καλές» από τις «κακές γειτονιές» (οι επιχειρήσεις διασκέδασης, η αγορά των ακινήτων στου Ψυρρή, στην Ομόνοια, στο Μεταξουργείο, στο Γκάζι κ.ά.).

Η διαδικασία αυτή δεν έχει ξεκινήσει τώρα.

Περιελάμβανε εξ αρχής τον εκτοπισμό, την εξαναγκαστική μετακίνηση των φτωχών, των άστεγων, των αλλοδαπών, των τοξικοεξαρτημένων. Όσο εξαναγκαστική είναι κάθε φορά η μετακίνηση τους ακόμα και όταν δεν έχει τον φανερό χαρακτήρα ενός διωγμού, άλλο τόσο εξαναγκαστική είναι και η παραμονή τους στα διάφορα σημεία. Ακόμα και σε εκείνα που τους δόθηκε η δυνατότητα μακρόχρονης εγκατάστασης. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση των τοξικοεξαρτημένων. Οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις έχουν να κάνουν τόσο με την ώθηση των εξαρτημένων σ' ένα σημείο όσο και με την εκδίωξη τους από αυτό.

Οι λόγοι είναι απλοί.

συνέχεια στη σελίδα 4

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

****

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ – 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86

****

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

****

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα,
θα πρέπει να απευθύνονται στον
Παναγιώτη Λιόλιο,
ή στον
Γιώργο Βλασσόπουλο

Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

συνέχεια από τη σελίδα 3

Ως γνωστόν, βασική προϋπόθεση για την κυριαρχία του κράτους επάνω στις ανθρώπινες κοινωνίες αποτελεί η καταστολή και ο έλεγχος τους. Η προσπάθεια χειραγώγησης με σκοπό την καθυπόταξη της κοινωνίας παραμένει ένα διαρκές μέλημα του κράτους και των αφεντικών, η οποία επιχειρείται μεθοδικά, κλιμακωτά και σε διάφορα επίπεδα.

Η κατασταλτική δραστηριότητα που αναπτύσσουν οι κρατιστές στους τοξικοεξαρτημένους, που αποτελούν κοινωνική ομάδα μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο, είναι και αυτή διαβαθμισμένη. Η αποδόμηση της προσωπικότητας και η εξαθλίωση που επέρχεται με την ουσιοεξάρτηση είναι η πρώτη επιτυχής στόχευση του κράτους, που υποτάσσει τον άνθρωπο οδηγώντας τον στην απομόνωση και τον αποκλεισμό.

Η ίδια η καθημερινότητα των τοξικοεξαρτημένων είναι αντιανθρώπινη και εξευτελιστική. Από την μια κυνηγημένοι από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς (συλλήψεις, ξυλοδαρμοί, βίαιοι εγκλεισμοί σε ψυχιατρεία, φυλακίσεις κ.ά.) και από την άλλη καταναγκασμένοι λόγω της εξάρτησης στην αναζήτηση της ουσίας. Όπως κάθε κοινωνική ομάδα που βρίσκεται κάτω από το ζυγό ενός ακραίου καταναγκασμού και καταστολής, έτσι και οι τοξικοεξαρτημένοι λόγω του τρόπου «ζωής», που τους έχει επιβληθεί μέσα από την ωμή βία και την εξαθλίωση, διατηρούν πάντα το στοιχείο της επικινδυνότητας για την διατάραξη της κοινωνικής ομαλότητας.

Το κράτος, μέσω των μηχανισμών επιβολής του, προκειμένου να περιορίσει τον κίνδυνο αυτόν, περνά στην πρακτική του μαζικού ελέγχου. Η δημιουργία της λεγόμενης πιάτσας, η οποία χρησιμοποιείται ως σημείο μάζωξης των εξαρτημένων, αποτελεί μια από τις τεχνικές ελέγχου τους. Οι εξουσιαστές γνωρίζουν καλά πως όποιος εγκλωβίζεται γίνεται ευκολότερα ελέγξιμος.

Στο πέρασμα του χρόνου και καθώς οι εξουσιαστές κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους στην κοινωνία με τους όρους σκλαβιάς να γίνονται πιο επώδυνοι, οι κάθε λογής εξαρτήσεις και η αλλοτρίωση των ανθρώπων βαθαίνουν. Ως «φυσικό» αποτέλεσμα έρχεται και η σταδιακή αύξηση των εξαρτημένων ανθρώπων από ναρκωτικές ουσίες, αφού η νάρκωση σ' όλα τα επίπεδα και τις μορφές της χρησιμοποιείται ως όπλο απέναντι στην κοινωνία με σκοπό την διατήρηση των συνθηκών δουλείας της. Καθώς οι τοξικοεξαρτημένοι πληθαίνουν, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί προβαίνουν σε επιχειρήσεις εκδίωξης από τη μία περιοχή στην άλλη, ανάλογα με την περίοδο και τα εκάστοτε συμφέροντα, λ.χ. από την Ομόνοια στην πλατεία Βάθης, από το Μουσείο στα Εξάρχεια και από εκεί και πάλι στην πλ. Βάθης κ.ο.κ. Ενδεικτικά μπορεί να αναφερθεί η περίπτωση της περιόδου της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων, οι καλοκαιρινές περίοδοι όταν λόγω του τουρισμού η εικόνα του κέντρου της πόλης πρέπει να αλλάζει προκει-

Πολλά από τα μέλη που απαρτίζουν τα εν λόγω επιτροπάτα τυγχάνουν μέλη κομματικών μηχανισμών, αλλά και μαγαζάτορες με «ειδικά» ή συνήθη συμφέροντα στην εκάστοτε περιοχή. Προβάλλοντας πάντα την αυτοοργάνωση και τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, κραυγάζουν στείρα συνθήματα από κοινωνικής σκοπιάς και τοπικιστικού χαρακτήρα, όπως λόγου χάρη «έξω η πρέζα ή τα προγράμματα απεξάρτησης από τα Εξάρχεια», ζητώντας περισσότερη αστυνόμευση, ενώ άλλοι δεν διστάζουν να προτρέψουν στην προσφυγή σε παλιές αλλά «ασφαλείς» λύσεις («ανοίχτε τα ξερονήσια και ρίχτε τους μέσα»!!!).

Σ' άλλες περιπτώσεις, ανάλογα με τις πολιτικές στοχεύσεις κομμάτων, οργανώσεων, ομάδων επαναλαμβάνονται οι συνήθεις προτάσεις για την επίλυση του προβλήματος της ουσιοεξάρτησης στο όνομα «της ελεύθερης αυτοδιάθεσης του σώματος», της «ελεύθερης διακίνησης των ναρκωτικών». Όσο για τα ΜΜΕ δεν παραλείπουν να στήσουν τα πάνελ των ειδικών (εγκληματολόγων, ψυχολόγων κ.ά.) και να φιλοξενούν αγανακτισμένους «επιφανείς» ή «απλούς» πολί-

τες (ηθοποιούς, δικηγόρους), αλλά και πολιτικούς από κάθε κομματικό μηχανισμό. Ο καθένας τους συνεισφέρει στον «διάλογο». Οι εγκληματολόγοι παραθέτουν στοιχεία για την αύξηση των στατιστικών εγκληματικότητας, οι ψυχολόγοι α-

πόμπευση των ορισμένων από την εξουσία ως ανεπιθύμητων ή «αποβλήτων» ήρθαν πολλές φορές σταδιακά να αντικαταστήσουν τους άτυπους κώδικες κοινωνικής συνύπαρξης και κοινωνικού προσδιορισμού απέναντι στους εξουσιαστικούς μηχανισμούς και θεσμούς. Καλείται, μ' άλλα λόγια, καθένας να δεχθεί ότι για τα κοινωνικά προβλήματα δεν ενοχοποιείται το ίδιο το κράτος αλλά οι πόρνες, οι ναρκομανείς, οι αλήτες, οι άστεγοι, οι αναρχικοί, οι κάθε λογής φτωχοδιάβολοι.

Όμως, μπορούν, όσοι τουλάχιστον διατείνονται ότι αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση και μάλιστα από αναρχικής σκοπιάς, να δικαιολογούν την συστηματική εκδίωξη εξαρτημένων ανθρώπων που καταφεύγουν στην διακίνηση για να εξασφαλίσουν την δόση, βαφτίζοντάς τους εμπόρους, για να δικαιωθεί «κοινωνικά» και «αγωνιστικά» το εγχείρημα; Μπορεί κάτι τέτοιο να ταυτίζεται με το «χτύπημα» της πρέζας, ή με το χτύπημα των πρεζεμπόρων (!!!) της περιοχής των Εξαρχείων;

Μπορεί κανείς να αγνοεί ότι στο λιανικό εμπόριο, εκτός από τους εξαρτημένους συμμετέχουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι για βιοποριστικούς λόγους ακόμα και αν έχουν κάποια εργασία για να μεταβληθούν τελικά και οι ίδιοι σε εξαρτημένους;

Ή μήπως δεν γνωρίζει κανείς ότι από την λεγόμενη δεύτερη γενιά ομογενών που ήλθαν στην χώρα αλλά και αλλοδαπών μεταναστών, όλο και περισσότεροι άνθρωποι περιέρχονται στην ίδια κατάσταση εξαθλίωσης από τις ναρκωτικές ουσίες; Μπορούν, τέλος, οι εξαρτημένοι να χαρακτηρίζονται ως αποκτηνωμένοι, επικίνδυνοι και ρουφιάνοι στο σύνολο τους και μάλιστα από δηλωμένους αντιρατσιστές;

Τουλάχιστον θα πρέπει να γνωρίζει ο καθένας ότι το κράτος και οι μηχανισμοί του, και αντιλαμβάνονται και παρακολουθούν στενά και έχουν την δυνατότητα να διατηρούν λογικές που αντιμετωπίζουν ένα κοινωνικό χώρο ως ένα πεδίο ζωνών επιρροής. Μ' άλλα λόγια, λογικές άσκησης εξουσίας σε μια περιοχή δεν μπορούν παρά να εντάσσονται κάτω από την συνεχή εποπτεία του πραγματικού αφεντικού, που παραμένει το κράτος και οι μηχανισμοί του. Μ' άλλα λόγια, η διατήρηση των συσχετισμών δύναμης και επιβολής, η διαιώνιση των οικονομικών ή άλλων συμφερόντων που μπορεί να έχουν μαγαζάτορες ή ιδιοκτήτες ακινήτων, λαμβάνονται υπ' όψιν σε συσχετισμό με κάθε άλλον αυτοχρισμένο ή αναγνωρισμένο παράγοντα της γειτονιάς, της περιοχής ή της Α ή Β πλατείας.

Θα το επαναλάβουμε. Το κράτος διατηρεί -και πως θα μπορούσε να είναι διαφορετικά;- την δυνατότητα να καταναγκάζει εξαρτημένους από ναρκωτικά ή «παράνομους» μετανάστες με ή χωρίς παραβατική συμπεριφορά να συγκεντρώνονται σε σημεία ελέγχου. Οι στρατιές αυτών των ανθρώπων που έχουν κατακλύσει συγκεκριμένα σημεία του λεγόμενου ιστορικού κέντρου, αλλά και το παλιό Εφετείο

ντιανθρώπινη και εξευτελιστική. Από την μια κυνηγημένοι από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς (συλλήψεις, ξυλοδαρμοί, βίαιοι εγκλεισμοί σε ψυχιατρεία, φυλακίσεις κ.ά.) και από την άλλη καταναγκασμένοι λόγω της εξάρτησης στην αναζήτηση της ουσίας. Όπως κάθε κοινωνική ομάδα που βρίσκεται κάτω από το ζυγό ενός ακραίου καταναγκασμού και καταστολής, έτσι και οι τοξικοεξαρτημένοι λόγω του τρόπου «ζωής», που τους έχει επιβληθεί μέσα από την ωμή βία και την εξαθλίωση, διατηρούν πάντα το στοιχείο της επικινδυνότητας για την διατάραξη της κοινωνικής ομαλότητας.

Το κράτος, μέσω των μηχανισμών επιβολής του, προκειμένου να περιορίσει τον κίνδυνο αυτόν, περνά στην πρακτική του μαζικού ελέγχου. Η δημιουργία της λεγόμενης πιάτσας, η οποία χρησιμοποιείται ως σημείο μάζωξης των εξαρτημένων, αποτελεί μια από τις τεχνικές ελέγχου τους. Οι εξουσιαστές γνωρίζουν καλά πως όποιος εγκλωβίζεται γίνεται ευκολότερα ελέγξιμος.

Στο πέρασμα του χρόνου και καθώς οι εξουσιαστές κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους στην κοινωνία με τους όρους σκλαβιάς να γίνονται πιο επώδυνοι, οι κάθε λογής εξαρτήσεις και η αλλοτρίωση των ανθρώπων βαθαίνουν. Ως «φυσικό» αποτέλεσμα έρχεται και η σταδιακή αύξηση των εξαρτημένων ανθρώπων από ναρκωτικές ουσίες, αφού η νάρκωση σ' όλα τα επίπεδα και τις μορφές της χρησιμοποιείται ως όπλο απέναντι στην κοινωνία με σκοπό την διατήρηση των συνθηκών δουλείας της. Καθώς οι τοξικοεξαρτημένοι πληθαίνουν, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί προβαίνουν σε επιχειρήσεις εκδίωξης από τη μία περιοχή στην άλλη, ανάλογα με την περίοδο και τα εκάστοτε συμφέροντα, λ.χ. από την Ομόνοια στην πλατεία Βάθης, από το Μουσείο στα Εξάρχεια και από εκεί και πάλι στην πλ. Βάθης κ.ο.κ. Ενδεικτικά μπορεί να αναφερθεί η περίπτωση της περιόδου της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων, οι καλοκαιρινές περίοδοι όταν λόγω του τουρισμού η εικόνα του κέντρου της πόλης πρέπει να αλλάζει προκειμένου να γίνεται ελκυστικότερη στους τουρίστες καταναλωτές, είτε και στους ντόπιους.

Μ' άλλα λόγια προκείμενου να κρύψουν την εξαθλίωση αυτών των ανθρώπων για την οποία οι ίδιοι είναι υπεύθυνοι, τους απομακρύνουν με την βία των μπάτσων, των μαγαζατόρων και των μπράβων τους από τα σημεία στα οποία καταναγκάστηκαν να συχνάζουν. Οι εξουσιαστικοί στόχοι φαίνεται πως έχουν επιτευχθεί. Καταστολή και έλεγχος ενός κοινωνικού κομματιού ενάντια στο οποίο στρέφονται πλέον και άλλες κοινωνικές ομάδες. Άλλωστε ο περίφημος «κοινωνικός αυτοματισμός» αποδείχτηκε ικανός να δίδει το παρόν ακόμα και σε περιοχές, που εννοείται ότι φημίζονται για την απέχθεια τους σε παρόμοιες λογικές, παρ' ότι η λογική της «χωρο»φύλαξης λόγου χάρη της πλατείας Εξαρχείων ήταν αναμενομένο να εκτεθεί και μάλιστα ανεπανόρθωτα ακόμα και στα μάτια των περισσοτέρων αρχικά συμμετεχόντων σε παρόμοιες κινήσεις.

Βέβαια, σ' αυτές τις περιπτώσεις, οι εξουσιαστές αποκομίζουν τεράστια οφέλη εκμεταλλευόμενοι «αυθόρμητες» κινήσεις αυτοοργανωμένων πολιτών και ε-

κών». Όσο για τα ΜΜΕ δεν παραλείπουν να στήσουν τα πάνελ των ειδικών (εγκληματολόγων, ψυχολόγων κ.ά.) και να φιλοξενούν αγανακτισμένους «επιφανείς» ή «απλούς» πολί-

τες (ηθοποιούς, δικηγόρους), αλλά και πολιτικούς από κάθε κομματικό μηχανισμό. Ο καθένας τους συνεισφέρει στον «διάλογο». Οι εγκληματολόγοι παραθέτουν στοιχεία για την αύξηση των στατιστικών εγκληματικότητας, οι ψυχολόγοι αναλύουν την βία προτείνοντας διάφορες μορφές εγκλεισμού, οι αγανακτισμένοι πολίτες συμφωνούν παραθέτοντας στοιχεία για την υποβάθμιση των αγοραστικών αξιών των ακινήτων και τη μείωση της εμπορικής κίνησης των «ευαίσθητων» περιοχών. Όσο για τους πολιτικούς, υπόσχονται να αναλάβουν δράση για να δώσουν λύσεις και να ανακουφίσουν «το αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών».

Η ουσία, βέβαια, βρίσκεται πολύ μακριά από «επικίνδυνες» και «ασφαλείς» περιοχές, από «κρυφές» και «φανερές» πιάτσες ναρκωτικών και από βολικούς διαχωρισμούς χρηστών και ουσιών. Ούτε βέβαια η τοξικοεξάρτηση είναι ασθένεια, εκτός αν πιστέψουμε διάφορα φυντάνια και θιασώτες της αμερικάνικης (και όχι μόνο) ψυχιατρικής.

Κάποιοι μπορεί να πιστεύουν ή να καμώνονται πως πιστεύουν ότι η παρουσία εξαρτημένων στην περιοχή ή στην πλατεία «τους» ανά περιόδους είναι «πολύ παραπάνω από το μερτικό της γειτονιάς». Μόνο που η γειτονιά και οι σχέσεις που την συνέθεταν είναι ένα άταφο πτώμα προ πολλού. Κάποιοι μπορεί να βολεύονται ξεχνώντας συνειδητά ότι η κοινωνική **ανοχή στο διαφορετικό δεν αποτελεί μια παθητική στάση απέναντι στις «μειοψηφίες», στους κατατρεγμένους, στους επαίτες, στους ψυχικά ασθενείς,**

ται με το «χτύπημα» της πρέζας, ή με το χτύπημα των πρεζεμπόρων (!!!) της περιοχής των Εξαρχείων;

Μπορεί κανείς να αγνοεί ότι στο λιανικό εμπόριο, εκτός από τους εξαρτημένους συμμετέχουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι για βιοποριστικούς λόγους ακόμα και αν έχουν κάποια εργασία για να μεταβληθούν τελικά και οι ίδιοι σε εξαρτημένους;

Ή μήπως δεν γνωρίζει κανείς ότι από την λεγόμενη δεύτερη γενιά ομογενών που ήλθαν στην χώρα αλλά και αλλοδαπών μεταναστών, όλο και περισσότεροι άνθρωποι περιέρχονται στην ίδια κατάσταση εξαθλίωσης από τις ναρκωτικές ουσίες; Μπορούν, τέλος, οι εξαρτημένοι να χαρακτηρίζονται ως αποκτηνωμένοι, επικίνδυνοι και ρουφιάνοι στο σύνολο τους και μάλιστα από δηλωμένους αντιρατσιστές;

Τουλάχιστον θα πρέπει να γνωρίζει ο καθένας ότι το κράτος και οι μηχανισμοί του, και αντιλαμβάνονται και παρακολουθούν στενά και έχουν την δυνατότητα να διατηρούν λογικές που αντιμετωπίζουν ένα κοινωνικό χώρο ως ένα πεδίο ζωνών επιρροής. Μ' άλλα λόγια, λογικές άσκησης εξουσίας σε μια περιοχή δεν μπορούν παρά να εντάσσονται κάτω από την συνεχή εποπτεία του πραγματικού αφεντικού, που παραμένει το κράτος και οι μηχανισμοί του. Μ' άλλα λόγια, η διατήρηση των συσχετισμών δύναμης και επιβολής, η διαιώνιση των οικονομικών ή άλλων συμφερόντων που μπορεί να έχουν μαγαζάτορες ή ιδιοκτήτες ακινήτων, λαμβάνονται υπ' όψιν σε συσχετισμό με κάθε άλλον αυτοχρισμένο ή αναγνωρισμένο παράγοντα της γειτονιάς, της περιοχής ή της Α ή Β πλατείας.

Θα το επαναλάβουμε. Το κράτος διατηρεί -και πως θα μπορούσε να είναι διαφορετικά;- την δυνατότητα να καταναγκάζει εξαρτημένους από ναρκωτικά ή «παράνομους» μετανάστες με ή χωρίς παραβατική συμπεριφορά να συγκεντρώνονται σε σημεία ελέγχου. Οι στρατιές αυτών των ανθρώπων που έχουν κατακλύσει συγκεκριμένα σημεία του λεγόμενου ιστορικού κέντρου, αλλά και το παλιό Εφετείο της οδού Σωκράτους, όπου διαμένουν σε άθλιες συνθήκες, συνεχώς πληθαίνουν.

Η –για μιαν ακόμη φορά βίαιη μετακίνησή τους– είναι φανερό ότι έχει γίνει επιτακτική ανάγκη για τους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς. Είναι επίσης φανερό ότι οι εξουσιαστές θεωρούν ότι η κατάσταση των προβλημάτων αυτών των ανθρώπων είναι τόσο εκρηκτική, ώστε καθίσταται απρόβλεπτη και ανεξέλεγκτη η πολυπληθής πλέον παρουσία τους σ' όλο το κέντρο της πόλης και ειδικότερα σε περίπτωση ξεσπάσματος κοινωνικών ταραχών.

Περίπτωση, βέβαια, που είναι ιδιαίτερα πιθανή ανά πάσα στιγμή, ανεξάρτητα από την αφορμή. Χαρακτηριστικές είναι οι πρόσφατες ταραχές μ' αφορμή την διαδήλωση 1500 μεταναστών από το Πακιστάν, τη Μέση Ανατολή, το Αφγανιστάν και το Ιράν, ύστερα από γιγάντια επιχείρηση αρετής στις περιοχές της Κυψέλης και του Αγ. Παντελεήμονα (ελέγχθηκαν εκατοντάδες άνθρωποι, όπως συνήθως, με εξευτελιστικό τρόπο και σε μια περίπτωση αστυνομικός έσκισε σελίδες από το Κοράνι που κατείχε ένας μετανάστης).

Για εμάς δεν χωρά, λοιπόν, καμία αμφιβολία ότι οι διωγμοί, οι εκτοπισμοί των «λαθραίων» λόγου χάρη μεταναστών

εξαρτήσεις και η αλλοτρίωση των ανθρώπων ραγδαίνουν. Ως «φυσικό» αποτέλεσμα έρχεται και η σταδιακή αύξηση των εξαρτημένων ανθρώπων από ναρκωτικές ουσίες, αφού η νάρκωση σ' όλα τα επίπεδα και τις μορφές της χρησιμοποιείται ως όπλο απέναντι στην κοινωνία με σκοπό την διατήρηση των συνθηκών δουλείας της. Καθώς οι τοξικοεξαρτημένοι πληθαίνουν, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί προβαίνουν σε επιχειρήσεις εκδίωξης από τη μία περιοχή στην άλλη, ανάλογα με την περίοδο και τα εκάστοτε συμφέροντα, λ.χ. από την Ομόνοια στην πλατεία Βάθης, από το Μουσείο στα Εξάρχεια και από εκεί και πάλι στην πλ. Βάθης κ.ο.κ. Ενδεικτικά μπορεί να αναφερθεί η περίπτωση της περιόδου της διεξαγωγής των Ολυμπιακών αγώνων, οι καλοκαιρινές περίοδοι όταν λόγω του τουρισμού η εικόνα του κέντρου της πόλης πρέπει να αλλάζει προκειμένου να γίνεται ελκυστικότερη στους τουρίστες καταναλωτές, είτε και στους ντόπιους.

Μ' άλλα λόγια προκειμένου να κρύψουν την εξαθλίωση αυτών των ανθρώπων για την οποία οι ίδιοι είναι υπεύθυνοι, τους απομακρύνουν με την βία των μπάτσων, των μαγαζατόρων και των μπράβων τους από τα σημεία στα οποία καταναγκάστηκαν να συχνάζουν. Οι εξουσιαστικοί στόχοι φαίνεται πως έχουν επιτευχθεί. Καταστολή και έλεγχος ενός κοινωνικού κομματιού ενάντια στο οποίο στρέφονται πλέον και άλλες κοινωνικές ομάδες. Άλλωστε ο περίφημος «κοινωνικός αυτοματισμός» αποδείχτηκε ικανός να δίδει το παρόν ακόμα και σε περιοχές, που εννοείται ότι φημίζονται για την απέχθεια τους σε παρόμοιες λογικές, παρ' ότι η λογική της «χωρο»φύλαξης λόγου χάρη της πλατείας Εξαρχείων ήταν αναμενόμενο να εκτεθεί και μάλιστα ανεπανόρθωτα ακόμα και στα μάτια των περισσοτέρων αρχικά συμμετεχόντων σε παρόμοιες κινήσεις.

Βέβαια, σ' αυτές τις περιπτώσεις, οι εξουσιαστές αποκομίζουν τεράστια οφέλη εκμεταλλευόμενοι «αυθόρμητες» κινήσεις αυτο-οργανωμένων πολιτών και επιτροπάτων κατοίκων που συστρατεύονται κάτω από το σύνθημα «δεν πάει άλλο», δηλώνοντας ότι είναι έτοιμοι να κάνουν τα πάντα (;) ενάντια στην λαίλαπα της εγκληματικότητας που μαστίζει την περιοχή τους.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.
Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν -χωρίς αντίτιμο- προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email:
diadromi@revolution.gr

τες (ηθοποιούς, δικηγόρους), αλλά και πολιτικούς από κάθε κομματικό μηχανισμό. Ο καθένας τους συνεισφέρει στον «διάλογο». Οι εγκληματολόγοι παραθέτουν στοιχεία για την αύξηση των στατιστικών εγκληματικότητας, οι ψυχολόγοι αναλύουν την βία προτείνοντας διάφορες μορφές εγκλεισμού, οι αγανακτισμένοι πολίτες συμφωνούν παραθέτοντας στοιχεία για την υποβάθμιση των αγοραστικών αξιών των ακινήτων και τη μείωση της εμπορικής κίνησης των «ευαίσθητων» περιοχών. Όσο για τους πολιτικούς, υπόσχονται να αναλάβουν δράση για να δώσουν λύσεις και να ανακουφίσουν «το αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών».

Η ουσία, βέβαια, βρίσκεται πολύ μακριά από «επικίνδυνες» και «ασφαλείς» περιοχές, από «κρυφές» και «φανερές» πιάτσες ναρκωτικών και από βολικούς διαχωρισμούς χρηστών και ουσιών. Ούτε βέβαια η τοξικοεξάρτηση είναι ασθένεια, εκτός αν πιστέψουμε διάφορα φυντάνια και θιασώτες της αμερικάνικης (και όχι μόνο) ψυχιατρικής.

Κάποιοι μπορεί να πιστεύουν ή να καμώνονται πως πιστεύουν ότι η παρουσία εξαρτημένων στην περιοχή ή στην πλατεία «τους» ανά περιόδους είναι «πολύ παραπάνω από το μερτικό της γειτονιάς». Μόνο που η γειτονιά και οι σχέσεις που την συνέθεταν είναι ένα άταφο πτώμα προ πολλού. Κάποιοι μπορεί να βολεύονται ξεχνώντας συνειδητά ότι η κοινωνική **ανοχή στο διαφορετικό δεν αποτελεί μια παθητική στάση απέναντι στις «μειοψηφίες», στους κατατρεγμένους, στους επαίτες, στους ψυχικά ασθενείς, στους εξαρτημένους, στους «διαφορετικούς», αλλά συστατικό στοιχείο της κοινωνικής συνοχής και προστασίας απέναντι σε κάθε διωγμό, που εξαπολύει με συστηματικό τρόπο η εξουσία.**

Πολλοί επίσης ξεχνούν ότι ο άτυπος κοινωνικός έλεγχος που ασκούσε η γειτονιά συνοδευόταν από αυθεντικές εκδηλώσεις κοινωνικής αλληλεγγύης, την αναγνώριση των αδυνάτων μελών, που βασίζονταν στη γνωριμία μεταξύ των γειτόνων, την εμπιστοσύνη και αλληλοβοήθεια, το κύρος κάποιου στη γειτονιά, το φιλότιμο κλπ. Είναι αλήθεια ότι οι επιβαλλόμενες εξουσιαστικές σχέσεις ποδοπάτησαν πολλές μορφές κοινωνικής αλληλεγγύης. **Η προστασία της ιδιοκτησίας και το ιδανικό της ασφάλειας μπόλιασαν τις επιβαλλόμενες από την εξουσία τάσεις ιδιώτευσης, που σιγά - σιγά επικράτησαν έναντι της κοινωνικής υπεράσπισης της κοινότητας.**

Η συναίνεση σε κάθε μορφής διωγμό, εκτοπισμό και διαεντάσσονται κάτω από την συνεχή εποπτεία του πραγματικού αφεντικού, που παραμένει το κράτος και οι μηχανισμοί του. Μ' άλλα λόγια, η διατήρηση των συσχετισμών δύναμης και επιβολής, η διαιώνιση των οικονομικών ή άλλων συμφερόντων που μπορεί να έχουν μαγαζάτορες ή ιδιοκτήτες ακινήτων, λαμβάνονται υπ' όψιν σε συσχετισμό με κάθε άλλον αυτοχρισμένο ή αναγνωρισμένο παράγοντα της γειτονιάς, της περιοχής ή της Α ή Β πλατείας.

Θα το επαναλάβουμε. Το κράτος διατηρεί -και πως θα μπορούσε να είναι διαφορετικά;- την δυνατότητα να καταναγκάζει εξαρτημένους από ναρκωτικά ή «παράνομους» μετανάστες με ή χωρίς παραβατική συμπεριφορά να συγκεντρώνονται σε σημεία ελέγχου. Οι στρατιές αυτών των ανθρώπων που έχουν κατακλύσει συγκεκριμένα σημεία του λεγόμενου ιστορικού κέντρου, αλλά και το παλιό Εφετείο της οδού Σωκράτους, όπου διαμένουν σε άθλιες συνθήκες, συνεχώς πληθαίνουν.

Η -για μιαν ακόμη φορά βίαιη μετακίνησή τους- είναι φανερό ότι έχει γίνει επιτακτική ανάγκη για τους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς. Είναι επίσης φανερό ότι οι εξουσιαστές θεωρούν ότι η κατάσταση των προβλημάτων αυτών των ανθρώπων είναι τόσο εκρηκτική, ώστε καθίσταται απρόβλεπτη και ανεξέλεγκτη η πολυπληθής πλέον παρουσία τους σ' όλο το κέντρο της πόλης και ειδικότερα σε περίπτωση ξεσπάσματος κοινωνικών ταραχών.

Περίπτωση, βέβαια, που είναι ιδιαίτερα πιθανή ανά πάσα στιγμή, ανεξάρτητα από την αφορμή. Χαρακτηριστικές είναι οι πρόσφατες ταραχές μ' αφορμή την διαδήλωση 1500 μεταναστών από το Πακιστάν, τη Μέση Ανατολή, το Αφγανιστάν και το Ιράν, ύστερα από γιγάντια επιχείρηση αρετής στις περιοχές της Κυψέλης και του Αγ. Παντελεήμονα (ελέγχθηκαν εκατοντάδες άνθρωποι, όπως συνήθως, με εξευτελιστικό τρόπο και σε μια περίπτωση αστυνομικός έσκισε σελίδες από το Κοράνι που κατείχε ένας μετανάστης).

Για εμάς δεν χωρά, λοιπόν, καμία αμφιβολία ότι οι διωγμοί, οι εκτοπισμοί των «λαθραίων» λόγου χάρη μεταναστών από κάθε σημείο που θεωρείται βιτρίνα της πόλης θα προχωρήσουν παράλληλα με επιδείξεις ενίσχυσης των πολιτικών δικαιωμάτων των νόμιμων μεταναστών και επίδειξη των αποτελεσμάτων της προσπάθειας ένταξης ενός σημαντικού κομματιού.

Απ' αυτή την άποψη, η οποιαδήποτε προταγματική αιτηματολογία νομιμοποίησης μέρους ή ακόμα και του συνόλου των μεταναστών δεν αποτελεί παρά έμμεση στήριξη και συνδιαχείριση του «προβλήματος» από αγωνιστικής σκοπιάς. Θα αναρωτηθεί κάποιος καλοπροαίρετος, γιατί να θεωρείται μεμπτό να ζητά κανείς την νομιμοποίηση όλων των μεταναστών; Γιατί πολύ απλά όχι μόνο όλοι γνωρίζουν ότι κάτι τέτοιο λέγεται κατ' επίφαση, άρα οι εμπνευστές του αιτήματος εξαπατούν με την υιοθέτησή του, αλλά και γιατί βάζει το «πρόβλημα» κάτω από την ομπρέλα της ένταξης και της ενσωμάτωσης, δηλαδή σε καθαρά θεσμικό επίπεδο.

Αυτή ακριβώς είναι και η λογική του κράτους αλλά και «α-

κραίων» κομματικών σχηματισμών, όπως το ΛΑΟΣ, στο οποίο υποτίθεται ότι αντιπαρέρχονται οι αριστεροί αντιρατσιστές και όχι μόνο.

Αλλά υπάρχει και ένας ακόμη σοβαρός λόγος.

Αναφέραμε στην αρχή το παράδειγμα των γκέτο στις ΗΠΑ, στα οποία οι έγχρωμοι άλλοτε απομονώθηκαν και άλλοτε έγινε αποδεκτή η «έξοδός» τους για να ορισθούν οι όροι και ο βαθμός ένταξής τους με βάση την παραχώρηση πολιτικών δικαιωμάτων και ευκαιριών οικονομικής ανόδου. Αυτά ακριβώς τα δικαιώματα που τόσο απλόχερα έδωσαν οι εξουσιαστές, άλλο τόσο αδίστακτα αναθεώρησαν, όταν λίγο αργότερα γέμιζαν τις φυλακές με έγχρωμους «εγκληματίες». Άρα είναι ηλίου φαεινότερον ότι δικαιώματα έχουν όσοι είναι διατεθειμένοι να υποταχθούν, όσοι είναι αποφασισμένοι να ενταχθούν και μάλιστα ολοκληρωτικά στις νόρμες και στις προσταγές της εξουσίας.

Η ενσωμάτωση παραμένει προτεραιότητα και ζητούμενο για κάθε εξουσία σε κάθε χρόνο και σε κάθε χώρο. Κάθε διαδικασία αφομοίωσης, όμως, αποτελεί αυτή καθεαυτή και μια μορφή ελέγχου και τελικά καταστολής διαφόρων εκφράσεων κοινωνικής ανυποταξίας.

Όσο για τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις κλασικού τύπου, είναι γεγονός ότι προσπαθούν να καλύψουν το σύνολο του κοινωνικού χώρου και δεν μπορούν να κατανοηθούν, κατά πόσο μάλλον να γίνει δυνατόν να αντιπαρατεθεί κανείς σ' αυτές, εάν θεωρηθεί ότι η ουσία τους είναι διαφορετική, όταν αφορά τους «λαθραίους» μετανάστες, τους τοξικοεξαρτημένους ή τους ανυπότακτους νεολαίους και τους αναρχικούς.

Εν κατακλείδι, για τους αναρχικούς η προοπτική δεν βρίσκεται στην όποια συμμετοχή σε αντιρατσιστικά μέτωπα, ούτε στο να δηλώνουν απλά το παρόν και την αλληλεγγύη τους γενικά και αόριστα στους μετανάστες ή στην επίδειξη επιλεκτικών αντιρατσιστικών αντανακλαστικών, όταν πλήττονται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο αλλοδαποί.

Είναι μάταιη, από αναρχικής σκοπιάς, η παρουσία και το «γέμισμα» αριστερών αντιρατσιστικών, αντιφασιστικών συγκεντρώσεων ή διαμαρτυριών, όταν όχι μόνο είναι ανύπαρκτος ο λόγος των αναρχικών που κινητοποιούνται, αλλά και όταν δεν είναι ξεκάθαρος και απλά υποκαθίσταται από ένα απλό σύνθημα που δηλώνει την αλληλεγγύη γενικά στους μετανάστες.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο ρόλος του κομπάρσου είναι εξασφαλισμένος. Αλλά το έργο καταντά βαρετό και κάθε φορά και πιο κακοπαιγμένο…

Κλείνοντας θα παραθέσουμε ένα από τα δέκα κατευθυντήρια σημεία που σημειώνει σε άρθρο του για τον φασισμό στην νέα Enciclopedia Italiana ο Εμίλιο Τζεντίλε: «Ενα μαζικό κίνημα πολυταξικής συμμετοχής στο οποίο κυριαρχούν, μεταξύ των ηγετών και των μαχητικών μελών, τα μεσαία στρώματα, σε μεγάλο βαθμό νεοφερμένα στην πολιτική δραστηριότητα, οργανωμένα ως κομματική πολιτοφυλακή. Ένα κίνημα που βασίζει την ταυτότητά του όχι στην κοινωνική ιεραρχία ή την ταξική καταγωγή, αλλά στην αίσθηση της συντροφικότητας, που πιστεύει ότι είναι επιφορτισμένο με την αποστολή της εθνικής αναγέννησης, θεωρεί ότι βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση με τους πολιτικούς αντιπάλους και στοχεύει στην κατάκτηση του μονοπωλίου πολιτικής ισχύος με τη χρήση της τρομοκρατίας, των κοινοβουλευτικών τακτικών και των συμφωνιών με τις ηγετικές ομάδες, για να δημιουργήσει ένα καινούργιο καθεστώς που καταστρέφει την κοινοβουλευτική δημοκρατία».

Ενδιαφέρον σύντροφοι, πολύ ενδιαφέρον…

Συσπείρωση Αναρχικών

Ναρκωτικά, ψυχότροπες ουσίες, εξάρτηση

Ένα ακόμα μέσο για την επιβολή της κυριαρχίας και για το προχώρημα των σχεδιασμών της

Στη μακραίωνη ιστορία της, η εξουσία εφευρίσκει και χρησιμοποιεί μέσα για τη πλήρη καθυπόταξη των ανθρώπων. Η εξαθλίωση των ανθρώπων και η υποταγή από τους κυρίαρχους δεν επιτυγχάνεται μόνο με τη σωματική και ψυχική βία.

Η ψευδαίσθηση ελευθερίας που έχουν καταφέρει να επιβάλλουν οι κυρίαρχοι δίνει το δικαίωμα να διαλέξεις το τρόπο καταστολής και εξαθλίωσης.

Αυτό γίνεται με την εξάρτηση των ανθρώπων από τη μισθωτή δουλεία, με την ανάθεση της ζωής σε άλλους, με κατασκευασμένα από την εξουσία ιδεολογήματα για να δημιουργούν με χίλιους δυο τρόπους εξαρτημένους ανθρώπους, ώστε οι κυρίαρχοι να μπορούν να επιβάλλονται.

Οι εξαρτητικές σχέσεις που επιβάλλονται, μέσα από τη διαδικασία της εκπαίδευσης, της μισθωτής δουλείας, των καταναλωτικών προτύπων του life style, η αδράνεια και η παραίτηση διευκολύνουν το κράτος να εξουσιάζει ανενόχλητο με σκοπό την πλήρη υποταγή και την εξόντωση των ανθρώπων.

Σε αυτό το πλαίσιο προωθούνται αδίστακτα τρόποι ζωής με ψυχότροπες ουσίες που δίνουν την ψευδαίσθηση της φυγής και «ελευθερίας» από την άθλια πραγματικότητα που βιώνουν οι άνθρωποι.

Η εξάρτηση από τις ψυχότροπες ουσίες είναι ένα ακόμα σημαντικό μέρος της καταστολής και της επιβολής της κυριαρχίας.

Οι ψυχότροπες ουσίες που προωθούνται και επιβάλλονται, από το αλκοόλ με τις γκλαμουράτες διαφημίσεις και το life style μέχρι τα διάφορα χημικά ή φυσικά ψυχότροπα, σκοπό έχουν να προκαλέσουν εξάρτηση που με τη σειρά της θα επιφέρει την παραίτηση, την αλλοτρίωση, την εξαθλίωση προς χάρη των κρατιστών.

Αδίστακτα και με οποιοδήποτε μέσο επιχειρούν να εξοντώσουν την ανθρώπινη φύση και την έμφυτη ανυποταξία της. Να απομακρύνουν αυτό που τους τρομάζει περισσότερο, την οργή και την εξεγερτική διάθεση των καταπιεσμένων.

Το κράτος δεν αντιμάχεται τη κατανάλωση ψυχότροπων ουσιών, αντίθετα τις προωθεί στο «νόμιμο» εμπόριο, όπως το αλκοόλ με τα καταναλωτικά πρότυπα της διασκέδασης και της ψευδαίσθησης ελευθερίας στα επικοινωνιακά σποτάκια, ή άλλες ψυχότροπες με το ιδεολόγημα της αυτοδιάθεσης, της ψευδαίσθησης ελευθερίας και το δικαίωμα της δήθεν αυτοδιάθεσης του ανθρώπινου σώματος.

Η κυριαρχία επιχειρεί να απενοχοποιηθεί και να κρύψει τους σκοπούς και τα μέσα τα οποία χρησιμοποιεί για τη πλήρη καθυπόταξη και τη χειραγώγηση των ανθρώπων. Σε αυτά τα πλαίσια το κράτος και τα τσιράκια του ΜΜΕ, ειδικοί επιστήμονες, φορείς και άλλοι μιλάνε με αγωνία για τη μάστιγα των ναρκωτικών και δημιουργούν για προκάλυμμα δομές για την απεξάρτηση και την φαινομενική θεραπεία των θυμάτων τους.

Μέχρι τώρα το κράτος, στα πλαίσια των παροχών του, διάφορα προγράμματα απεξάρτησης τα είχε εντάξει στο κρατικό σύστημα υγείας, έτσι μπορούσε να ισχυριστεί ότι παλεύει κατά των ναρκωτικών.

Το κράτος όμως και το κεφάλαιο αναδιαρθρώνονται για να επιβιώσουν, το λεγόμενο κράτος πρόνοιας συρρικνώνεται και η κοινωνική πολιτική περνάει στα χέρια ιδιωτών αφού είναι αναγκαία για την κοινωνική νομιμοποίησή τους.

Σε αυτό το πλαίσιο και οι ειδικοί επιστήμονες προκειμένου να διευκολύνουν τη κυριαρχία με το θράσος που τους δίνει η εξουσία την οποία υπηρετούν, ανάγουν το πρόβλημα της εξάρτησης σε ψυχιατρικά αίτια, και έλλειψη ορμονών.

Με αυτό το τρόπο οι κυρίαρχοι που δημιουργούν το πρόβλημα απενοχοποιούνται και το πρόβλημα πλέον αφορά μόνο ασθενείς και ειδικούς.

Ο ανθρωπισμός των κυριάρχων εκδηλώνεται με τη σύσταση ΜΚΟ για κάθε θύμα τους

Η ενσωμάτωση παραμένει προτεραιότητα και ζητούμενο για κάθε εξουσία σε κάθε χρόνο και σε κάθε χώρο. Κάθε διαδικασία αφομοίωσης, όμως, αποτελεί αυτή καθεαυτή και μια μορφή ελέγχου και τελικά καταστολής διαφόρων εκφράσεων κοινωνικής ανυποταξίας.

Όσο για τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις κλασικού τύπου, είναι γεγονός ότι προσπαθούν να καλύψουν το σύνολο του κοινωνικού χώρου και δεν μπορούν να κατανοηθούν, κατά πόσο μάλλον να γίνει δυνατόν να αντιπαρατεθεί κανείς σ' αυτές, εάν θεωρηθεί ότι η ουσία τους είναι διαφορετική, όταν αφορά τους «λαθραίους» μετανάστες, τους τοξικοεξαρτημένους ή τους ανυπότακτους νεολαίους και τους αναρχικούς.

Εν κατακλείδι, για τους αναρχικούς η προοπτική δεν βρίσκεται στην όποια συμμετοχή σε αντιρατσιστικά μέτωπα, ούτε στο να δηλώνουν απλά το παρόν και την αλληλεγγύη τους γενικά και αόριστα στους μετανάστες ή στην επίδειξη επιλεκτικών αντιρατσιστικών αντανακλαστικών, όταν πλήττονται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο αλλοδαποί.

Είναι μάταιη, από αναρχικής σκοπιάς, η παρουσία και το «γέμισμα» αριστερών αντιρατσιστικών, αντιφασιστικών συγκεντρώσεων ή διαμαρτυριών, όταν όχι μόνο είναι ανύπαρκτος ο λόγος των αναρχικών που κινητοποιούνται, αλλά και όταν δεν είναι ξεκάθαρος και απλά υποκαθίσταται από ένα απλό σύνθημα που δηλώνει την αλληλεγγύη γενικά στους μετανάστες.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο ρόλος του κομπάρσου είναι εξασφαλισμένος. Αλλά το έργο καταντά βαρετό και κάθε φορά και πιο κακοπαιγμένο...

Κλείνοντας θα παραθέσουμε ένα από τα δέκα κατευθυντήρια σημεία που σημειώνει σε άρθρο του για τον φασισμό στην νέα Enciclopedia Italiana ο Εμίλιο Τζεντίλε: «Ένα μαζικό κίνημα πολυταξικής συμμετοχής στο οποίο κυριαρχούν, μεταξύ των ηγετών και των μαχητικών μελών, τα μεσαία στρώματα, σε μεγάλο βαθμό νεοφερμένα στην πολιτική δραστηριότητα, οργανωμένα ως κομματική πολιτοφυλακή. Ένα κίνημα που βασίζει την ταυτότητά του όχι στην κοινωνική ιεραρχία ή την ταξική καταγωγή, αλλά στην αίσθηση της συντροφικότητας, που πιστεύει ότι είναι επιφορτισμένο με την αποστολή της εθνικής αναγέννησης, θεωρεί ότι βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση με τους πολιτικούς αντιπάλους και στοχεύει στην κατάκτηση του μονοπωλίου πολιτικής ισχύος με τη χρήση της τρομοκρατίας, των κοινοβουλευτικών τακτικών και των συμφωνιών με τις ηγετικές ομάδες, για να δημιουργήσει ένα καινούργιο καθεστώς που καταστρέφει την κοινοβουλευτική δημοκρατία».

Ενδιαφέρον σύντροφοι, πολύ ενδιαφέρον...

Συσπείρωση Αναρχικών

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή
εξάρτηση και Ελευθερία
είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ
και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ
καταστάσεις

Επειδή
το παραμύθι περί
«ελεύθερης επιλογής»
στο ντοπάρισμα δεν
μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ
την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ,

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ,
την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ,
την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ,
την ΠΛΗΞΗ
που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να
χτιστεί μια ανθρώπινη και
ελεύθερη κοινωνία με
μέσα που καταστρέφουν
ανθρώπινες υπάρξεις
και συμπορεύονται με

σε άλλους, με κατασκευασμένα από την εξουσία ιδεολογήματα για να δημιουργούν με χίλιους δυο τρόπους εξαρτημένους ανθρώπους, ώστε οι κυρίαρχοι να μπορούν να επιβάλλονται.

Οι εξαρτητικές σχέσεις που επιβάλλονται, μέσα από τη διαδικασία της εκπαίδευσης, της μισθωτής δουλείας, των καταναλωτικών προτύπων του life style, η αδράνεια και η παραίτηση διευκολύνουν το κράτος να εξουσιάζει ανενόχλητο με σκοπό την πλήρη υποταγή και την εξόντωση των ανθρώπων.

Σε αυτό το πλαίσιο προωθούνται αδίστακτα τρόποι ζωής με ψυχότροπες ουσίες που δίνουν την ψευδαίσθηση της φυγής και «ελευθερίας» από την άθλια πραγματικότητα που βιώνουν οι άνθρωποι.

Η εξάρτηση από τις ψυχότροπες ουσίες είναι ένα ακόμα σημαντικό μέρος της καταστολής και της επιβολής της κυριαρχίας.

Οι ψυχότροπες ουσίες που προωθούνται και επιβάλλονται, από το αλκοόλ με τις γκλαμουράτες διαφημίσεις και το life style μέχρι τα διάφορα χημικά ή φυσικά ψυχότροπα, σκοπό έχουν να προκαλέσουν εξάρτηση που με τη σειρά της θα επιφέρει την παραίτηση, την αλλοτρίωση, την εξαθλίωση προς χάρη των κρατιστών.

Αδίστακτα και με οποιοδήποτε μέσο επιχειρούν να εξοντώσουν την ανθρώπινη φύση και την έμφυτη ανυποταξία της. Να απομακρύνουν αυτό που τους τρομάζει περισσότερο, την οργή και την εξεγερτική διάθεση των καταπιεσμένων.

Το κράτος δεν αντιμάχεται τη κατανάλωση ψυχότροπων ουσιών, αντίθετα τις προωθεί στο «νόμιμο» εμπόριο, όπως το αλκοόλ με τα καταναλωτικά πρότυπα της διασκέδασης και της ψευδαίσθησης ελευθερίας στα επικοινωνιακά σποτάκια, ή άλλες ψυχότροπες με το ιδεολόγημα της αυτοδιάθεσης, της ψευδαίσθησης ελευθερίας και το δικαίωμα της δήθεν αυτοδιάθεσης του ανθρώπινου σώματος.

Η κυριαρχία επιχειρεί να απενοχοποιηθεί και να κρύψει τους σκοπούς και τα μέσα τα οποία χρησιμοποιεί για τη πλήρη καθυπόταξη και τη χειραγώγηση των ανθρώπων. Σε αυτά τα πλαίσια το κράτος και τα τσιράκια του ΜΜΕ, ειδικοί επιστήμονες, φορείς και άλλοι μιλάνε με αγωνία για τη μάστιγα των ναρκωτικών και δημιουργούν για προκάλυμμα δομές για την απεξάρτηση και την φαινομενική θεραπεία των θυμάτων τους.

Μέχρι τώρα το κράτος, στα πλαίσια των παροχών του, διάφορα προγράμματα απεξάρτησης τα είχε εντάξει στο κρατικό σύστημα υγείας, έτσι μπορούσε να ισχυριστεί ότι παλεύει κατά των ναρκωτικών.

Το κράτος όμως και το κεφάλαιο αναδιαρθρώνονται για να επιβιώσουν, το λεγόμενο κράτος πρόνοιας συρρικνώνεται και η κοινωνική πολιτική περνάει στα χέρια ιδιωτών αφού είναι αναγκαία για την κοινωνική νομιμοποίησή τους.

Σε αυτό το πλαίσιο και οι ειδικοί επιστήμονες προκειμένου να διευκολύνουν τη κυριαρχία με το θράσος που τους δίνει η εξουσία την οποία υπηρετούν, ανάγουν το πρόβλημα της εξάρτησης σε ψυχιατρικά αίτια, και έλλειψη ορμονών.

Με αυτό το τρόπο οι κυρίαρχοι που δημιουργούν το πρόβλημα απενοχοποιούνται και το πρόβλημα πλέον αφορά μόνο ασθενείς και ειδικούς.

Ο ανθρωπισμός των κυριάρχων εκδηλώνεται με τη σύσταση ΜΚΟ για κάθε θύμα τους.

Έτσι οι αποφυλακισμένοι αποκτούν τον καλό τους προστάτη για την επανένταξη τους στη κοινωνία, ο οποίος με τη βοήθεια της κοινωνίας των πολιτών, (βλέπε χορηγούς) θα σκύψει στοργικά πάνω τους για να τους εντάξει στη παραγωγική διαδικασία κατά το συμφέρον του.

Αντίστοιχα κρατικοί οργανισμοί απεξάρτησης μετατρέπονται σε ιδιωτικούς μη «κερδοσκοπικού» χαρακτήρα, ετοιμάζοντας απλά απεξαρτημένους και πειθήνιους χρήσιμους δούλους, τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι εργοδοτικές εταιρίες χορηγοί με τις οποίες συνεργάζεται ο οργανισμός.

Με αυτό το τρόπο, κράτος και κεφάλαιο ενδύονται το μανδύα του καλού Σαμαρείτη και παράλληλα δημιουργούν στρατιές πιστών επανενταγμένων και «απεξαρτημένων» ανθρώπων που μετά τη πρέζα ή την αποφυλάκιση, χρωστάνε και εξαρτούν την ύπαρξη τους από τους «σωτήρες» τους.

Δηλαδή έντεχνα παραμένουν ολοκληρωτικά και εξαρτημένοι και υποταγμένοι.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών για κράτος και κεφάλαιο δεν είναι φυσικά η γενεσιουργός αιτία που είναι οι εξουσιαστικές δομές στη κοινωνία, ούτε φυσικά η τύχη των θυμάτων που έχουν δημιουργήσει.

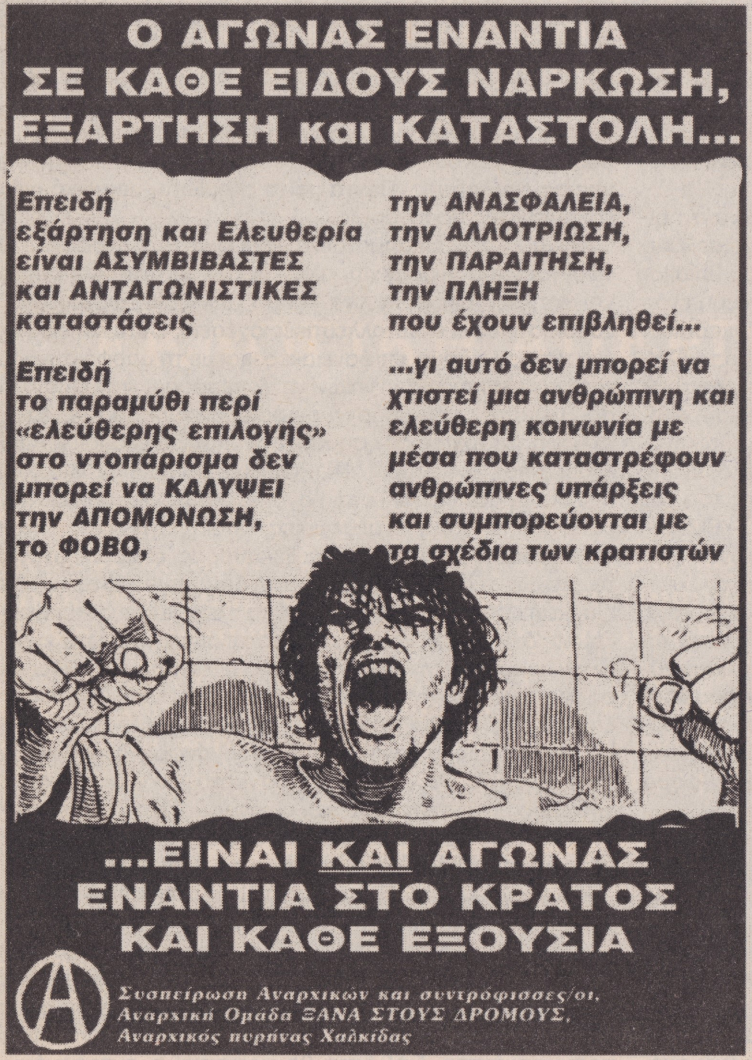
Απλά αναζητά τρόπους νομιμοποίησής του προβάλλοντας το προνοιακό του χαρακτήρα.

Η «μάχη» του κράτους ενάντια στα ναρκωτικά, δεν είναι αγώνας ενάντια στις εξαρτήσεις που είναι βασικό συστατικό της επιβολής του. Είναι ένα κατασκευασμένο ιδεολόγημα που χρησιμοποιείται ως μέσο από τους εξουσιαστές για να απομακρύνουν τη δυνατότητα κατανόησης του προβλήματος, που είναι η εξάρτηση από τα ναρκωτικά που κατασκευάζονται και διακινούνται από το κράτος και τα τσιράκια του.

μίλιο Τζεντίλε: «Ένα μαζικό κίνημα πολυταξικής συμμετοχής στο οποίο κυριαρχούν, μεταξύ των ηγετών και των μαχητικών μελών, τα μεσαία στρώματα, σε μεγάλο βαθμό νεοφερμένα στην πολιτική δραστηριότητα, οργανωμένα ως κομματική πολιτοφυλακή. Ένα κίνημα που βασίζει την ταυτότητά του όχι στην κοινωνική ιεραρχία ή την ταξική καταγωγή, αλλά στην αίσθηση της συντροφικότητας, που πιστεύει ότι είναι επιφορτισμένο με την αποστολή της εθνικής αναγέννησης, θεωρεί ότι βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση με τους πολιτικούς αντιπάλους και στοχεύει στην κατάκτηση του μονοπωλίου πολιτικής ισχύος με τη χρήση της τρομοκρατίας, των κοινοβουλευτικών τακτικών και των συμφωνιών με τις ηγετικές ομάδες, για να δημιουργήσει ένα καινούργιο καθεστώς που καταστρέφει την κοινοβουλευτική δημοκρατία».

Ενδιαφέρον σύντροφοι, πολύ ενδιαφέρον...

Συσπείρωση Αναρχικών

ναρκωτικών και δημιουργούν για προκάλυμμα δομές για την απεξάρτηση και την φαινομενική θεραπεία των θυμάτων τους.

Μέχρι τώρα το κράτος, στα πλαίσια των παροχών του, διάφορα προγράμματα απεξάρτησης τα είχε εντάξει στο κρατικό σύστημα υγείας, έτσι μπορούσε να ισχυριστεί ότι παλεύει κατά των ναρκωτικών.

Το κράτος όμως και το κεφάλαιο αναδιαρθρώνονται για να επιβιώσουν, το λεγόμενο κράτος πρόνοιας συρρικνώνεται και η κοινωνική πολιτική περνάει στα χέρια ιδιωτών αφού είναι αναγκαία για την κοινωνική νομιμοποίησή τους.

Σε αυτό το πλαίσιο και οι ειδικοί επιστήμονες προκειμένου να διευκολύνουν τη κυριαρχία με το θράσος που τους δίνει η εξουσία την οποία υπηρετούν, ανάγουν το πρόβλημα της εξάρτησης σε ψυχιατρικά αίτια, και έλλειψη ορμονών.

Με αυτό το τρόπο οι κυρίαρχοι που δημιουργούν το πρόβλημα απενοχοποιούνται και το πρόβλημα πλέον αφορά μόνο ασθενείς και ειδικούς.

Ο ανθρωπισμός των κυριάρχων εκδηλώνεται με τη σύσταση ΜΚΟ για κάθε θύμα τους.

Έτσι οι αποφυλακισμένοι αποκτούν τον καλό τους προστάτη για την επανένταξη τους στη κοινωνία, ο οποίος με τη βοήθεια της κοινωνίας των πολιτών, (βλέπε χορηγούς) θα σκύψει στοργικά πάνω τους για να τους εντάξει στη παραγωγική διαδικασία κατά το συμφέρον του.

Αντίστοιχα κρατικοί οργανισμοί απεξάρτησης μετατρέπονται σε ιδιωτικούς μη «κερδοσκοπικού» χαρακτήρα, ετοιμάζοντας απλά απεξαρτημένους και πειθήνιους χρήσιμους δούλους, τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι εργοδοτικές εταιρίες χορηγοί με τις οποίες συνεργάζεται ο οργανισμός.

Με αυτό το τρόπο, κράτος και κεφάλαιο ενδύονται το μανδύα του καλού Σαμαρείτη και παράλληλα δημιουργούν στρατιές πιστών επανενταγμένων και «απεξαρτημένων» ανθρώπων που μετά τη πρέζα ή την αποφυλάκιση, χρωστάνε και εξαρτούν την ύπαρξη τους από τους «σωτήρες» τους.

Δηλαδή έντεχνα παραμένουν ολοκληρωτικά και εξαρτημένοι και υποταγμένοι.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών για κράτος και κεφάλαιο δεν είναι φυσικά η γενεσιουργός αιτία που είναι οι εξουσιαστικές δομές στη κοινωνία, ούτε φυσικά η τύχη των θυμάτων που έχουν δημιουργήσει.

Απλά αναζητά τρόπους νομιμοποίησης του προβάλλοντας το προνοιακό του χαρακτήρα.

Η «μάχη» του κράτους ενάντια στα ναρκωτικά, δεν είναι αγώνας ενάντια στις εξαρτήσεις που είναι βασικό συστατικό της επιβολής του. Είναι ένα κατασκευασμένο ιδεολόγημα που χρησιμοποιείται ως μέσο από τους εξουσιαστές για να απομακρύνουν τη δυνατότητα κατανόησης του προβλήματος, που είναι η εξάρτηση από τα ναρκωτικά που κατασκευάζονται και διακινούνται από το κράτος και τα τσιράκια του.

Για τους αναρχικούς το ζητούμενο δεν είναι να απεξαρτηθούν μόνο κάποιοι άνθρωποι, ή να εξαφανιστούν οι εξαρτημένοι χρήστες και η πρέζα από τις πλατείες και να πάνε κάπου αλλού. Αλλά να πάψει να υπάρχει η πρέζα, η εξάρτηση, η εξαθλίωση, η καθυπόταξη σε κάθε μορφή της.

Το κράτος πουλάει τα ναρκωτικά, είτε ντύνοντας τα με το ιδεολόγημα της ανυπακοής, είτε με τα καταναλωτικά πρότυπα που προωθεί.

Σε αυτά τα πλαίσια οι αναρχικοί δεν αναλαμβάνουν το ρόλο του τοποτηρητή πλατειών και την εκδίωξη εξαρτημένων, εξαθλιωμένων ανθρώπων θυμάτων. Δεν εμφορούνται από κατασκευασμένα ιδεολογικά προτάγματα περί καθαρότητας και ιστορικότητας χώρων. Κατανοούν ότι οποιαδήποτε παροχή κράτους και κεφαλαίου δήθεν για την θεραπεία κάποιων από τα θύματα τους είναι πρόσχημα για τη διαιώνιση της κυριαρχίας και της επιβολής μέσω των εξαρτητικών σχέσεων.

Οι αναρχικοί αγωνίζονται ενάντια σε κάθε εξάρτηση, κάθε εξαρτητική σχέση.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ, ΣΤΗΝ ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ,
ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Αναρχικοί/ες, αντιεξουσιαστές/ριες μέσα και έξω από σχολεία και σχολές

Ο ρεφορμισμός στην υπηρεσία της συναλλαγής

Καθώς απλωνόταν το μελάνι πάνω στο χαρτί της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 82, (στις 30 Μαρτίου) η πραγματικότητα ήρθε για μια ακόμη φορά να επιβεβαιώσει τα όσα γράφονταν περί αυτοοργάνωσης και του ρόλου που αυτή παίζει στο διακανονισμό των εξουσιαστικών υποθέσεων.

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, κάθε διακανονισμός χρειάζεται τη «λαϊκή συμμετοχή» επειδή με αυτήν, αφ' ενός κατοχυρώνεται κοινωνικά και αφ' ετέρου έχουμε την υιοθέτηση όλων αυτών των ρεφορμιστικών διαδικασιών, που χρησιμοποιούνται για την υπερκάλυψη, το μπλοκάρισμα και την εκτροπή των κοινωνικών αγώνων σε δραστηριοποιήσεις που θα ενισχύσουν το σύστημα επιβολής.

Ο διακανονισμός, στην προκειμένη περίπτωση, αφορά τη συμφωνία μεταξύ Δήμου Αθηναίων και ΤΕΕ, όπου σε αντάλλαγμα για το χώρο της Ναυαρίνου και Χαρ. Τρικούπη, το ΤΕΕ (Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος) πρόκειται να πάρει τα τέσσερα από τα οκτώ Προσφυγικά κτίρια της Λεωφόρου Αλεξάνδρας.

Επειδή όλες οι παχιές κουβέντες περί αυτοοργάνωσης, αντιιεραρχίας, αλληλεγγύης και άλλα παρόμοια ηχηρά δεν αρκούν για να σκεπάσουν την πραγματικότητα, θα θυμίσουμε μερικά γεγονότα που έχουν σχέση με την ιστορία της υπόθεσης.

Το τμήμα του οικοπέδου που περικλείεται από τις οδούς Ναυαρίνου, Χαριλάου Τρικούπη και Ζωοδόχου Πηγής είχε παραχωρηθεί το 1990 από το ΤΕΕ προκειμένου να γίνει χώρος πρασίνου. Σ' αυτό είχε συμφωνήσει και ο Δήμος Αθηναίων. Το ΤΕΕ ζητούσε σε αντάλλαγμα να μεταφερθεί ο συντελεστής δόμησης του οικοπέδου αυτού σε άλλο οικόπεδο, που έχει στο Μαρούσι.

Ας σημειώσουμε τώρα τρία σημαντικά γεγονότα. Για 18 ολόκληρα χρόνια αυτό το οικόπεδο λειτουργούσε ως πάρκινγκ, βρίσκεται δίπλα σε ένα δρόμο πυκνότατης κυκλοφορίας αυτοκινήτων, (την Χ. Τρικούπη)

λά σε σαφείς σχεδιασμούς και υστεροβουλία, την οποία κλήθηκαν να στηρίξουν όσοι καλόπιστα(;) αποδέχτηκαν «τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα».

Σε κάθε παρόμοια κατάσταση αυτό που συνηθίζεται είναι η πολιτική και ιδεολογική επένδυση της ενέργειας. Δεν χρειάζεται να επεκταθεί κάποιος σε όλα όσα χρησιμοποιούνται προκειμένου να δικαιολογηθούν «εγχειρήματα» τέτοιου είδους. Αρκεί να σταθούμε στην αναφορά πως αυτά συνιστούν μια «ανάσα μέσα στην ασφυξία του πολιτισμού της εξουσίας», που θεωρείται ως ένα από τα «πιασάρικα» επιχειρήματα. Είναι αξιοπρόσεκτο το πως η τεχνική του εξουσιασμού, που λέγεται πολιτική, δίνει την ευχέρεια να χρησιμοποιούνται διάφορες λέξεις, οι οποίες ενώ επιλέγονται για να δείξουν την έκφραση αντίθεσης προς μία κατάσταση, την ίδια στιγμή την στηρίζουν.

Για μας, όπως και για τον περισσότερο κόσμο, είναι γνωστό πως η πολιτική και η εξαπάτηση πάνε μαζί. Η εξαπάτηση έγκειται στην διαρκή προσπάθεια υποτίμησης, τουλάχιστον της νοημοσύνης, των ανθρώπων. Πως λοιπόν μπορεί κάποιος να μιλά για ανάσα όταν ο χώρος (ή οι χώροι) στον οποίο αναφέρονται βρίσκεται σε ένα δρόμο, όπου η εκπομπή καυσαερίων λόγω της αδιάκοπης κυκλοφορίας οχημάτων είναι διαρκής;'Η όταν υπάρχουν τόσα και τόσα καταστροφικά για την ανθρώπινη υγεία. Οι «ανάσες» αυτές όσο πιο «βαθιές» γίνονται τόσο περισσότερη ποσότητα καυσαερίου αποθηκεύουν στους πνεύμονες των ανθρώπων. Τα πράγματα γίνονται ιδιαίτερα προβληματικά όταν έχουμε να κάνουμε με μικρά παιδιά.

Αν πάλι δεχτούμε πως όλη αυτή η πολιτική φιλολογία εμπεριέχει μια αλληγορία, τότε μιλάμε για σαφή εξαπάτηση. Επειδή και σ' αυτήν την περίπτωση ο λόγος αφορά μια νησίδα, μια «ανάσα» μέσα στο αδιαμφισβήτητα ...

μη εγκριθεί τόσο από το Δημοτικό Συμβούλιο, όσο και από τη Διοικούσα Επιτροπή του ΤΕΕ, ο Δήμαρχος Αθηναίων υπογράμμισε ότι θα εγκριθεί με μεγάλη πλειοψηφία». Τόση σιγουριά!!!

Από την άλλη ο Αλαβάνος προχωρά και στον εξ «απαλών ονύχων» εκβιασμό «γράφοντας εκεί που δεν πιάνει το μελάνι» τους «καταληψίες» και υπογραμμίζοντας: ***«Αναγνωρίζουμε ότι πρέπει με ιδιαίτερη ευαισθησία να αντιμετωπίζουμε το θέμα που ανέκυψε, γι' αυτό και συζητήσαμε με τον Δήμαρχο Αθηναίων την πρόταση που δημοσιοποιούμε σήμερα»*** και προσθέτοντας ότι ***«το ΤΕΕ δεν μπορεί παρά να επανέλθει στα σχέδια του για αξιοποίηση του συγκεκριμένου οικοπέδου προκειμένου να στεγάσει τις υπηρεσίες του, εάν η πρόταση περί ανταλλαγής δεν γίνει δεκτή και δεν υλοποιηθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος»***.

Δεν θέλουμε να είμαστε απόλυτοι στην περιγραφή αυτής της κατάστασης. Είναι βέβαιο πως κάποιοι κάτοικοι είναι ενδεχόμενο να νοιώθουν ικανοποιημένοι από το αποτέλεσμα για πολλούς και διάφορους λόγους, πολλοί από τους οποίους δεν σχετίζονται με οικολογικές ευαισθησίες.

Παραμένει, πάντως, ακατανόητο γιατί θα πρέπει να αισθάνονται ικανοποιημένοι και να θριαμβολογούν αναρχικοί, αλλά και άνθρωποι που θέλουν να αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση. Εδώ έχουμε μια κατάσταση χειραγωγημένη και κατευθυνόμενη.

Είναι δυνατόν να μην κατανοεί ένας αγωνιζόμενος πως όλα αυτά αποτελούν μια ανταγωνιστική πρακτική ως προς την κοινωνική απελευθερωτική διεργασία, αφού έχουμε δικαιολόγηση της πόλης - φυλακής, όπου μάλιστα **ο προαυλισμός (=συνάντηση)** γίνεται η πεμπτουσία του αγώνα κάποιων (όχι μόνο) κατοίκων;

Πάνω σε ποια βάση ο (μεταλλαγμένος Κνίτης) Τσίπρας αναφέρεται «στους αγώνες των πολιτών», οι οποίοι ***«έχουν πετύχει πολλές νίκες. Μέτωπα και νίκες που αποδεικνύουν ότι οι πολίτες ενεργοποιούνται, αντιστέκονται, διεκδικούν την ποιότητα της ζωής τους»*** (Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 14 Μαΐου).

Είναι κατανοητό για ποιες «νίκες» γίνεται αναφορά. Πρώτιστα είναι νίκες απέναντι στο εξεγερτικό πνεύμα που υπήρξε πριν από πέντε μήνες και το οποίο σκορπίζει τα υπόλοιπα της δυναμικής του σε ατελέσφορες κινητοποιήσεις.

Αλλά, ο μεταλλαγμένος Κνίτης, προχωρά και στην επιβεβαίωση της ύπαρξης μετώπων. Με ποιους; Αν ανατρέξει κανείς στις πρόσφατες κινητοποιήσεις και στις αλληλοκαλύψεις, που έχουν εκδηλωθεί το τελευταίο διάστημα, εύκολα ...

συμφωνία μεταξύ Δήμου Αθηναίων και ΤΕΕ, όπου σε αντάλλαγμα για το χώρο της Ναυαρίνου και Χαρ. Τρικούπη, το ΤΕΕ (Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος) πρόκειται να πάρει τα τέσσερα από τα οκτώ Προσφυγικά κτίρια της Λεωφόρου Αλεξάνδρας.

Επειδή όλες οι παχιές κουβέντες περί αυτοοργάνωσης, αντιιεραρχίας, αλληλεγγύης και άλλα παρόμοια ηχηρά δεν αρ-

Ο ρεφορμισμός στην υπηρεσία της συναλλαγής

κούν για να σκεπάσουν την πραγματικότητα, θα θυμίσουμε μερικά γεγονότα που έχουν σχέση με την ιστορία της υπόθεσης.

Το τμήμα του οικοπέδου που περικλείεται από τις οδούς Ναυαρίνου, Χαριλάου Τρικούπη και Ζωοδόχου Πηγής είχε παραχωρηθεί το 1990 από το ΤΕΕ προκειμένου να γίνει χώρος πρασίνου. Σ' αυτό είχε συμφωνήσει και ο Δήμος Αθηναίων. Το ΤΕΕ ζητούσε σε αντάλλαγμα να μεταφερθεί ο συντελεστής δόμησης του οικοπέδου αυτού σε άλλο οικόπεδο, που έχει στο Μαρούσι.

Ας σημειώσουμε τώρα τρία σημαντικά γεγονότα. Για 18 ολόκληρα χρόνια αυτό το οικόπεδο λειτουργούσε ως πάρκινγκ, βρίσκεται δίπλα σε ένα δρόμο πυκνότατης κυκλοφορίας αυτοκινήτων, (την Χ. Τρικούπη) και μόλις πριν από λίγο καιρό σε έναν εξ ίσου μεγάλης κυκλοφορίας δρόμο (την Ιπποκράτους) και ακριβώς δύο οικοδομικά τετράγωνα από το οικόπεδο της Χαρ. Τρικούπη και Ναυαρίνου, κτίστηκε ένα τεράστιο πάρκινγκ χωρίς την παραμικρή αντίδραση από τη μεριά των περιοίκων (Προ παντός να μη θιγούν ιδιοκτησιακά και άλλα συμφέροντα. Κατά τα άλλα υπάρχει «πάθος για το πράσινο»).

Κι ενώ όλα αυτά τα χρόνια δεν έγινε κάτι το αξιόλογο από πλευράς κινητοποιήσεων (αφήνοντας ανεπηρέαστη τη λειτουργία του πάρκινγκ, αλλά και άθικτα τα έσοδα του Δήμου από τα νοίκια που εισέπραττε), ξαφνικά (και αφού έληξε το συμβόλαιο ενοικίασης από τον ιδιώτη) μπήκε σε εφαρμογή το σχέδιο «κατάληψης» του χώρου.

Τυχαίο; Όχι βέβαια. Διότι υπάρχουν κάποια σημειολογικά δεδομένα: α) Η κατάληψη(;) μπαίνει σε εφαρμογή τρεις μήνες μετά το ξεκίνημα της εξέγερσης του Δεκέμβρη, όπου ο κουρνιαχτός των εξεγερτικών δεδομένων έχει αφήσει αρκετά κατάλοιπα στον κοινωνικό χώρο, με την ευρύτερη έννοια. β) Ο χώρος βαφτίζεται μετά από λίγο σε Πάρκο Α. Γρηγορόπουλου (κάποιοι θα μπορούσαν αβίαστα να χαρακτηρίσουν την ενέργεια σαν καθαρή σπέκουλα). γ) Έχουν περάσει τρεις μόλις μήνες αφ' ότου αποφασίστηκε (27 Νοεμβρίου

ξουσιασμού, που λέγεται πολιτική, δίνει την ευχέρεια να χρησιμοποιούνται διάφορες λέξεις, οι οποίες ενώ επιλέγονται για να δείξουν την έκφραση αντίθεσης προς μία κατάσταση, την ίδια στιγμή την στηρίζουν.

Για μας, όπως και για τον περισσότερο κόσμο, είναι γνωστό πως η πολιτική και η εξαπάτηση πάνε μαζί. Η εξαπάτηση έγκειται στην διαρκή προσπάθεια υποτίμησης, τουλάχιστον της νοημοσύνης, των ανθρώπων. Πως λοιπόν μπορεί κάποιος να μιλά για ανάσα όταν ο χώρος (ή οι χώροι) στον οποίο αναφέρονται βρίσκεται σε ένα δρόμο, όπου η εκπομπή καυσαερίων λόγω της αδιάκοπης κυκλοφορίας οχημάτων είναι διαρκής; Ή όταν υπάρχουν τόσα και τόσα καταστροφικά για την ανθρώπινη υγεία. Οι «ανάσες» αυτές όσο πιο «βαθιές» γίνονται τόσο περισσότερη ποσότητα καυσαερίου αποθηκεύουν στους πνεύμονες των ανθρώπων. Τα πράγματα γίνονται ιδιαίτερα προβληματικά όταν έχουμε να κάνουμε με μικρά παιδιά.

Αν πάλι δεχτούμε πως όλη αυτή η πολιτική φιλολογία εμπεριέχει μια αλληγορία, τότε μιλάμε για σαφή εξαπάτηση. Επειδή και σ' αυτήν την περίπτωση ο λόγος αφορά μια νησίδα, μια «ανάσα» μέσα στο αδιαμφισβήτητα πνιγηρό περιβάλλον του πολιτισμού. Αφήνουμε στην άκρη το οξύμωρο φραστικό σχήμα περί πολιτισμού της εξουσίας, γιατί σ' αυτήν την περίπτωση περιμένουμε να δούμε πως ονομάζεται ο «άλλος πολιτισμός». Επειδή, είναι αδιαμφισβήτητο πως κάθε πολιτισμός είναι προϊόν της εξουσίας και επιβάλλεται δια της βίας στους ανθρώπους. (Will Durant: Παγκόσμιος ιστορία του Πολιτισμού). Η αντίθεση στον υπάρχοντα πολιτισμό στηρίζει έναν «άλλο» πολιτισμό. Τι είχες Γιάννη; Ό,τι είχα πάντα!

Κακά τα ψέματα. Όλη αυτή η κίνηση είχε σκοπό να στηρίξει ουσιαστικά την προσπάθεια του ΤΕΕ να «χουφτώσει» για τα καλά τα τέσσερα κτίρια από τα προσφυγικά που βρίσκονται στη Λ. Αλεξάνδρας (και την επί πλέον κατασκευή ενός υπόγειου αμφιθέατρου ή ένα επί πλέον κτίριο), να σκορπίσει ψευδαισθήσεις αγώνα και να συσπειρώσει γύρω από τον ΣΥΡΙΖΑ και τους περί αυτόν. Δεν έχουμε να πούμε κάτι για τους καλοπροαίρετους (εάν και εφ' όσον υπάρχουν τέτοιοι), οι οποίοι δεν έχουν να ξεπληρώσουν κανένα πολιτικό ή οικονομικό χρέος προς τους πολιτικούς και τους διαπλεκόμενους με αυτούς. Άλλωστε ας μην ξεχνάμε πως πρόεδρος του ΤΕΕ είναι ο Αλαβάνος, συγγενής του Αλαβάνου του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα μπορούσε να έχει άλλη έκβαση αυτός ο «αγώνας»;

ση του συγκεκριμένου οικοπέδου προκειμένου να στεγάσει τις υπηρεσίες του, εάν η πρόταση περί ανταλλαγής δεν γίνει δεκτή και δεν υλοποιηθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος».

Δεν θέλουμε να είμαστε απόλυτοι στην περιγραφή αυτής της κατάστασης. Είναι βέβαιο πως κάποιοι κάτοικοι είναι ενδεχόμενο να νοιώθουν ικανοποιημένοι από το αποτέλεσμα για πολλούς και διάφορους λόγους, πολλοί από τους οποίους δεν σχετίζονται με οικολογικές ευαισθησίες.

Παραμένει, πάντως, ακατανόητο γιατί θα πρέπει να αισθάνονται ικανοποιημένοι και να θριαμβολογούν αναρχικοί, αλλά και άνθρωποι που θέλουν να αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση. Εδώ έχουμε μια κατάσταση χειραγωγημένη και κατευθυνόμενη.

Είναι δυνατόν να μην κατανοεί ένας αγωνιζόμενος πως όλα αυτά αποτελούν μια ανταγωνιστική πρακτική ως προς την κοινωνική απελευθερωτική διεργασία, αφού έχουμε δικαιολόγηση της πόλης - φυλακής, όπου μάλιστα **ο προαυλισμός (=συνάντηση)** γίνεται η πεμπτουσία του αγώνα κάποιων (όχι μόνο) κατοίκων;

Πάνω σε ποια βάση ο (μεταλλαγμένος Κνίτης) Τσίπρας αναφέρεται «στους αγώνες των πολιτών», οι οποίοι «***έχουν πετύχει πολλές νίκες. Μέτωπα και νίκες που αποδεικνύουν ότι οι πολίτες ενεργοποιούνται, αντιστέκονται, διεκδικούν την ποιότητα της ζωής τους***» (Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 14 Μαΐου).

Είναι κατανοητό για ποιες «νίκες» γίνεται αναφορά. Πρώτιστα είναι νίκες απέναντι στο εξεγερτικό πνεύμα που υπήρξε πριν από πέντε μήνες και το οποίο σκορπίζει τα υπόλοιπα της δυναμικής του σε ατελέσφορες κινητοποιήσεις.

Αλλά, ο μεταλλαγμένος Κνίτης, προχωρά και στην επιβεβαίωση της ύπαρξης μετώπων. Με ποιους; Αν ανατρέξει κανείς στις πρόσφατες κινητοποιήσεις και στις αλληλοκαλύψεις, που έχουν εκδηλωθεί το τελευταίο διάστημα, εύκολα θα διακρίνει ποιοι (αλλά και για ποιους λόγους) συμμετέχουν σ' αυτά τα μέτωπα.

Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε πως κάποια μέτωπα είναι πρόσκαιρα κι εύθραυστα και άλλα έχουν μακρόχρονους και ακατάλυτους δεσμούς, παρά το ότι δεν είναι άμεσα ορατά. Γιατί έτσι επιτυγχάνονται οι επιδιωκόμενοι στόχοι και κυρίως αυτός της εκτόνωσης και του αποπροσανατολισμού του κόσμου από τον ουσιαστικό στόχο της απελευθερωτικής διεργασίας και δράσης. Πάντα με το αζημίωτο, σε υλικά οφέλη και ομπρέλες προστασίας.

Χρειάζεται να επισημανθεί πως οι εκάστοτε αναφορές που γίνονται για αντιιεραρχία, αλληλεγγύη, ισότητα και αυτοοργάνωση δεν αφορούν ένα κόσμο απελευθερωμένο από εξουσιαστικές κι εκμεταλλευτικές σχέσεις. Ούτε και είναι ικανές τέτοιου είδους επιφανειακές -και με τη μορφή συνθήματος- καταχωρήσεις εννοιών να ξεπεράσουν την ουσία του προβλήματος που υπάρχει σε ορισμένες απ' αυτές. Έτσι, **η έλλειψη ιεραρχίας δεν σημαίνει ανυπαρξία εξουσίας.** Όπως έχουμε ήδη αναφέρει (ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ φύλλο 82) η εξουσία δεν επιβάλλεται μόνο με όρους πυραμίδας ή κλίμακας. Κι αυτά δεν είναι θεωρίες. Όποιος αγωνίζεται ενάντια στην εξουσία οφείλει να είναι ξεκάθαρος, ακόμα κι όταν αυ-

κλείεται από τις οδούς Ναυαρίνου, Χαριλάου Τρικούπη και Ζωοδόχου Πηγής είχε παραχωρηθεί το 1990 από το ΤΕΕ προκειμένου να γίνει χώρος πρασίνου. Σ' αυτό είχε συμφωνήσει και ο Δήμος Αθηναίων. Το ΤΕΕ ζητούσε σε αντάλλαγμα να μεταφερθεί ο συντελεστής δόμησης του οικοπέδου αυτού σε άλλο οικόπεδο, που έχει στο Μαρούσι.

Ας σημειώσουμε τώρα τρία σημαντικά γεγονότα. Για 18 ολόκληρα χρόνια αυτό το οικόπεδο λειτουργούσε ως πάρκινγκ, βρίσκεται δίπλα σε ένα δρόμο πυκνότατης κυκλοφορίας αυτοκινήτων, (την Χ. Τρικούπη) και μόλις πριν από λίγο καιρό σε έναν εξ ίσου μεγάλης κυκλοφορίας δρόμο (την Ιπποκράτους) και ακριβώς δύο οικοδομικά τετράγωνα από το οικόπεδο της Χαρ. Τρικούπη και Ναυαρίνου, κτίστηκε ένα τεράστιο πάρκινγκ χωρίς την παραμικρή αντίδραση από τη μεριά των περιοίκων (Προ παντός να μη θιγούν ιδιοκτησιακά και άλλα συμφέροντα. Κατά τα άλλα υπάρχει «πάθος για το πράσινο»).

Κι ενώ όλα αυτά τα χρόνια δεν έγινε κάτι το αξιόλογο από πλευράς κινητοποιήσεων (αφήνοντας ανεπηρέαστη τη λειτουργία του πάρκινγκ, αλλά και άθικτα τα έσοδα του Δήμου από τα νοίκια που εισέπραττε), ξαφνικά (και αφού έληξε το συμβόλαιο ενοικίασης από τον ιδιώτη) μπήκε σε εφαρμογή το σχέδιο «κατάληψης» του χώρου.

Τυχαίο; Όχι βέβαια. Διότι υπάρχουν κάποια σημειολογικά δεδομένα: α) Η κατάληψη(;) μπαίνει σε εφαρμογή τρεις μήνες μετά το ξεκίνημα της εξέγερσης του Δεκέμβρη, όπου ο κουρνιαχτός των εξεγερτικών δεδομένων έχει αφήσει αρκετά κατάλοιπα στον κοινωνικό χώρο, με την ευρύτερη έννοια. β) Ο χώρος βαφτίζεται μετά από λίγο σε Πάρκο Α. Γρηγορόπουλου (κάποιοι θα μπορούσαν αβίαστα να χαρακτηρίσουν την ενέργεια σαν καθαρή σπέκουλα). γ) Έχουν περάσει τρεις μόλις μήνες αφ' ότου αποφασίστηκε (27 Νοεμβρίου 2008) από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεώτερων Μνημείων πως οι προσφυγικές πολυκατοικίες της Λ. Αλεξάνδρας είναι ιστορικά διατηρητέο μνημείο. δ) Η κατάληψη(;) γίνεται αφού έχει κατοχυρωθεί και τυπικά η απόφαση με τη δημοσιευσή της, στις 3 Φεβρουαρίου 2009.

Αυτό το τελευταίο έχει σημασία γιατί μετά απ' αυτή την απόφαση μπόρεσε να γίνει η ανταλλαγή. Για την οποία βεβαίως οι κάτοικοι - «καταληψίες» δεν θα μπορούσαν να φέρουν αντίρρηση αλλά να την επικροτήσουν:

«Αρκετά από τα μέλη της Επιτροπής Πρωτοβουλίας που έβαλαν χέρι στην προσπάθεια είναι μηχανικοί (μέλη του ΤΕΕ -γι' αυτό και ήταν εξοπλισμένοι και με κομπρεσέρ), οι περισσότεροι μέλη ή φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ» (Το ΠΟΝΤΙΚΙ, Πέμπτη 12 Μαρτίου 2009). Αυτά μας πληροφορεί το συμπαθέστατο, σε ορισμένους κύκλους, έντυπο για τα όσα συνέβησαν στις 7 Μαρτίου στο χώρο αυτό.

Συνεπώς, η πρώτη μέρα «δράσης» δεν φαίνεται να στηρίχτηκε και τόσο στον αυθορμητισμό και τον ενθουσιασμό, αλ-

κυκλοφορίας οχημάτων είναι διαρκής;Ή όταν υπάρχουν τόσα και τόσα καταστροφικά για την ανθρώπινη υγεία. Οι «ανάσες» αυτές όσο πιο «βαθιές» γίνονται τόσο περισσότερη ποσότητα καυσαερίου αποθηκεύουν στους πνεύμονες των ανθρώπων. Τα πράγματα γίνονται ιδιαίτερα προβληματικά όταν έχουμε να κάνουμε με μικρά παιδιά.

Αν πάλι δεχτούμε πως όλη αυτή η πολιτική φιλολογία εμπεριέχει μια αλληγορία, τότε μιλάμε για σαφή εξαπάτηση. Επειδή και σ' αυτήν την περίπτωση ο λόγος αφορά μια νησίδα, μια «ανάσα» μέσα στο αδιαμφισβήτητα πνιγηρό περιβάλλον του πολιτισμού. Αφήνουμε στην άκρη το οξύμωρο φραστικό σχήμα περί πολιτισμού της εξουσίας, γιατί σ' αυτήν την περίπτωση περιμένουμε να δούμε πως ονομάζεται ο «άλλος πολιτισμός». Επειδή, είναι αδιαμφισβήτητο πως κάθε πολιτισμός είναι προϊόν της εξουσίας και επιβάλλεται δια της βίας στους ανθρώπους. (Will Durant: Παγκόσμιος ιστορία του Πολιτισμού). Η αντίθεση στον υπάρχοντα πολιτισμό στηρίζει έναν «άλλο» πολιτισμό. Τι είχες Γιάννη; Ό,τι είχα πάντα!

Κακά τα ψέματα. Όλη αυτή η κίνηση είχε σκοπό να στηρίξει ουσιαστικά την προσπάθεια του ΤΕΕ να «χουφτώσει» για τα καλά τα τέσσερα κτίρια από τα προσφυγικά που βρίσκονται στη Λ. Αλεξάνδρας (και την επί πλέον κατασκευή ενός υπόγειου αμφιθέατρου ή ένα επί πλέον κτίριο), να σκορπίσει ψευδαισθήσεις αγώνα και να συσπειρώσει γύρω από τον ΣΥΡΙΖΑ και τους περί αυτόν. Δεν έχουμε να πούμε κάτι για τους καλοπροαίρετους (εάν και εφ' όσον υπάρχουν τέτοιοι), οι οποίοι δεν έχουν να ξεπληρώσουν κανένα πολιτικό ή οικονομικό χρέος προς τους πολιτικούς και τους διαπλεκόμενους με αυτούς. Άλλωστε ας μην ξεχνάμε πως πρόεδρος του ΤΕΕ είναι ο Αλαβάνος, συγγενής του Αλαβάνου του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα μπορούσε να έχει άλλη έκβαση αυτός ο «αγώνας»;

Αδιαμφισβήτητα όχι. Από τη στιγμή που η Ανοιχτή Συνέλευση του «πάρκου» καλούσε «***το Επιμελητήριο και τους μηχανικούς να στηρίξουν το εγχείρημα που βρίσκεται σε εξέλιξη, παίρνοντας σαφή θέση για την οριστική κατοχύρωσή του ως ενός ελεύθερου, δημόσιου χώρου πρασίνου, έκφρασης και δημιουργίας για τους κατοίκους της περιοχής και τους επισκέπτες του. Να απευθύνει τις πιέσεις του στο Δήμο Αθηναίων, ο οποίος και οφείλει αυτή τη φορά τουλάχιστον, να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων***».

Αυτές οι εκκλήσεις των «καταληψιών» δεν θα πρέπει να φανταστεί κανείς πως γίνονταν στον βρόντο, ούτε πως βασίζονταν στις ανιδιοτελείς προθέσεις του ΤΕΕ και του Δήμου. Ούτε το ΤΕΕ χαρίζει περιουσία, ούτε και ο Δήμος. Ο «αγώνας», λοιπόν, βαίνει προς τη «δικαίωση» του, αφού όπως δείχνουν τα πράγματα δεν απομένει παρά μόνο η τελική έγκριση της συμφωνίας.

Άλλωστε στο κοινό κείμενο ΤΕΕ - Δήμου Αθηναίων προεξοφλείται το αποτέλεσμα: «***Αν και η πρόταση δεν έχει ακό-***

Πάνω σε ποια βάση ο (μεταλλαγμένος Κνίτης) Τσίπρας αναφέρεται «στους αγώνες των πολιτών», οι οποίοι «***έχουν πετύχει πολλές νίκες. Μέτωπα και νίκες που αποδεικνύουν ότι οι πολίτες ενεργοποιούνται, αντιστέκονται, διεκδικούν την ποιότητα της ζωής τους***» (Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 14 Μαΐου).

Είναι κατανοητό για ποιες «νίκες» γίνεται αναφορά. Πρώτιστα είναι νίκες απέναντι στο εξεγερτικό πνεύμα που υπήρξε πριν από πέντε μήνες και το οποίο σκορπίζει τα υπόλοιπα της δυναμικής του σε ατελέσφορες κινητοποιήσεις.

Αλλά, ο μεταλλαγμένος Κνίτης, προχωρά και στην επιβεβαίωση της ύπαρξης μετώπων. Με ποιους; Αν ανατρέξει κανείς στις πρόσφατες κινητοποιήσεις και στις αλληλοκαλύψεις, που έχουν εκδηλωθεί το τελευταίο διάστημα, εύκολα θα διακρίνει ποιοι (αλλά και για ποιους λόγους) συμμετέχουν σ' αυτά τα μέτωπα.

Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε πως κάποια μέτωπα είναι πρόσκαιρα κι εύθραυστα και άλλα έχουν μακρόχρονους και ακατάλυτους δεσμούς, παρά το ότι δεν είναι άμεσα ορατά. Γιατί έτσι επιτυγχάνονται οι επιδιωκόμενοι στόχοι και κυρίως αυτός της εκτόνωσης και του αποπροσανατολισμού του κόσμου από τον ουσιαστικό στόχο της απελευθερωτικής διεργασίας και δράσης. Πάντα με το αζημίωτο, σε υλικά οφέλη και ομπρέλες προστασίας.

Χρειάζεται να επισημανθεί πως οι εκάστοτε αναφορές που γίνονται για αντιιεραρχία, αλληλεγγύη, ισότητα και αυτοοργάνωση δεν αφορούν ένα κόσμο απελευθερωμένο από εξουσιαστικές κι εκμεταλλευτικές σχέσεις. Ούτε και είναι ικανές τέτοιου είδους επιφανειακές -και με τη μορφή συνθήματος- καταχωρήσεις εννοιών να ξεπεράσουν την ουσία του προβλήματος που υπάρχει σε ορισμένες απ' αυτές. Έτσι, **η έλλειψη ιεραρχίας δεν σημαίνει ανυπαρξία εξουσίας.** Όπως έχουμε ήδη αναφέρει (ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ φύλλο 82) η εξουσία δεν επιβάλλεται μόνο με όρους πυραμίδας ή κλίμακας. Κι αυτά δεν είναι θεωρίες. Όποιος αγωνίζεται ενάντια στην εξουσία οφείλει να είναι ξεκάθαρος, ακόμα κι όταν αυτό ενοχλεί τους κάθε μορφής συνδαιτυμόνες. Και εφ' όσον η άμεση προτεραιότητα παραμένει ο αγώνας ενάντια στην εξουσία δεν μπορεί να υποκαθίσταται από τον αγώνα ενάντια στην ιεραρχία στην προοπτική της αντιιεραρχίας. Εδώ είναι σαφές πως υπονοείται η επιλογή ενός άλλου μοντέλου εξουσίας. Τελεία και παύλα.

Για τους ίδιους λόγους, ***η αυτοοργάνωση δεν έχει θέση στην Αναρχία.*** Άλλωστε, τα πράγματα είναι απλά, και δεν χρειάζονται να περιπλέκονται με αναφορές σε λέξεις που εντυπωσιάζουν μεν, αλλά δεν κάνουν ξεκάθαρους τους στόχους και τις επιδιώξεις αυτών που τις χρησιμοποιούν.

Και εξηγούμαστε. Η αυτοοργάνωση προϋποθέτει ένα σύστημα στο οποίο οι πολίτες αναλαμβάνουν να μπαλώσουν ορισμένες από τις παραλείψεις του κράτους, οι οποίες (παραλείψεις και ελλείψεις) ανάγονται, μέσω της πολιτικής, σε ζητήματα ουσίας και διευθετούν διαπλεκόμενα συμφέροντα. Συνεπώς η αυτοοργάνωση δεν έχει σχέση με την αναρχική πραγματικότητα. Εφ' όσον θα χρειαστεί η αυτοοργάνωση

σημαίνει πως η αναρχική οργάνωση των ανθρώπων (π.χ. σε κοινότητες) είναι αναποτελεσματική. Επομένως, η αναρχική οργάνωση θα πρέπει να επιδιορθωθεί μέσω της αυτοοργάνωσης.

Εδώ όμως πάμε στα πολύ βαθειά νερά. Η αυτοοργάνωση προϋποθέτει ένα πολύπλοκο σύστημα (ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, φύλλο 82). Αλλά, πρώτα και κύρια, η Αναρχία έρχεται να απλοποιήσει τις συνθήκες ζωής και τις ανθρώπινες σχέσεις. Αυτό είναι και μια ουσιαστική προϋπόθεση για την καταστροφή των εξουσιαστικών σχέσεων.

Συνεπώς, όταν γίνεται αναφορά στην παραπάνω έννοια -και μέσον οργάνωσης- προφανώς δεν μιλάμε για συνθήκες αναρχίας. Αντιλαμβανόμαστε μάλιστα πως –μέσα από αυτό το πρόταγμα για μια άλλη κοινωνία– έχει επιλεχθεί ήδη ένα «μοντέλο» που θα «φορεθεί» σ' αυτές τις συνθήκες, οι οποίες παραμένουν απροσδιόριστες. Αν αυτό δεν είναι προκατασκευασμένη συνταγή και μάλιστα παρμένη από την εξουσιαστική ιδεολογία τότε τι είναι;

Εφ' όσον, όμως, δεν γίνεται λόγος για συνθήκες αναρχίας, τότε αναμφίβολα έχουμε μία ενδιάμεση κατάσταση. Όσοι, λοιπόν, αναφέρονται σε μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και αυτοοργάνωσης προφανώς αναφέρονται σε ένα «μεταβατικό στάδιο». Το ερώτημα που προκύπτει είναι: –Μήπως εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα ***ρεφορμισμό των σταδίων*** (ανάλογο των μαρξιστικών-λενινιστικών εξουσιαστικών μοντέλων) κρυμμένο πίσω από ηχηρές λέξεις;

Δεν θα πρέπει να παραλείψουμε να πούμε πως όλος αυτός ο θόρυβος περί αυτοδιαχείρισης και αυτοδιεύθυνσης προφανώς κινείται στην ίδια λογική που προαναφέραμε.

Πρόκειται για ορολογίες που είναι δανεισμένες από την εξουσιαστική ιδεολογία και θεωρία και γίνονται η καραμέλα για την πολιτική χειραγώγηση αγωνιζόμενων ανθρώπων. ***Διαχείριση (administration), διεύθυνση (management):*** Εξουσιαστικές μέθοδοι που ασκούνται πάνω σε πρόσωπα και πράγματα. Έννοιες που πέρασαν μέσα από την εξουσιαστική ιδεολογική παράμετρο του σιτουασιονισμού και προβλήθηκαν σαν καινοτόμες λύσεις.

Δεν θα επεκταθούμε περισσότερο σ' αυτό το θέμα. Απλά θα επισημάνουμε πως η προσθήκη της λέξης ΑΥΤΟ (self ή auto)πριν από τις δύο αυτές λέξεις δεν αλλάζει την ουσία. Ο καπιταλισμός δεν παύει να είναι αντιανθρώπινος κι εκμεταλλευτικός, ακόμα κι αν διασπαστεί σε μικρές μονάδες, το ίδιο ισχύει και με την εξουσία. Οι αναρχικοί παλεύουμε ενάντια σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης και κάθε μορφής εξουσία. Συνεπώς, ***δεν υιοθετούμε την διαχείριση και την διεύθυνση σε καμία τους μορφή. Γιατί μπορούμε και προτάσσουμε, την διανομή, την ελεύθερη ανταλλαγή και την κοινοτική διάσταση της αν-***

Με σημαία τη φαντασίωση

Απογοήτευσε κυριολεκτικά ορισμένους κύκλους η ταινία που παρουσιάζει τη ζωή και τη δράση του **Ζακ Μεσρίν** (ή Μεριν σύμφωνα με την νεωτερική μετάφραση του ονόματός του).

Πολλοί είναι αυτοί που πικράθηκαν και αρκετοί εκείνοι που οργίστηκαν με το σενάριο και τη σκηνοθεσία. Γιατί όπως λέει και μια παροιμία: «Αλλού είναι το όνειρο κι αλλού βρίσκεται το θαύμα!». Αλλιώτικη είναι η εικόνα που έχει κατασκευαστεί και προβάλλεται στους χώρους κάποιων, διψασμένων για ήρωες, νεολαίων αλλά και επιτήδειων κατασκευαστών «συνειδήσεων». Ο Μεσρίν είναι γι' αυτούς ένας ήρωας. Ας λένε ότι θέλουν τα σενάρια και οι ταινίες!

Άλλωστε και το κράτος τον είχε ονομάσει Υπ' Αριθμόν 1 Δημόσιο κίνδυνο. Άρα για να τον θεωρεί το κράτος εχθρό του Δημοσίου είναι «**δικός**(!)». Εδώ επικρατεί η ανόητη αποδοχή του ρητού «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου».

«**Δικός**», όμως, σε τι;

Επειδή σκότωσε νταβατζή; Επειδή πυροβόλησε δημοσιογράφο, που έγραφε συκοφαντίες γι' αυτόν, αφού προηγουμένως τον βασάνισε; Φωτογράφισε, μάλιστα, διάφορα στιγμιότυπα από τα βασανιστήρια και τα έστειλε στις εφημερίδες. Επειδή σκότωσε μπάτσους και λήστευε τράπεζες; Επειδή έκανε απαγωγή για λύτρα;

Όχι. Ούτε το καθένα από αυτά ξεχωριστά, αλλά ούτε και όλα μαζί τον κάνουν «δικό».

Επρόκειτο για έναν κυνηγημένο από το κράτος αλλά μετά από «επιλογή» του. «Επιλογή», η οποία μπορεί να μην είναι ανεπηρέαστη από τις συνθήκες, που έχουν κατασκευάσει οι κρατούντες, αλλά την αποδέχτηκε και στην συνέχεια την υπηρέτησε με υπερβάλλοντα ζήλο μέχρι το τέλος.

Σύμφωνα με τον Ζεράρ Λεμποβισύ, τον μπίζνεσμαν - εκδότη των γραπτών του, «ο Ζακ Μεσρίν με τον τρόπο που έδρασε κατάφερε να γίνει για τους σημερινούς Γάλλους το τέλειο σύμβολο της ελευθερίας».

Είναι φανερό τι είδους πρότυπο για την ελευθερία προβάλλεται από τους κάθε είδους εχθρούς της κοινωνίας.

Άλλωστε, είναι επόμενο ο Λεμποβισύ, ο Μεσρίν αλλά και κάθε ένας που εμφορείται από εξουσιαστικές ιδέες και όνειρα να στρέφεται ενάντια στην κοινωνία για τους δικούς του λόγους, ανάλογα με την περίπτωση.

Ταυτίζοντας την κοινωνία με το κράτος ή στην ακόμα χειρότερη περίπτωση θεωρώντας την κοινωνία φορέα των δεινών που ταλανίζουν τους ανθρώπους απαλλάσσουν τους κύριους υπεύθυνους: τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές και το κράτος. Γιατί η κοινωνία είναι μια πολυσύνθετη κατάσταση περιλαμβάνοντας καταπιεστές και καταπιεσμένους, εκμεταλλευτές κι εκμεταλλευόμενους. Είναι ένας χώρος

ναι ένας τρόπος επίδειξης ανωτερότητας, ισχύος και εξουσίας. Αλλά και ένα μέσο για την εκμετάλλευση της αδυναμίας του κάθε «ευεργετούμενου».

Προβάλλονται σαν προτερήματα ικανά να προκαλέσουν τον «θαυμασμό» πως είχε κάποιους κώδικες που δεν τους παραβίαζε. Αυτό όμως δεν σημαίνει τίποτε το ουσιαστικό. Και η Μαφία είχε και έχει κανόνες. Όποιος τους παραβιάζει τιμωρείται συνήθως με την εσχάτη τιμωρία. Το ίδιο ισχύει και στο εσωτερικό των κρατικών συμμοριών. Εκείνο που διαφοροποιεί τον Μεσρίν είναι πως παρέμεινε ανένταχτος σε τέτοιους μηχανισμούς.

Όσο για το ζήτημα των ληστειών που διέπραττε κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί πως αυτό τον εντάσσει στη κατηγορία των «ηρώων της ελευθερίας». Ο εξουσιαστικός χαρακτήρας της ληστείας είναι αδιαμφισβήτητος. Στους εξουσιαστικούς κύκλους ο Μεσρίν υπήρξε «αστέρας». Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που μέσα στις συνθήκες κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης μετατρέπονται σε υπάνθρωπους, αποτελούν συστατικά μια στρεβλής απεικόνισης αντιφατικών καταστάσεων, που όμως δεν έχουν σχέση με την απελευθέρωση των ανθρώπων από τις καταπιεστικές κι εκμεταλλευτικές συνθήκες.

Είναι αυτονόητο πως είναι ξένα και ανταγωνιστικά προς την αναρχική στάση και προοπτική τέτοια φαινόμενα διαστροφής της ανθρώπινης φύσης. Όσοι καλλιεργούν τον θαυμασμό και την αποδοχή τέτοιων φαινομένων στο όνομα της αντιμπατσικής μαγκιάς (αυτού που σκοτώνει μπάτσους, αλλά σφίγγει το χέρι του επικεφαλής αστυνόμου Μπρουσάρ «γιατί είναι άντρας») και του θάρρους, έχουν βέβαια τους λόγους για τους οποίους κάνουν κάτι τέτοιο.

Για μας που αποσκοπούμε στην αναρχία, σε μια απελευθερωτική προοπτική, φαινόμενα όπως αυτό του Υπ' Αριθμόν 1 Δημόσιου Κίνδυνου είναι εικόνες και εμπειρίες που βοηθούν στην κατανόηση της ουσίας του απελευθερωτικού αναρχικού αγώνα. Είναι φαινόμενα ανταγωνιστικά προς την αναρχία.

Οι αναρχικοί δεν έχουν ανάγκη να μοιάσουν σ' αυτούς που αποτελούν την εκτρωματική απεικόνιση της εξουσιαστικής κι εκμεταλλευτικής θηριωδίας. Αναρχικό, είναι το να συμβάλλουμε, ώστε τέτοια φαινόμενα να παύσουν να αναπαράγονται κι όχι να τα ξεθάβουμε μέσα από τα περιττώματα της εξουσιαστικής βαρβαρότητας.

«Εικόνα σου είμαι εξουσία και σου μοιάζω». Αυτό ισχύει για τον Μεσρίν και τον κάθε μιμητή του.

Γιατί όλα τα «θαυμαστά» που μπορεί να στήσει κανείς από μια κατάσταση δεν προάγουν στο ελάχιστο την υπόθεση της ανθρώπινης ελευθερίας. Γιατί η ελευθερία συνδέεται με πολλά πράγματα. Ένα απ' αυτά είναι η αδελφοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτή που τους δένει με ανιδιοτελείς σκοπούς, για ένα καλύτερο κόσμο. Κι όταν λέμε ανιδιοτελείς κυριολεκτούμε. Κι ας μην αρέσει σε εκείνους που

χει επιλεχθεί ήδη ένα «μοντέλο» που θα «φορεθεί» σ' αυτές τις συνθήκες, οι οποίες παραμένουν απροσδιόριστες. Αν αυτό δεν είναι προκατασκευασμένη συνταγή και μάλιστα παρμένη από την εξουσιαστική ιδεολογία τότε τι είναι;

Εφ' όσον, όμως, δεν γίνεται λόγος για συνθήκες αναρχίας, τότε αναμφίβολα έχουμε μία ενδιάμεση κατάσταση. Όσοι, λοιπόν, αναφέρονται σε μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και αυτοοργάνωσης προφανώς αναφέρονται σε ένα «μεταβατικό στάδιο». Το ερώτημα που προκύπτει είναι: –Μήπως εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα ***ρεφορμισμό των σταδίων*** (ανάλογο των μαρξιστικών-λενινιστικών εξουσιαστικών μοντέλων) κρυμμένο πίσω από ηχηρές λέξεις;

Δεν θα πρέπει να παραλείψουμε να πούμε πως όλος αυτός ο θόρυβος περί αυτοδιαχείρισης και αυτοδιεύθυνσης προφανώς κινείται στην ίδια λογική που προαναφέραμε.

Πρόκειται για ορολογίες που είναι δανεισμένες από την εξουσιαστική ιδεολογία και θεωρία και γίνονται η καραμέλα για την πολιτική χειραγώγηση αγωνιζόμενων ανθρώπων. ***Διαχείριση (administration), διεύθυνση (management):*** Εξουσιαστικές μέθοδοι που ασκούνται πάνω σε πρόσωπα και πράγματα. Έννοιες που πέρασαν μέσα από την εξουσιαστική ιδεολογική παράμετρο του σιτουασιονισμού και προβλήθηκαν σαν καινοτόμες λύσεις.

Δεν θα επεκταθούμε περισσότερο σ' αυτό το θέμα. Απλά θα επισημάνουμε πως η προσθήκη της λέξης ΑΥΤΟ (self ή auto)πριν από τις δύο αυτές λέξεις δεν αλλάζει την ουσία. Ο καπιταλισμός δεν παύει να είναι αντιανθρώπινος κι εκμεταλλευτικός, ακόμα κι αν διασπαστεί σε μικρές μονάδες, το ίδιο ισχύει και με την εξουσία. Οι αναρχικοί παλεύουμε ενάντια σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης και κάθε μορφής εξουσία. Συνεπώς, ***δεν υιοθετούμε την διαχείριση και την διεύθυνση σε καμία τους μορφή. Γιατί μπορούμε και προτάσσουμε, την διανομή, την ελεύθερη ανταλλαγή και την κοινοτική διάσταση της ανθρώπινης διαβίωσης.*** Αυτά τα λίγα προς το παρόν.

Κλείνοντας, θα πρέπει να επισημάνουμε για μια ακόμη φορά πως τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά σχετικά με το χώρο της Ναυαρίνου και Χαρ. Τρικούπη (πρώην Κλινικής Σμπαρούνη, για τους παλαιότερους σε ηλικία) δείχνουν πως ***η αυτοοργάνωση ήρθε*** –και σ' αυτή την περίπτωση– ***να επιλύσει με τον καλύτερο τρόπο τις οικονομικοπολιτικές διαφορές των διαφόρων ομάδων εξουσίας.*** Είναι δυνατόν να γίνεται επίκληση της συνδρομής του ΤΕΕ δηλαδή του ιδιοκτήτη του οικοπέδου και να μην μπαίνει απροσχημάτιστα στο παιχνίδι της διαπραγμάτευσης; Για τί είδους αγώνα μπορεί να μιλάει κάποιος, όταν το συνολικό πνεύμα της κινητοποίησης εντάσσεται ουσιαστικά στην πολιτική γραμμή του Συνασπισμού κομμάτων ή αποκομμάτων της αριστεράς;

Θα επισημάνουμε ακόμη πως, ακόμη κι αν η συμφωνία δεν ευοδωθεί, η ουσία των όσων κατατίθενται δεν επηρεάζεται, αφού ο ρόλος της αυτοοργάνωσης δεν αναιρείται. Σε κάθε περίπτωση η ουσία δεν βρίσκεται στο είδος της συναλλαγής αλλά σ' αυτή καθ' εαυτή τη διαδικασία και τους σκοπούς που εξυπηρετούνται, καθοριστικά εξ-

σκευαστών «συνειδήσεων». Ο Μεσρίν είναι γι' αυτούς ένας ήρωας. Ας λένε ότι θέλουν τα σενάρια και οι ταινίες!

Άλλωστε και το κράτος τον είχε ονομάσει Υπ' Αριθμόν 1 Δημόσιο κίνδυνο. Άρα για να τον θεωρεί το κράτος εχθρό του Δημοσίου είναι «**δικός**(!)». Εδώ επικρατεί η ανόητη αποδοχή του ρητού «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου».

«**Δικός**», όμως, σε τι;

Επειδή σκότωσε νταβατζή; Επειδή πυροβόλησε δημοσιογράφο, που έγραφε συκοφαντίες γι' αυτόν, αφού προηγουμένως τον βασάνισε; Φωτογράφισε, μάλιστα, διάφορα στιγμιότυπα από τα βασανιστήρια και τα έστειλε στις εφημερίδες. Επειδή σκότωσε μπάτσους και λήστευε τράπεζες; Επειδή έκανε απαγωγή για λύτρα;

Όχι. Ούτε το καθένα από αυτά ξεχωριστά, αλλά ούτε και όλα μαζί τον κάνουν «δικό».

Επρόκειτο για έναν κυνηγημένο από το κράτος αλλά μετά από «επιλογή» του. «Επιλογή», η οποία μπορεί να μην είναι ανεπηρέαστη από τις συνθήκες, που έχουν κατασκευάσει οι κρατούντες, αλλά την αποδέχτηκε και στην συνέχεια την υπηρέτησε με υπερβάλλοντα ζήλο μέχρι το τέλος.

Σύμφωνα με τον Ζεράρ Λεμποβισύ, τον μπίζνεσμαν - εκδότη των γραπτών του, «ο Ζακ Μεσρίν με τον τρόπο που έδρασε κατάφερε να γίνει για τους σημερινούς Γάλλους το τέλειο σύμβολο της ελευθερίας».

Είναι φανερό τι είδους πρότυπο για την ελευθερία προβάλλεται από τους κάθε είδους εχθρούς της κοινωνίας.

Άλλωστε, είναι επόμενο ο Λεμποβισύ, ο Μεσρίν αλλά και κάθε ένας που εμφορείται από εξουσιαστικές ιδέες και όνειρα να στρέφεται ενάντια στην κοινωνία για τους δικούς του λόγους, ανάλογα με την περίπτωση.

Ταυτίζοντας την κοινωνία με το κράτος ή στην ακόμα χειρότερη περίπτωση θεωρώντας την κοινωνία φορέα των δεινών που ταλανίζουν τους ανθρώπους απαλλάσσουν τους κύριους υπεύθυνους: τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές και το κράτος. Γιατί η κοινωνία είναι μια πολυσύνθετη κατάσταση περιλαμβάνοντας καταπιεστές και καταπιεσμένους, εκμεταλλευτές κι εκμεταλλευόμενους. Είναι ένας χώρος διαρκούς ανταγωνισμού. Ανταγωνισμού για την ελευθερία και ανταγωνισμού για την διατήρηση και ανανέωση των συνθηκών δουλείας.

Αυτοί που απαξιώνουν την κοινωνία προσφέρουν πολύ καλές υπηρεσίες στο κράτος. Είναι αναμενόμενο τύποι σαν τον Μεσρίν, τον Λεμποβισύ και άλλους να απεχθάνονται την κοινωνία γιατί νοιώθουν πως γίνονται μ' αυτό τον τρόπο «κάποιοι». Άλλωστε η αυτοπροβολή του Μεσρίν είναι χαρακτηριστικό δείγμα της αρρώστιας που τον έχει κυριεύσει, αφού παρά το ότι έχει επίγνωση των αιτιών που τον επηρέασαν στο να ακολουθήσει την κτηνώδη διαδρομή του νοιώθει πως μετά τις ερμηνείες που δίνει, δεν έχει να πει τίποτε το ουσιαστικό.

Είναι γνωστό πως η ικανότητα στην κτηνωδία βρίσκει θαυμαστές και επίδοξους μιμητές. Σ' αυτό το «σπορ» μερικοί θέλουν να συμμετέχουν ή έχουν αρχίσει να επιδίδονται, αλλά με εμφανή τα χαρακτηριστικά της αδεξιότητας και του μιμητισμού. Γιατί, όπως στην ιστορία έτσι και στη ζωή το πραγματικό άσχετα από την κτηνώδη έκφρασή του είναι πολύ διαφορετικό και περισσότερο ενδιαφέρον από το κακοφτιαγμένο αντίγραφό του.

των «ηρώων της ελευθερίας». Ο εξουσιαστικός χαρακτήρας της ληστείας είναι αδιαμφισβήτητος. Στους εξουσιαστικούς κύκλους ο Μεσρίν υπήρξε «αστέρας». Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που μέσα στις συνθήκες κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης μετατρέπονται σε υπάνθρωπους, αποτελούν συστατικά μια στρεβλής απεικόνισης αντιφατικών καταστάσεων, που όμως δεν έχουν σχέση με την απελευθέρωση των ανθρώπων από τις καταπιεστικές κι εκμεταλλευτικές συνθήκες.

Είναι αυτονόητο πως είναι ξένα και ανταγωνιστικά προς την αναρχική στάση και προοπτική τέτοια φαινόμενα διαστροφής της ανθρώπινης φύσης. Όσοι καλλιεργούν τον θαυμασμό και την αποδοχή τέτοιων φαινομένων στο όνομα της αντιμπατσικής μαγκιάς (αυτού που σκοτώνει μπάτσους, αλλά σφίγγει το χέρι του επικεφαλής αστυνόμου Μπρουσάρ «γιατί είναι άντρας») και του θάρρους, έχουν βέβαια τους λόγους για τους οποίους κάνουν κάτι τέτοιο.

Για μας που αποσκοπούμε στην αναρχία, σε μια απελευθερωτική προοπτική, φαινόμενα όπως αυτό του Υπ' Αριθμόν 1 Δημόσιου Κίνδυνου είναι εικόνες και εμπειρίες που βοηθούν στην κατανόηση της ουσίας του απελευθερωτικού αναρχικού αγώνα. Είναι φαινόμενα ανταγωνιστικά προς την αναρχία.

Οι αναρχικοί δεν έχουν ανάγκη να μοιάσουν σ' αυτούς που αποτελούν την εκτρωματική απεικόνιση της εξουσιαστικής κι εκμεταλλευτικής θηριωδίας. Αναρχικό, είναι το να συμβάλλουμε, ώστε τέτοια φαινόμενα να παύσουν να αναπαράγονται κι όχι να τα ξεθάβουμε μέσα από τα περιττώματα της εξουσιαστικής βαρβαρότητας.

«Εικόνα σου είμαι εξουσία και σου μοιάζω». Αυτό ισχύει για τον Μεσρίν και τον κάθε μιμητή του.

Γιατί όλα τα «θαυμαστά» που μπορεί να στήσει κανείς από μια κατάσταση δεν προάγουν στο ελάχιστο την υπόθεση της ανθρώπινης ελευθερίας. Γιατί η ελευθερία συνδέεται με πολλά πράγματα. Ένα απ' αυτά είναι η αδελφοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτή που τους δένει με ανιδιοτελείς σκοπούς, για ένα καλύτερο κόσμο. Κι όταν λέμε ανιδιοτελείς κυριολεκτούμε. Κι ας μην αρέσει σε εκείνους που βρίσκουν τρόπο να στήσουν την ολιγάριθμη εξουσιαστική τους κλίκα (όπως αυτές που έστηνε ο Μεσρίν) με τις πλάτες άλλων ισχυρότερων συμμοριών που μπορεί να έχουν και κάποια πολιτική «επιφάνεια».

Η ανθρώπινη και ανιδιοτελής αλληλεγγύη δεν ταυτίζεται με την αγελαία συν-τροφικότητα των κτηνών που σαν άγρια συμμορία σπεύδουν να εγκλωβίσουν και να κατασπαράξουν μια εκ των πραγμάτων ανυπεράσπιστη οντότητα. Η λογική της εξουσίας στην ακραία εφαρμογή της!

Όλα αυτά τα γράφει κάποιος που πριν από χρόνια διάβασε το βιβλίο «το ένστικτο του θανάτου» που έχει κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος. Κάποιος που είχε επηρεαστεί από τη φαντασμαγορία του μύθου και του ήρωα που «καθάριζε» μπάτσους και αποβράσματα. Μόνο που όλος αυτός ο μύθος και η φαντασμαγορία προσπαθούσε να κρύψει την γύμνια και την απανθρωπιά του «ήρωα». Δυστυχώς για 25 ολόκληρα χρόνια αυτό το βιβλίο που θα μπορούσε να αποτελέσει ένα εργαλείο εμπειρίας και κριτήριο διαχωρισμού των απελευθερωτικών διεργασιών και πρακτικών από τις κτηνώδεις εξουσιαστικές εφαρμογές ενός όντος που διέθετε τα τυπικά μόνο χαρακτηριστικά του

σε πρόσωπα και πράγματα. Έννοιες που πέρασαν μέσα από την εξουσιαστική ιδεολογική παράμετρο του σιτουασιονισμού και προβλήθηκαν σαν καινοτόμες λύσεις.

Δεν θα επεκταθούμε περισσότερο σ' αυτό το θέμα. Απλά θα επισημάνουμε πως η προσθήκη της λέξης ΑΥΤΟ (self ή auto)πριν από τις δύο αυτές λέξεις δεν αλλάζει την ουσία. Ο καπιταλισμός δεν παύει να είναι αντιανθρώπινος κι εκμεταλλευτικός, ακόμα κι αν διασπαστεί σε μικρές μονάδες, το ίδιο ισχύει και με την εξουσία. Οι αναρχικοί παλεύουμε ενάντια σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης και κάθε μορφής εξουσία. Συνεπώς, ***δεν υιοθετούμε την διαχείριση και την διεύθυνση σε καμία τους μορφή. Γιατί μπορούμε και προτάσσουμε, την διανομή, την ελεύθερη ανταλλαγή και την κοινοτική διάσταση της ανθρώπινης διαβίωσης.*** Αυτά τα λίγα προς το παρόν.

Κλείνοντας, θα πρέπει να επισημάνουμε για μια ακόμη φορά πως τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά σχετικά με το χώρο της Ναυαρίνου και Χαρ. Τρικούπη (πρώην Κλινικής Σμπαρούνη, για τους παλαιότερους σε ηλικία) δείχνουν πως ***η αυτοοργάνωση ήρθε*** –και σ' αυτή την περίπτωση– ***να επιλύσει με τον καλύτερο τρόπο τις οικονομικοπολιτικές διαφορές των διαφόρων ομάδων εξουσίας.*** Είναι δυνατόν να γίνεται επίκληση της συνδρομής του ΤΕΕ δηλαδή του ιδιοκτήτη του οικοπέδου και να μην μπαίνει απροσχημάτιστα στο παιχνίδι της διαπραγμάτευσης; Για τί είδους αγώνα μπορεί να μιλάει κάποιος, όταν το συνολικό πνεύμα της κινητοποίησης εντάσσεται ουσιαστικά στην πολιτική γραμμή του Συνασπισμού κομμάτων ή αποκομμάτων της αριστεράς;

Θα επισημάνουμε ακόμη πως, ακόμη κι αν η συμφωνία δεν ευοδωθεί, η ουσία των όσων κατατίθενται δεν επηρεάζεται, αφού ο ρόλος της αυτοοργάνωσης δεν αναιρείται. Σε κάθε περίπτωση η ουσία δεν βρίσκεται στο είδος της συναλλαγής αλλά σ' αυτή καθ' εαυτή τη διαδικασία και τους σκοπούς που εξυπηρετούνται, καθοριστικά ξένους προς μια συγκρουσιακή, εξεγερτική ή απελευθερωτική διεργασία.

Αφήνουμε τους αριστερούς, τους προοδευτικούς ρεφορμιστές και τους «εθελοντές» τους να καλύψουν να χρέη τους. Αφήνουμε αυτούς που θέλουν να επενδύσουν στις μελλοντικές τους καβάντζες. Οι αναρχικοί δεν χρωστάμε σε κανέναν και δεν χρειαζόμαστε καβάτζες, που βρωμάνε εξουσιασμό και εθελοδουλεία. Εννοείται πως η αναφορά μας αυτή δεν έχει σχέση με όσους νεαρούς τυχαίνει να συχνάζουν και να πίνουν την μπυρίτσα τους στον προαναφερόμενο χώρο πράγμα, που θα έκαναν οπουδήποτε κι αν βρίσκονταν.

Έχουμε δυνατότητες να προχωρήσουμε ανεπηρέαστοι από τον ρεφορμισμό, εναλλακτικό ή μη.

Δε δίνουμε κι άλλο τόπο σε αγώνες «για ένα πουκάμισο αδειανό»...

Συσπείρωση Αναρχικών

τέλειο σύμβολο της ελευθερίας».

Είναι φανερό τι είδους πρότυπο για την ελευθερία προβάλλεται από τους κάθε είδους εχθρούς της κοινωνίας.

Άλλωστε, είναι επόμενο ο Λεμποβισύ, ο Μεσρίν αλλά και κάθε ένας που εμφορείται από εξουσιαστικές ιδέες και όνειρα να στρέφεται ενάντια στην κοινωνία για τους δικούς του λόγους, ανάλογα με την περίπτωση.

Ταυτίζοντας την κοινωνία με το κράτος ή στην ακόμα χειρότερη περίπτωση θεωρώντας την κοινωνία φορέα των δεινών που ταλανίζουν τους ανθρώπους απαλλάσσουν τους κύριους υπεύθυνους: τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές και το κράτος. Γιατί η κοινωνία είναι μια πολυσύνθετη κατάσταση περιλαμβάνοντας καταπιεστές και καταπιεσμένους, εκμεταλλευτές κι εκμεταλλευόμενους. Είναι ένας χώρος διαρκούς ανταγωνισμού. Ανταγωνισμού για την ελευθερία και ανταγωνισμού για την διατήρηση και ανανέωση των συνθηκών δουλείας.

Αυτοί που απαξιώνουν την κοινωνία προσφέρουν πολύ καλές υπηρεσίες στο κράτος. Είναι αναμενόμενο τύποι σαν τον Μεσρίν, τον Λεμποβισύ και άλλους να απεχθάνονται την κοινωνία γιατί νοιώθουν πως γίνονται μ' αυτό τον τρόπο «κάποιοι». Άλλωστε η αυτοπροβολή του Μεσρίν είναι χαρακτηριστικό δείγμα της αρρώστιας που τον έχει κυριεύσει, αφού παρά το ότι έχει επίγνωση των αιτιών που τον επηρέασαν στο να ακολουθήσει την κτηνώδη διαδρομή του νοιώθει πως μετά τις ερμηνείες που δίνει, δεν έχει να πει τίποτε το ουσιαστικό.

Είναι γνωστό πως η ικανότητα στην κτηνωδία βρίσκει θαυμαστές και επίδοξους μιμητές. Σ' αυτό το «σπορ» μερικοί θέλουν να συμμετέχουν ή έχουν αρχίσει να επιδίδονται, αλλά με εμφανή τα χαρακτηριστικά της αδεξιότητας και του μιμητισμού. Γιατί, όπως στην ιστορία έτσι και στη ζωή το πραγματικό άσχετα από την κτηνώδη έκφρασή του είναι πολύ διαφορετικό και περισσότερο ενδιαφέρον από το κακοφτιαγμένο αντίγραφό του.

Οι υποστηρικτές της κτηνωδίας προβάλλουν διάφορα φανταστικά ή πραγματικά «γεγονότα» προκειμένου να πείσουν για την δήθεν επαναστατική υπόσταση ενός πωρωμένου εγκληματία.

Λέγεται πως έδινε χρήματα στους άστεγους. Ε και λοιπόν; Αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Οι εκκλησίες, αλλά και οι κάθε είδους εξουσιαστές τύπου Λάτση, Βαρδινογιάννη, Ωνάση και δεν συμμαζεύεται διαθέτουν χρήματα από αυτά που έχουν αποκτήσει κατακρεουργώντας τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων. Άλλωστε οι αγαθοεργίες από τέτοιου είδους υποκείμενα είναι μια επίδειξη αλλά και η μεγαλύτερη περιφρόνηση προς αυτούς που «ευεργετούν». Στήνουν, μ' αυτό τον τρόπο μια εικόνα που θα την εκμεταλλευτούν ανάλογα με τις περιστάσεις. Είναι το άλλοθι για τα εγκλήματά τους και μέρος της προσπάθειά τους να δείξουν πως δεν διαφέρουν από τους κατατρεγμένους και σκλαβωμένους που ξεζουμίζουν.

Μετά, δεν θα πρέπει να αγνοείται πως η ελεημοσύνη, εί-

που αποτελούν την εκτρωματική απεικόνιση της εξουσιαστικής κι εκμεταλλευτικής θηριωδίας. Αναρχικό, είναι το να συμβάλλουμε, ώστε τέτοια φαινόμενα να παύσουν να αναπαράγονται κι όχι να τα ξεθάβουμε μέσα από τα περιττώματα της εξουσιαστικής βαρβαρότητας.

«Εικόνα σου είμαι εξουσία και σου μοιάζω». Αυτό ισχύει για τον Μεσρίν και τον κάθε μιμητή του.

Γιατί όλα τα «θαυμαστά» που μπορεί να στήσει κανείς από μια κατάσταση δεν προάγουν στο ελάχιστο την υπόθεση της ανθρώπινης ελευθερίας. Γιατί η ελευθερία συνδέεται με πολλά πράγματα. Ένα απ' αυτά είναι η αδελφοσύνη ανάμεσα στους ανθρώπους. Αυτή που τους δένει με ανιδιοτελείς σκοπούς, για ένα καλύτερο κόσμο. Κι όταν λέμε ανιδιοτελείς κυριολεκτούμε. Κι ας μην αρέσει σε εκείνους που βρίσκουν τρόπο να στήσουν την ολιγάριθμη εξουσιαστική τους κλίκα (όπως αυτές που έστηνε ο Μεσρίν) με τις πλάτες άλλων ισχυρότερων συμμοριών που μπορεί να έχουν και κάποια πολιτική «επιφάνεια».

Η ανθρώπινη και ανιδιοτελής αλληλεγγύη δεν ταυτίζεται με την αγελαία συν-τροφικότητα των κτηνών που σαν άγρια συμμορία σπεύδουν να εγκλωβίσουν και να κατασπαράξουν μια εκ των πραγμάτων ανυπεράσπιστη οντότητα. Η λογική της εξουσίας στην ακραία εφαρμογή της!

Όλα αυτά τα γράφει κάποιος που πριν από χρόνια διάβασε το βιβλίο «το ένστικτο του θανάτου» που έχει κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος. Κάποιος που είχε επηρεαστεί από τη φαντασμαγορία του μύθου και του ήρωα που «καθάριζε» μπάτσους και αποβράσματα. Μόνο που όλος αυτός ο μύθος και η φαντασμαγορία προσπαθούσε να κρύψει την γύμνια και την απανθρωπιά του «ήρωα». Δυστυχώς για 25 ολόκληρα χρόνια αυτό το βιβλίο που θα μπορούσε να αποτελέσει ένα εργαλείο εμπειρίας και κριτήριο διαχωρισμού των απελευθερωτικών διεργασιών και πρακτικών από τις κτηνώδεις εξουσιαστικές εφαρμογές ενός όντος που διέθετε τα τυπικά μόνο χαρακτηριστικά του ανθρώπου, ΕΓΙΝΕ, σε αρκετές περιπτώσεις, ΒΙΒΛΙΟ ΟΔΗΓΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΘΕΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Αυτό το βιβλίο που γράφτηκε για να δώσει άλλοθι σε μια εγκληματική πορεία, δεν έτυχε της απαιτούμενης προσοχής από όσους αγωνίζονται για ένα κόσμο δικαιοσύνης, ελευθερίας, αμοιβαιότητας, αλληλεγγύης και δημιουργικότητας.

Διέφυγε το γεγονός πως η εμπειρία και η κριτική μπορεί να γίνουν κοφτερό και χρήσιμο μαχαίρι για τους ανθρώπους, που διατηρούν την δυνατότητα της ευθυκρισίας συνθηκών και πράξεων. Ενώ το σκουριασμένο παλιομάχαιρο της άκριτης αποδοχής, μπορεί να προκαλέσει τέτανο σ' όποιον νομίζει πως μπορεί να παίζει μαζί του.

Μετά από τόσο καιρό έπρεπε να ειπωθούν έστω αυτά τα λίγα. Γιατί ποτέ δεν είναι αργά για να κάνουμε γνωστό πως οι βασιλιάδες και οι ήρωες είναι γυμνοί...

Α.Η.

«ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ»

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

«Ήρθε η στιγμή να επικυρώσεις για μιαν ακόμα φορά και να συμβάλεις στη λειτουργία ενός συστήματος που δημιουργήθηκε από άλλους και για άλλους. Έφτασε η ώρα να διαλέξεις αυτούς που θα μετάσχουν σε τούτο το σύστημα και να συμβάλεις με ή χωρίς την πρόθεση να το τροποποιήσουν, να διαλέξεις αυτούς που θα επιβοηθήσουν τη λειτουργία του μηχανισμού συντριβής των αδυνάτων και θα αμειφθούν με χρήμα, επιρροές, προνόμια και τιμές. Ήρθε η στιγμή να αποδιώξεις για μια ακόμα φορά την ιδέα της εξέγερσης ενάντια στην κοινωνική οργάνωση που σε εκμεταλλεύεται και να υπακούσεις στην εξουσία. Ήρθε η στιγμή να ψηφίσεις»

Μία από τις αυταπάτες που χρησιμοποιεί η εξουσία για να επιβάλλεται είναι και η εκλογική.

Οι μέθοδοι ελέγχου και επιβολής συντηρούνται από όλα τα πολιτικά συστήματα.

Οι κυρίαρχοι με φτιαχτά ιδεολογήματα, φτιάχνουν νόμους, θεσμούς, συστήματα ελέγχου και μηχανισμούς προκειμένου να εξουσιάζουν και να επιβάλλονται.

Τα προσωπεία που κατά καιρούς ενδύεται η εξουσία περιβάλλονται από ιδεολογήματα τα οποία αμβλύνουν την αίσθηση της υποταγής. Δημιουργούν την ψευδαίσθηση στους καταπιεσμένους ότι η υποταγή τους συντελεί στην πραγμάτωσή μιας συλλογικής ευδαιμονίας.

Από τους απεσταλμένους του θεού, στις σοσιαλιστικές πολιτείες που έβαιναν τάχα προς τους κομμουνιστικούς παραδείσους (σταλινισμός), τις φυλές-σωτήρες και τιμωρούς του κόσμου (ναζισμός), μέχρι τα δημοκρατικά συστήματα διαχείρισης όπως διαμορφώθηκαν μετά τη δεύτερη παγκόσμια ανθρωποσφαγή οι εξουσιαστικές πρακτικές και αντιλήψεις διαιωνίζονται και ζητούν την νομιμοποίηση από τους υπηκόους.

Ιδιαίτερα στις εξουσιαστικές κοινωνίες του «ανεπτυγμένου» κόσμου η εξουσία για να επιβληθεί χρησιμοποιεί τα ιδεολογήματα και τις αντιλήψεις της δημοκρατικής αυταπάτης. Η ελευθερία του ατόμου προπαγανδίζεται ως ύψιστο αγαθό την ίδια στιγμή που αυτή η ελευθερία έγκειται μόνο στο να διαλέγει κανείς την φυλακή του, την ίδια στιγμή που οι δημιουργικές δυνάμεις οι οποίες μπορούν να απελευθερωθούν από το άτομο και την ίδια την κοινωνία κατακερματίζονται και εγκλωβίζονται μέσα στην αλλοτρίωση του επιβαλλόμενου τρόπου ζωής, την επιτήρηση, τον συνεχή έλεγχο και την καταστολή.

Η αυταπάτη της συμμετοχής μέσα από μια παροχή των εξουσιαστών όπως οι εκλογές, επιτρέπει στους κυριάρχους να επιβάλλονται. Μέσω της ψήφου επιτυγχάνουν να έχουν την ολοκληρωτική παραίτηση των ανθρώπων και την εξουσιοδότηση από μέρους τους να διαιωνίζουν την καταπίεση, την εκμετάλλευση, την υποταγή. Η αυταπάτη που καλλιεργούν για το δικαίωμα της ψήφου, ως μέσο συμμετοχής τούς διευκολύνει να πάρουν τη νομιμοποίηση για την εκπροσώπηση και την ανάθεση της τύχης των ανθρώπων στα χέρια τους.

Για την πραγμάτωση αυτής της διαδικασίας οι εξουσιαστές συσπειρώνονται σε σχηματισμούς από τους οποίους ο καθένας έχει να προτείνει και ένα διαφορετικό μοντέλο διαχείρισης και καταπίεσης των ανθρώπων. Αυτοί οι σχηματισμοί είναι τα επονομαζόμενα κόμματα. Σε κάθε εκλογική διαδικασία απευθύνονται σε ετερόκλητα κοινωνικά υποκείμενα με διαφορετικά ιδεολογήματα, ώστε να μην ξεφύγει κανείς από τους μηχανισμούς ελέγχου.

Και σε αυτές τις εκλογές τα πλαστά διλήμματα και ιδεολογήματα έχουν μεγάλη γκάμα. Από την πάταξη των σκανδάλων, την μείωση της φτώχιας και της ανεργίας, την πρόοδο, την αυτοοργάνωση και το συμφέρον των πολλών, τον ευρωσκεπτικισμό και την ανυπακοή, την οικολογία, την εθνική καθαρότητα, τη καπηλεία των κοινωνικών αγώνων και εξεγέρσεων, φτάνει να μην ξεφύγει κανείς.

Να υποχρεωθούν όλοι να ψηφίσουν, να αναθέσουν τη ζωή τους και να δηλώσουν υποταγή στους ηγεμόνες.

Οι κυρίαρχοι δεν απασχολούνται με το τι θα ψηφίσει ο καθένας, φτάνει να ψηφίσει, φτάνει να δηλώσει υποταγή και να νομιμοποιήσει την κυριαρχία τους.

Η δημοκρατία και η εκπροσώπηση τούς χωράει όλους...27 εκλογικοί συνδυασμοί είναι υποψήφιοι για αυτές τις ευρωεκλογές, από όλα έχει ο μπαξές αρκεί να πετύχει η απάτη και οι υπήκοοι να συναινέσουν στην εξαθλίωσή τους.

Μέσα από τις κάθε είδους εκλογές οι εξουσιαστές επιβεβαιώνουν την κυριαρχία τους και αναζητούν τη νομιμοποίηση για τα εγκλήματα που θα διαπράξουν.

Εκλογική απεργία σημαίνει απόρριψη κάθε μορφής ανάθεσης και διάλυση κάθε αυταπάτης για βελτίωση της θέσης των καταπιεσμένων στον κόσμο της εξουσίας.

Η εκλογική απεργία είναι συστατικό στοιχείο στον αγώνα για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση.

Η συλλογικοποίηση των αρνήσεων, η άνευ όρων επίθεση σε κάθε εξουσιαστική αντίληψη και πρακτική. Η άμεση και αδιάλλακτη αντιπαράθεση με την εξουσία και τους θεσμούς της, η διάχυση της ανυποταξίας είναι ικανές να φέρουν την καταστροφή κάθε μορφής εξουσίας και την απαρχή ενός κόσμου ανεξούσιου με βασικά συστατικά την αλληλεγγύη, την ανθρώπινη δημιουργικότητα και την ισότητα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΣΗ, ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Αναρχικοί/ες, αντιεξουσιαστές/ριες
μέσα και έξω από σχολεία και σχολές

ΑΝΑΡΧΙΑ Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΖΩΗ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ή ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ και ΕΘΕΛΟΔΟΥΛΕΙΑ;

θήσουν τη λειτουργία του μηχανισμού συντριβής των αδυνάτων και θα αμειφθούν με χρήμα, επιρροές, προνόμια και τιμές. Ήρθε η στιγμή να αποδιώξεις για μια ακόμα φορά την ιδέα της εξέγερσης ενάντια στην κοινωνική οργάνωση που σε εκμεταλλεύεται και να υπακούσεις στην εξουσία. Ήρθε η στιγμή να ψηφίσεις»

Μία από τις αυταπάτες που χρησιμοποιεί η εξουσία για να επιβάλλεται είναι και η εκλογική.

Οι μέθοδοι ελέγχου και επιβολής συντηρούνται από όλα τα πολιτικά συστήματα.

Οι κυρίαρχοι με φτιαχτά ιδεολογήματα, φτιάχνουν νόμους, θεσμούς, συστήματα ελέγχου και μηχανισμούς προκειμένου να εξουσιάζουν και να επιβάλλονται.

Τα προσωπεία που κατά καιρούς ενδύεται η εξουσία περιβάλλονται από ιδεολογήματα τα οποία αμβλύνουν την αίσθηση της υποταγής. Δημιουργούν την ψευδαίσθηση στους καταπιεσμένους ότι η υποταγή τους συντελεί στην πραγμάτωσή μιας συλλογικής ευδαιμονίας.

Από τους απεσταλμένους του θεού, στις σοσιαλιστικές πολιτείες που έβαιναν τάχα προς τους κομμουνιστικούς παραδείσους (σταλινισμός), τις φυλές-σωτήρες και τιμωρούς του κόσμου (ναζισμός), μέχρι τα δημοκρατικά συστήματα διαχείρισης όπως διαμορφώθηκαν μετά τη δεύτερη παγκόσμια ανθρωποσφαγή οι εξουσιαστικές πρακτικές και αντιλήψεις διαιωνίζονται και ζητούν την νομιμοποίηση από τους υπηκόους.

κατακερματίζονται και εγκλωβίζονται μέσα στην αλλοτρίωση του επιβαλλόμενου τρόπου ζωής, την επιτήρηση, τον συνεχή έλεγχο και την καταστολή.

Η αυταπάτη της συμμετοχής μέσα από μια παροχή των εξουσιαστών όπως οι εκλογές, επιτρέπει στους κυριάρχους να επιβάλλονται. Μέσω της ψήφου επιτυγχάνουν να έχουν την ολοκληρωτική παραίτηση των ανθρώπων και την εξουσιοδότηση από μέρους τους να διαιωνίζουν την καταπίεση, την εκμετάλλευση, την υποταγή. Η αυταπάτη που καλλιεργούν για το δικαίωμα της ψήφου, ως μέσο συμμετοχής τούς διευκολύνει να πάρουν τη νομιμοποίηση για την εκπροσώπηση και την ανάθεση της τύχης των ανθρώπων στα χέρια τους.

Για την πραγμάτωση αυτής της διαδικασίας οι εξουσιαστές συσπειρώνονται σε σχηματισμούς από τους οποίους ο καθένας έχει να προτείνει και ένα διαφορετικό μοντέλο διαχείρισης και καταπίεσης των ανθρώπων. Αυτοί οι σχηματισμοί είναι τα επονομαζόμενα κόμματα. Σε κάθε εκλογική διαδικασία απευθύνονται σε ετερόκλητα κοινωνικά υποκείμενα με διαφορετικά ιδεολογήματα, ώστε να μην ξεφύγει κανείς από τους μηχανισμούς ελέγχου.

Και σε αυτές τις εκλογές τα πλαστά διλήμματα και ιδεολογήματα έχουν μεγάλη γκάμα. Από την πάταξη των σκανδάλων, την μείωση της φτώχιας και της ανεργίας, την πρόοδο, την αυτοοργάνωση και το συμφέρον των πολλών, τον ευρωσκεπτικισμό και την ανυπακοή, την οικολογία, την ελους...27 εκλογικοί συνδυασμοί είναι υποψήφιοι για αυτές τις ευρωεκλογές, από όλα έχει ο μπαξές αρκεί να πετύχει η απάτη και οι υπήκοοι να συναινέσουν στην εξαθλίωσή τους.

Μέσα από τις κάθε είδους εκλογές οι εξουσιαστές επιβεβαιώνουν την κυριαρχία τους και αναζητούν τη νομιμοποίηση για τα εγκλήματα που θα διαπράξουν.

Εκλογική απεργία σημαίνει απόρριψη κάθε μορφής ανάθεσης και διάλυση κάθε αυταπάτης για βελτίωση της θέσης των καταπιεσμένων στον κόσμο της εξουσίας.

Η εκλογική απεργία είναι συστατικό στοιχείο στον αγώνα για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση.

Η συλλογικοποίηση των αρνήσεων, η άνευ όρων επίθεση σε κάθε εξουσιαστική αντίληψη και πρακτική. Η άμεση και αδιάλλακτη αντιπαράθεση με την εξουσία και τους θεσμούς της, η διάχυση της ανυποταξίας είναι ικανές να φέρουν την καταστροφή κάθε μορφής εξουσίας και την απαρχή ενός κόσμου ανεξούσιου με βασικά συστατικά την αλληλεγγύη, την ανθρώπινη δημιουργικότητα και την ισότητα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΣΗ, ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Αναρχικοί/ες, αντιεξουσιαστές/ριες
μέσα και έξω από σχολεία και σχολές

ΝΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2009 «ΚΑΙΩ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ ΚΑΙ ΑΠΕΧΩ»

Στις 7 του Ιούνη του 2009 οι εξουσιαστές της Ευρώπης, για ακόμα μία φορά στήνουν όλοι μαζί τις κάλπες τους, για να μπορέσουν να νομιμοποιήσουν ευκολότερα τις κλοπές τους, τις αυθαιρεσίες τους, τα εγκλήματα που διαπράττουν στην ανθρωπότητα και γενικότερα να νομιμοποιήσουν το φασιστικό μοντέλο διακυβέρνησης που επιλέγουν να εφαρμόσουν απέναντι στους πολίτες της κάθε κοινωνίας.

Για ακόμα μία φορά οι εξουσιαστές θα βάλουν σε εφαρμογή όλα τους τα μέσα και θα προσπαθήσουν να ξεγελάσουν και στην συνέχεια να κοροϊδέψουν όλους αυτούς τους μελ-

ΑΝΑΡΧΙΑ΄Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΖΩΗ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ή ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ και ΕΘΕΛΟΔΟΥΛΕΙΑ;

Ευρωεκλογές κι αυτή τη φορά!

Όπως και τόσες άλλες εθνικές ή δημοτικές.

Και σ' αυτές τις εκλογές ο στόχος παραμένει ίδιος: Να πιστέψουν οι άνθρωποι πως είναι ελεύθεροι και πως αποφασίζουν για τη ζωή τους και για όσα τους ενδιαφέρουν.

Κι όμως! Καμιά αλήθεια δεν υπάρχει πίσω απ' αυτό.

Η ανάθεση και η εντολή μέσω της ψήφου είναι η επιβεβαίωση της υποταγής.

Δεν έχει σημασία ποιον θα ψηφίσεις. Αρκεί να ψηφίσεις. Να δεχθείς δηλαδή τους όρους της εξουσίας. Μιας εξουσίας που προ πολλού έχει ξεπεράσει τα όρια ενός κράτους. Της παγκόσμιας κυριαρχίας που εξαπολύει πολέμους και επίγειες καταστροφές στο όνομα μιας υπαρκτής ή υποτιθέμενης συμφωνίας των ψηφοφόρων.

Δεν είναι τυχαίο που και σ' αυτές τις εκλογές όλα τα παπαγαλάκια του κρατισμού, από τους πιο ακραίους εθνικιστές μέχρι και τους ριζοσπάστες αριστερούς έχουν βγει μπροστά και ζητούν να τους ψηφίσουν.

Από κει και πέρα, ανεξάρτητα από το ποιοι θα κερδίσουν και ποιοι θα χάσουν, ανεξάρτητα από το αν θα πάρουν βουλευτική θέση ή όχι, όλοι μαζί θα συνεχίσουν το έργο τους, που είναι να κρατούν τους ανθρώπους καθηλωμένους με ψεύτικες ελπίδες, να τα λένε. Αυτά έρχονται να αποκαταστήσουν την αλήθεια, αυτή που υπήρχε ανέκαθεν: την επιβολή με την ισχύ των όπλων. Ίδια κι απαράλλακτα όπως και χιλιάδες χρόνια τώρα. Όπως και τότε που η τυραννία, η ολιγαρχία και η αριστοκρατία έβαζαν *«τα πράγματα στη θέση τους»* όταν οι *«πολίτες της αθηναϊκής δημοκρατίας»* και οι χιλιάδες σκλάβοι *«σήκωναν κεφάλι»* και απειλούσαν το κράτος.

Και συνέχισαν να εξαπατούν τον κόσμο με υποσχέσεις και δικαιώματα. Και τα πράγματα πάνε συνέχεια προς το χειρότερο για τους υπόλοιπους ανθρώπους.

Επειδή πολύ απλά αυτός που εκλέγει δεν έχει καμιά δυνατότητα να καθορίσει τις ενέργειες και τις πράξεις αυτών που εκλέγονται.

Η ανάθεση και η εντολή που γίνεται με την ισχύ ή για την ισχύ ενισχύει τους καταναγκασμούς, την εκμετάλλευση και την εξουσία. Όποια κι αν είναι η εκλογική διαδικασία το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

Γιατί οι εκλογές είναι ένας ακόμη θεσμός που επιβεβαιώνει την βαρβαρότητα του κράτους.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν βρίσκεται στο ποιος εκλέγει αλλά στο ποιος αποφασίζει.

Οι εκλογές είναι το άλλοθι για τα εγκλήματα των κρατούντων

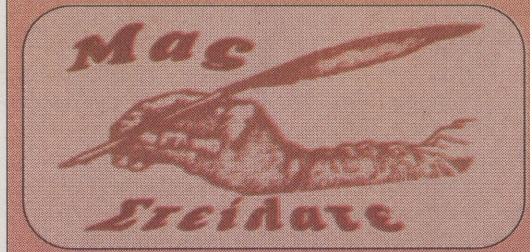
παραδείσους (σταλινισμός), τις φυλές-σωτήρες και τιμωρούς του κόσμου (ναζισμός), μέχρι τα δημοκρατικά συστήματα διαχείρισης όπως διαμορφώθηκαν μετά τη δεύτερη παγκόσμια ανθρωποσφαγή οι εξουσιαστικές πρακτικές και αντιλήψεις διαιωνίζονται και ζητούν την νομιμοποίηση από τους υπηκόους.

φύγει κανείς από τους μηχανισμούς ελέγχου.

Και σε αυτές τις εκλογές τα πλαστά διλήμματα και ιδεολογήματα έχουν μεγάλη γκάμα. Από την πάταξη των σκανδάλων, την μείωση της φτώχιας και της ανεργίας, την πρόοδο, την αυτοοργάνωση και το συμφέρον των πολλών, τον ευρωσκεπτικισμό και την ανυπακοή, την οικολογία, την ε-

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΣΗ, ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Αναρχικοί/ες, αντιεξουσιαστές/ριες
μέσα και έξω από σχολεία και σχολές

ΝΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2009 «ΚΑΙΩ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ ΚΑΙ ΑΠΕΧΩ»

Στις 7 του Ιούνη του 2009 οι εξουσιαστές της Ευρώπης, για ακόμα μία φορά στήνουν όλοι μαζί τις κάλπες τους, για να μπορέσουν να νομιμοποιήσουν ευκολότερα τις κλοπές τους, τις αυθαιρεσίες τους, τα εγκλήματα που διαπράττουν στην ανθρωπότητα και γενικότερα να νομιμοποιήσουν το φασιστικό μοντέλο διακυβέρνησης που επιλέγουν να εφαρμόσουν απέναντι στους πολίτες της κάθε κοινωνίας.

Για ακόμα μία φορά οι εξουσιαστές θα βάλουν σε εφαρμογή όλα τους τα μέσα και θα προσπαθήσουν να ξεγελάσουν και στην συνέχεια να κοροϊδέψουν όλους αυτούς τους μελλοθάνατους που θα σπεύσουν να ψηφίσουν, αυτούς που από την επόμενη ημέρα των εκλογών θα γίνουν οι δυνάστες, οι τύραννοι και οι βασανιστές κάθε ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ανθρώπου. Θα πάνε να ψηφίσουν όλους αυτούς που θα σκορπίσουν απλόχερα τον πόνο, την θλίψη, την δυστυχία και που θα προσπαθήσουν να καταστρέψουν στο πέρασμα τους ότι ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ και ότι δεν ΥΠΟΤΑΣΣΕΤΑΙ σε νόμους και κανόνες!!!

Γι' αυτό και σε αυτές τις εκλογές η ΑΠΟΧΗ θα αποτελεί μονόδρομο στην ΕΞΕΓΕΡΣΗ που θα γίνει για λογαριασμό της Α-Ν-Α-Ρ-Χ-Ι-Α-Σ.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

ΑΝΑΡΧΙΑ Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΖΩΗ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ή ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ και ΕΘΕΛΟΔΟΥΛΕΙΑ;

Ευρωεκλογές κι αυτή τη φορά!

Όπως και τόσες άλλες εθνικές ή δημοτικές.

Και σ' αυτές τις εκλογές ο στόχος παραμένει ίδιος: Να πιστέψουν οι άνθρωποι πως είναι ελεύθεροι και πως αποφασίζουν για τη ζωή τους και για όσα τους ενδιαφέρουν.

Κι όμως! Καμιά αλήθεια δεν υπάρχει πίσω απ' αυτό.

Η ανάθεση και η εντολή μέσω της ψήφου είναι η επιβεβαίωση της υποταγής.

Δεν έχει σημασία ποιον θα ψηφίσεις. Αρκεί να ψηφίσεις. Να δεχθείς δηλαδή τους όρους της εξουσίας. Μιας εξουσίας που προ πολλού έχει ξεπεράσει τα όρια ενός κράτους. Της παγκόσμιας κυριαρχίας που εξαπολύει πολέμους και επίγειες καταστροφές στο όνομα μιας υπαρκτής ή υποτιθέμενης συμφωνίας των ψηφοφόρων.

Δεν είναι τυχαίο που και σ' αυτές τις εκλογές όλα τα παπαγαλάκια του κρατισμού, από τους πιο ακραίους εθνικιστές μέχρι και τους ριζοσπάστες αριστερούς έχουν βγει μπροστά και ζητούν να τους ψηφίσουν.

Από κει και πέρα, ανεξάρτητα από το ποιοι θα κερδίσουν και ποιοι θα χάσουν, ανεξάρτητα από το αν θα πάρουν βουλευτική θέση ή όχι, όλοι μαζί θα συνεχίσουν το έργο τους, που είναι να κρατούν τους ανθρώπους καθηλωμένους με ψεύτικες ελπίδες. Να τους κάνουν να πιστεύουν πως την επόμενη φορά θα αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο.

Κι αυτό το παραμύθι κρατά αρκετές εκατοντάδες χρόνια. Από τότε που οι εξουσιαστές αποφάσισαν να στήσουν καινούργια κάστρα-φυλακές που τα ονόμασαν εθνικά κράτη. Οι άρχοντες, χιλιάδες χρόνια στο κουρμπέτι ξέρουν πώς να ξεγελούν. Ξανάφεραν στο προσκήνιο συστήματα που δημιουργούν ψευδαίσθηση δύναμης στους σκλαβωμένους ανθρώπους. Γιατί η τέχνη της πολιτικής, η τεχνική της εξουσίας φροντίζει ώστε οι πλέον αδύναμοι, οι κατατρεγμένοι και οι ξεζουμισμένοι από την εκμετάλλευση να πιστεύουν πως έχουν δύναμη, πως κυβερνούν.

Έτσι, έστησαν, και πάλι, δημοκρατικά συστήματα. Αλλά δεν παρέλειψαν και τα δικτατορικά, τα τυραννικά, όπως συνηθίζουν να τα λένε. Αυτά έρχονται να αποκαταστήσουν την αλήθεια, αυτή που υπήρχε ανέκαθεν: την επιβολή με την ισχύ των όπλων. Ίδια κι απαράλλακτα όπως και χιλιάδες χρόνια τώρα. Όπως και τότε που η τυραννία, η ολιγαρχία και η αριστοκρατία έβαζαν *«τα πράγματα στη θέση τους»* όταν οι *«πολίτες της αθηναϊκής δημοκρατίας»* και οι χιλιάδες σκλάβοι *«σήκωναν κεφάλι»* και απειλούσαν το κράτος.

Και συνέχισαν να εξαπατούν τον κόσμο με υποσχέσεις και δικαιώματα. Και τα πράγματα πάνε συνέχεια προς το χειρότερο για τους υπόλοιπους ανθρώπους.

Επειδή πολύ απλά αυτός που εκλέγει δεν έχει καμιά δυνατότητα να καθορίσει τις ενέργειες και τις πράξεις αυτών που εκλέγονται.

Η ανάθεση και η εντολή που γίνεται με την ισχύ ή για την ισχύ ενισχύει τους καταναγκασμούς, την εκμετάλλευση και την εξουσία. Όποια κι αν είναι η εκλογική διαδικασία το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

Γιατί οι εκλογές είναι ένας ακόμη θεσμός που επιβεβαιώνει την βαρβαρότητα του κράτους.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν βρίσκεται στο ποιος εκλέγει αλλά στο ποιος αποφασίζει.

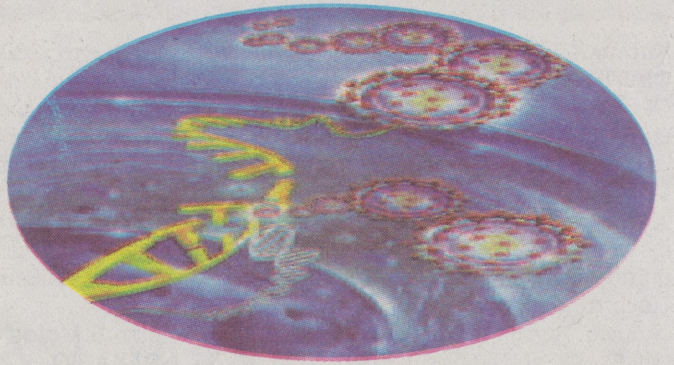
Οι εκλογές είναι το άλλοθι για τα εγκλήματα των κρατούντων και η συγκάλυψη της δουλείας. Δεν έχει σημασία αν η εκλογική διαδικασία γίνεται κάθε τέσσερα, τρία, δύο ή ένα χρόνο. Ακόμα κι αν οι εκλογές γινόντουσαν κάθε μήνα ή κάθε βδομάδα τίποτα δεν θα άλλαζε στην ουσία.

Δεν έχει σημασία αν οι εκλογές αφορούν την άμεση ή την έμμεση δημοκρατία. Η διαφορά βρίσκεται στο μέγεθος και στην «ποιότητα» της εξαπάτησης των ανθρώπων. Γι' αυτό και μας είναι αδιάφορη.

Η ύπαρξη κράτους κι εκμεταλλευτικών σχέσεων έχουν προκαλέσει και συνεχίζουν να προκαλούν σφαγές, προσφυγιά, επιδρομές, δολοφονίες, βιασμούς, εξόντωση του διαφορετικού, ξεπούλημα για το τίποτα εξανδραποδισμούς, γενοκτονίες, πείνα και δυστυχία.

Κι όλα αυτά συμβαίνουν σ' έναν πλανήτη που, για εκατομμύ-

ΙΟΙ, ΜΙΚΡΟΒΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Τους τελευταίους δυο μήνες παρακολουθούμε την πανδημία δημοσιευμάτων και τηλεοπτικών ρεπορτάζ για την «γρίπη των χοίρων» ή μετονομαζόμενη σε «γρίπη Α» και «νέα γρίπη». Έτσι, τα τελευταία μόνο χρόνια έχουν καταγραφεί: γρίπη των πτηνών, τρελές αγελάδες, γρίπη των χοίρων αλλά και sars, άνθρακας...

Ιοί και μικρόβια τρομοκρατούν! Με την κυριολεκτική σημασία. Η υγεία και το περιβάλλον ως θεματικές προσφέρονται για να σπείρουν τον φόβο σε μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού. Τρομολαγνούν για την κλιματική αλλαγή, πανικοβάλλουν για τους ιούς. Βιοασφάλεια και βιοτρομοκρατία στο επίκεντρο ξανά. Έτσι, παρακολουθούμε μάσκες να μοιράζονται από το στρατό στους κατοίκους του Μεξικού, να αποτρέπεται η έξοδος από το σπίτι, να απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις, να εκδίδονται ταξιδιωτικές οδηγίες και η Κίνα να θέτει σε καραντίνα πολίτες μεξικανικής υπηκοότητας εφαρμόζοντας έναν ιδιότυπο «υγειονομικό ρατσισμό». Τι και αν από τη πρώτη στιγμή διάφοροι ειδικοί και ερευνητές επισήμαιναν ότι ο άνθρωπος δεν μολύνεται από την πεπτική οδό ή ότι υπάρχει 1% πιθανότητα να νοσήσει πολύ βαριά ένας ασθενής.

Και ποιοι επωφελούνται από αυτή τη κατάσταση;

Χωρίς αμφιβολία είναι το κράτος και οι φαρμακοβιομηχανίες. Οι εξουσιαστικοί θεσμοί και μηχανισμοί αναλαμβάνουν το ρόλο του προστάτη - υπερασπιστή της υγείας των ανθρώπων με την συνεργασία των ΜΜΕ και φυσικά μεγάλες εταιρείες αναλαμβάνουν την κατασκευή εμβολίων. Ο φόβος φιλτραρισμένος με την απειλή, υπηρετεί περισσότερο από ποτέ, την εξουσία, αλλά και τις μηχανές του κέρδους.

Η «υγειονομική αστυνομία», όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει την συστηματική διαδικασία επιτήρησης και ελέγχου της υγείας του πληθυσμού, κυρίως μετά το 19ο αι., αναλαμβάνει να επιβάλει μια σειρά κανόνων που στοχεύουν στην καταπολέμηση της «αρρώστιας». Μεγεθύνοντας την ιατρικοποίηση του πληθυσμού, ο οποίος τρέχει πανικόβλητος να προμηθευτεί tamiflu από τα φαρμακεία. Χαρακτηριστικό είναι δημοσίευμα των «Νέων», που με υπόγειο τρόπο ουσιαστικά έσπρωχνε προς την κατανάλωση φαρμάκων μέσω της ανασφάλειας που δημιουργούσε ότι δεν επαρκούν τα αποθέματα σε περίπτωση επιδημίας.

Έτσι κράτος και εταιρείες εκμεταλλεύονται ένα πραγματικό πρόβλημα, το πρόβλημα της ίασης, κατά το δοκούν, κατασκευάζοντας ιδεοληψίες βιοασφάλειας. Όπως και στην περίπτωση του ιού των πτηνών έτσι και τώρα, η εντατικοποίηση της βιομηχανίας τροφίμων μέσω της επονομαζόμενης «κτηνοτροφικής επανάστασης» (προέκυψε τυχαία όταν ένας βιοφυσικός διαπίστωσε ότι οι πέστροφες του ποταμού Χάντσον της Ν. Υόρκης, –οι οποίες παρουσίαζαν ιδιαίτερη πάχυνση– τρέφονταν με απόβλητα φαρμακευτικής εταιρείας που διοχετεύονταν στον ποταμό) καθορίζει σε μέγιστο βαθμό τις ευρύτερες υγειονομικές συνθήκες. Πολλές ασθένειες, μικρόβια και ιοί προέρχονται από την βιομηχανοποιημένες μονάδες του ελλαδικού χώρου, όπου τα λύματα χύνονται στους παρακείμενους ποταμούς. Η μαζική χορήγηση αντιβιοτικών στα ζώα, ο τεράστιος αριθμός εκτροφής σε περιορισμένο αναλογικά χώρο και η λήψη μεταλλαγμένων ζωοτροφών, δημιουργούν ένα κοκτέιλ ανάπτυξης ιών που διαρκώς μεταλλάσσονται ώστε να επιβιώνουν σε κάθε φαρμακευτική παρεμβολή. Τα γουρούνια εγκλωβισμένα σε ένα μικρό χώρο συχνά χτυπούνε με μανία τους τοίχους επιζητώντας την ελευθερία τους. Η χορήγηση τετρακυλίνης στη τροφή τους τα καταστέλλει και τους δημιουργεί λήθαργο, ενώ ο συνδυασμός της χρήσης αυξητικών ορμονών τα κάνει να αναπτύσσονται τάχιστα.

Τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές, τα διαπιστωμένα κρούσματα της νόσου ήταν, σε παγκόσμια κλίμακα, γύρω στις 11.000 και οι νεκροί έφταναν τους 80, εκ των οποίων η συντριπτική πλειοψηφία ήταν στο Μεξικό. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι οι θάνατοι κάθε χρόνο μόνο στις ΗΠΑ από εποχική γρίπη φτάνουν τους 20.000 ενώ στο Μεξικό αγγίζουν τις 10.000. Παρ' όλα αυτά ο Π.Ο.Υ. έκανε λόγο για πανδημία επιπέδου 5 (με ανώτατο το 6), όταν κάθε έτος 1.000.000 άνθρωποι πεθαίνουν από ελονοσία και 2.000.000 από φυματίωση. Αλλά στον «Τρίτο Κόσμο» που συναντώνται κυρίως αυτές οι ασθένειες δεν υπάρχουν «πλούσιοι κρατικοί χορηγοί», όπως ο Ομπάμα ο οποίος παρήγγειλε 13 εκατομμύρια παρτίδες αντικών φαρμάκων. Δηλαδή όταν οι φαρμακοβιομηχανίες μπορούν να διαθέσουν εκατομμύρια σκευάσματα το πράττουν με την βοήθεια Π.Ο.Υ. και κρατικών λειτουργών, σπέρνοντας τον τρόμο μέσω ανακοινώσεων. Το φτέρνισμα του «δυτικού πολιτισμού» αξίζει περισσότερο από ότι ο θάνατος των «υπανάπτυκτων».

Άλλωστε είναι γνωστή η εκμετάλλευση από εξουσιαστές υγειονομικών ζητημάτων και αφορμή για εφαρμογή πολιτικών. Το 1976, προεκλογικό έτος στις ΗΠΑ, εντοπίζονται κρούσματα της γρίπης των χοίρων σε στρατόπεδο. Ο πρόεδρος Φορντ δράττει την ευκαιρία για να κατασκευάσει ένα πανεθνικό στόχο. Δρομολογείται λοιπόν ένα πρόγραμμα μαζικού εμβολιασμού του πληθυσμού, υπό το φόβο πανδημίας της γρίπης των χοίρων. Πολλοί αμερικανοί πέθαναν όχι από τον ιό, αλλά από τον εμβολιασμό.

Δημοσιεύματα από το Μεξικό αναφέρουν ότι και σήμερα ο πρόεδρος της χώρας Καλντερόν, εφαρμόζει τη πρακτική του πανεθνικού στόχου και παράλληλα νομοθετεί περιοριστικά ως προς τις «αστικές ελευθερίες», στο όνομα της ασφάλειας. Τον Ιούλιο του 2005 ο Ράμσφελντ, μέτοχος και παλιότερα πρόεδρος της φαρμακοβιομηχανίας Gilead Sciences Inc, αποσπά από το Πεντάγωνο για λογαριασμό της εταιρείας παραγγελία φαρμάκων ύψους 58 εκατ. για την αντιμετώπιση της γρίπης των πουλερικών. Το επόμενο εξάμηνο η περιουσία του είχε αυξηθεί κατά 1.000.000 δολάρια μόνο από την άνοδο της μετοχής.

Φυσικά, οι ανθρώπινες ασθένειες ζωικής προέλευσης δεν είναι κάτι το καινούργιο στην ιατρική. Άλλωστε, οι σημαντι-

ταλικής αποικίας Φεοντόσσια της Κριμαίας, το 1346, από Ταρτάρους, στις τάξεις των οποίων εκδηλώθηκε πανούκλα. Με δεδομένη την άμεση οπισθοχώρησή τους, αποφάσισαν να συλλέξουν τους νεκρούς τους και με καταπέλτες να τους ρίξουν μέσα από τα τείχη της πόλης. Η πανούκλα εκδηλώθηκε άμεσα και οι ιταλοί άποικοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πόλη με προορισμό τις ιταλικές ακτές. Η επιδημία μόλις είχε αρχίσει να εξαπλώνεται σε Μεσόγειο και Ευρώπη. Έτσι ξεκίνησε σύμφωνα με την επικρατέστερη εκδοχή ο Μαύρος Θάνατος, πανδημία πανώλης με εκατομμύρια νεκρούς.

Πιο πρόσφατα, στα τέλη του 1940 οι Γιαπωνέζοι ρίχνουν από αέρος μολυσμένους ψύλλους με πανούκλα σε πόλεις της Κίνας. Κατόπιν εκδηλώνεται πανούκλα με πενιχρά όμως αποτελέσματα. Συνεπώς ο βιολογικός πόλεμος και υπαρκτός είναι και δεν χρειάζονται συνωμοσιολογικές αναφορές για να το αποδείξουν. Το εάν η σημερινή γρίπη Α, ως προς την εξάπλωση είναι αποτέλεσμα εργαστηριακής παρέμβασης ασφαλώς και δεν το γνωρίζουμε, αλλά ξέρουμε πολύ καλά ότι οι υπάρχουσες και διαμορφωμένες συνθήκες ε-

συγκεντρώσεις, να εκδίδονται ταξιδιωτικές οδηγίες και η Κί-
να να θέτει σε καραντίνα πολίτες μεξικανικής υπηκοότητας εφαρμόζοντας έναν ιδιότυπο «υγειονομικό ρατσισμό». Τι και αν από τη πρώτη στιγμή διάφοροι ειδικοί και ερευνητές επισήμαιναν ότι ο άνθρωπος δεν μολύνεται από την πεπτική οδό ή ότι υπάρχει 1% πιθανότητα να νοσήσει πολύ βαριά ένας ασθενής.

Και ποιοι επωφελούνται από αυτή τη κατάσταση;

Χωρίς αμφιβολία είναι το κράτος και οι φαρμακοβιομηχανίες. Οι εξουσιαστικοί θεσμοί και μηχανισμοί αναλαμβάνουν το ρόλο του προστάτη - υπερασπιστή της υγείας των ανθρώπων με την συνεργασία των ΜΜΕ και φυσικά μεγάλες εταιρείες αναλαμβάνουν την κατασκευή εμβολίων. Ο φόβος φιλτραρισμένος με την απειλή, υπηρετεί περισσότερο από ποτέ, την εξουσία, αλλά και τις μηχανές του κέρδους.

Η «υγειονομική αστυνομία», όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει την συστηματική διαδικασία επιτήρησης και ελέγχου της υγείας του πληθυσμού, κυρίως μετά το 19ο αι., αναλαμβάνει να επιβάλει μια σειρά κανόνων που στοχεύουν στην καταπολέμηση της «αρρώστιας». Μεγεθύνοντας την ιατρικοποίηση του πληθυσμού, ο οποίος τρέχει πανικόβλητος να προμηθευτεί tamiflu από τα φαρμακεία. Χαρακτηριστικό είναι δημοσίευμα των «Νέων», που με υπόγειο τρόπο ουσιαστικά έσπρωχνε προς την κατανάλωση φαρμάκων μέσω της ανασφάλειας που δημιουργούσε ότι δεν επαρκούν τα αποθέματα σε περίπτωση επιδημίας.

Έτσι κράτος και εταιρείες εκμεταλλεύονται ένα πραγματικό πρόβλημα, το πρόβλημα της ίασης, κατά το δοκούν, κατασκευάζοντας ιδεοληψίες βιοασφάλειας. Όπως και στην περίπτωση του ιού των πτηνών έτσι και τώρα, η εντατικοποίηση της βιομηχανίας τροφίμων μέσω της επονομαζόμενης «κτηνοτροφικής επανάστασης» (προέκυψε τυχαία όταν ένας βιοφυσικός διαπίστωσε ότι οι πέστροφες του ποταμού Χάντσον της Ν. Υόρκης, –οι οποίες παρουσίαζαν ιδιαίτερη πάχυνση– τρέφονταν με απόβλητα φαρμακευτικής εταιρείας που διοχετεύονταν στον ποταμό) καθορίζει σε μέγιστο βαθμό τις ευρύτερες υγειονομικές συνθήκες. Πολλές ασθένειες, μικρόβια και ιοί προέρχονται από την βιομηχανοποίηση της τροφής, είτε μέσω της «πράσινης» είτε μέσω της «κτηνοτροφικής επανάστασης».

Στην τοπική κοινωνία της μεξικάνικης πόλης Βέρα Κρουζ, όπου εκδηλώθηκε το πρώτο κρούσμα της γρίπης, βρίσκονται μεγάλες εγκαταστάσεις εκτροφής χοίρων, θυγατρικών της αμερικάνικης Smithfield, που αποτελεί τη μεγαλύτερη εταιρεία του κλάδου. Από τον Μάρτιο, η πλειονότητα των κατοίκων είχε προσβληθεί από μια ασυνήθιστα επίμονη γρίπη, ενώ η Smithfield έχει κατ' επανάληψη «τιμωρηθεί» για παραβάσεις στη διαχείριση των αποβλήτων της, που μολύνουν το περιβάλλον (ποτάμια, λίμνες), προκαλούν δυσωδία στις τοπικές κοινωνίες και απειλούν τη δημόσια υγεία.

Εννοείται ότι ακριβώς τα ίδια γίνονται και στις χοιροτρο-
γύρω στις 11.000 και οι νεκροί έφταναν τους 85, εκ των οποίων η συντριπτική πλειοψηφία ήταν στο Μεξικό. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι οι θάνατοι κάθε χρόνο μόνο στις ΗΠΑ από εποχική γρίπη φτάνουν τους 20.000 ενώ στο Μεξικό αγγίζουν τις 10.000. Παρ' όλα αυτά ο Π.Ο.Υ. έκανε λόγο για πανδημία επιπέδου 5 (με ανώτατο το 6), όταν κάθε έτος 1.000.000 άνθρωποι πεθαίνουν από ελονοσία και 2.000.000 από φυματίωση. Αλλά στον «Τρίτο Κόσμο» που συναντώνται κυρίως αυτές οι ασθένειες δεν υπάρχουν «πλούσιοι κρατικοί χορηγοί», όπως ο Ομπάμα ο οποίος παρήγγειλε 13 εκατομμύρια παρτίδες αντικών φαρμάκων. Δηλαδή όταν οι φαρμακοβιομηχανίες μπορούν να διαθέσουν εκατομμύρια σκευάσματα το πράττουν με την βοήθεια Π.Ο.Υ. και κρατικών λειτουργών, σπέρνοντας τον τρόμο μέσω ανακοινώσεων. Το φτέρνισμα του «δυτικού πολιτισμού» αξίζει περισσότερο από ότι ο θάνατος των «υπανάπτυκτων».

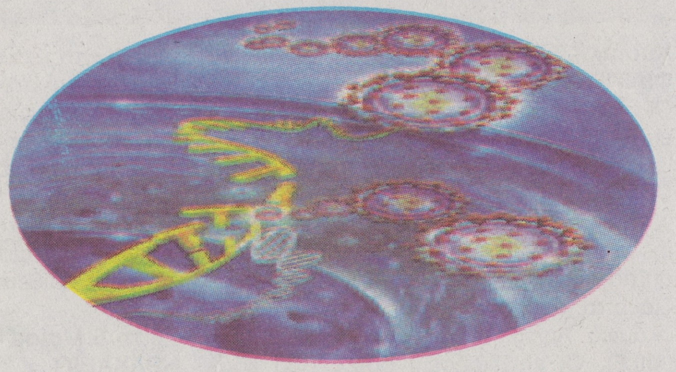
Άλλωστε είναι γνωστή η εκμετάλλευση από εξουσιαστές υγειονομικών ζητημάτων και αφορμή για εφαρμογή πολιτικών. Το 1976, προεκλογικό έτος στις ΗΠΑ, εντοπίζονται κρούσματα της γρίπης των χοίρων σε στρατόπεδο. Ο πρόεδρος Φορντ δράττει την ευκαιρία για να κατασκευάσει ένα πανεθνικό στόχο. Δρομολογείται λοιπόν ένα πρόγραμμα μαζικού εμβολιασμού του πληθυσμού, υπό το φόβο πανδημίας της γρίπης των χοίρων. Πολλοί αμερικανοί πέθαναν όχι από τον ιό, αλλά από τον εμβολιασμό.

Δημοσιεύματα από το Μεξικό αναφέρουν ότι και σήμερα ο πρόεδρος της χώρας Καλντερόν, εφαρμόζει τη πρακτική του πανεθνικού στόχου και παράλληλα νομοθετεί περιοριστικά ως προς τις «αστικές ελευθερίες», στο όνομα της ασφάλειας. Τον Ιούλιο του 2005 ο Ράμσφελντ, μέτοχος και παλιότερα πρόεδρος της φαρμακοβιομηχανίας Gilead Sciences Inc, αποσπά από το Πεντάγωνο για λογαριασμό της εταιρείας παραγγελία φαρμάκων ύψους 58 εκατ. για την αντιμετώπιση της γρίπης των πουλερικών. Το επόμενο εξάμηνο η περιουσία του είχε αυξηθεί κατά 1.000.000 δολάρια μόνο από την άνοδο της μετοχής.

Φυσικά, οι ανθρώπινες ασθένειες ζωικής προέλευσης δεν είναι κάτι το καινούργιο στην ιατρική. Άλλωστε, οι σημαντικότερες από τις φονικές αρρώστιες της ανθρωπότητας –όπως ευλογιά, γρίπη, φυματίωση, ελονοσία, πανώλη, χολέρα, ιλαρά– είναι λοιμώδεις ασθένειες οι οποίες εξελίχθηκαν από ασθένειες ζώων.

Έως τη Δεύτερη Παγκόσμια Ανθρωποσφαγή, τα περισσότερα θύματα πολέμου πέθαιναν από μικρόβια που «ευδοκιμούν» σε συνθήκες πόλεμου παρά από τραύματα στις μάχες. Νικητές δεν ήταν συχνά εκείνοι που κουβαλούσαν τα καλύτερα όπλα αλλά εκείνοι που κουβαλούσαν τους δραστικότερους μικροοργανισμούς, τους οποίους μετέδιδαν στους εχθρούς τους. Πρόκειται για τον λεγόμενο βακτηριολογικό και χημικό πόλεμο.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του αποκλεισμού της ιταλικής αποικίας Θεοντόσσια της Κριμαίας, το 1346, από Ταρτάρους, στις τάξεις των οποίων εκδηλώθηκε πανούκλα. Με δεδομένη την άμεση οπισθοχώρησή τους, αποφάσισαν να συλλέξουν τους νεκρούς τους και με καταπέλτες να τους ρίξουν μέσα από τα τείχη της πόλης. Η πανούκλα εκδηλώθηκε άμεσα και οι ιταλοί άποικοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πόλη με προορισμό τις ιταλικές ακτές. Η επιδημία μόλις είχε αρχίσει να εξαπλώνεται σε Μεσόγειο και Ευρώπη. Έτσι ξεκίνησε σύμφωνα με την επικρατέστερη εκδοχή ο Μαύρος Θάνατος, πανδημία πανώλης με εκατομμύρια νεκρούς.

Πιο πρόσφατα, στα τέλη του 1940 οι Γιαπωνέζοι ρίχνουν από αέρος μολυσμένους ψύλλους με πανούκλα σε πόλεις της Κίνας. Κατόπιν εκδηλώνεται πανούκλα με πενιχρά όμως αποτελέσματα. Συνεπώς ο βιολογικός πόλεμος και υπαρκτός είναι και δεν χρειάζονται συνωμοσιολογικές αναφορές για να το αποδείξουν. Το εάν η σημερινή γρίπη Α, ως προς την εξάπλωση είναι αποτέλεσμα εργαστηριακής παρέμβασης ασφαλώς και δεν το γνωρίζουμε, αλλά ξέρουμε πολύ καλά ότι οι υπάρχουσες και διαμορφωμένες συνθήκες εκτροφής χοίρων και άλλων ζώων αποτελούν τον καλύτερο φορέα εξάπλωσης. Να επαναλάβουν δηλαδή αυτό που συνέβη το 1918 όταν η άμεση επαφή στρατιωτών με χοίρους δημιούργησε τη φονική γρίπη των 25 εκατομμυρίων νεκρών και άνω, παγκοσμίως.

Αλλά η εξουσία και το κεφάλαιο παρ' ότι ευθύνονται για τη «γρίπη των χοίρων» λόγω της έντονης βιομηχανοποίησης της τροφής, επιδιώκουν να αποκομίσουν όσα περισσότερα οφέλη μπορούν. Μοιράζοντας φόβο, περιορισμούς, κανόνες αλλά και υψώνοντας τείχη ασφαλείας, καταστολής και χρήμα για τις εταιρείες.

Θα τους αφήσουμε;

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ρια χρόνια τώρα, μπόρεσε να θρέψει και να διατηρήσει δισεκατομμύρια ζωικές και φυτικές οντότητες. Χωρίς να χρειαστεί κράτη και εξουσίες.

Απέναντι σ' αυτή την κατάρα για το ανθρώπινο γένος –το καρκίνωμα που λέγεται κράτος– που διαλύει ο,τιδήποτε το δημιουργικό και ανθρώπινο ο αγώνας συνεχίζεται χωρίς

Αυτή είναι η ζωή που επιφυλάσσουν οι κρατούντες, σ' όσους δεν αποτελούν την κάστα των εκλεκτών της ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ, της κυριαρχίας που μετασχηματίζεται. Μιας ΤΑΞΗΣ που προαναγγέλθηκε πριν από 20 χρόνια και κτίζεται πάνω σε εκατόμβες σωμάτων και τεράστιες καταστροφές. Μιας τάξης που κατασκευάζει οικονομικές κρίσεις και αυξάνει την ι-

σω της ανασφάλειας που δημιουργούσε ότι δεν επαρκούν τα αποθέματα σε περίπτωση επιδημίας.

Έτσι κράτος και εταιρείες εκμεταλλεύονται ένα πραγματικό πρόβλημα, το πρόβλημα της ίασης, κατά το δοκούν, κατασκευάζοντας ιδεοληψίες βιοασφάλειας. Όπως και στην περίπτωση του ιού των πτηνών έτσι και τώρα, η εντατικοποίηση της βιομηχανίας τροφίμων μέσω της επονομαζόμενης «κτηνοτροφικής επανάστασης» (προέκυψε τυχαία όταν ένας βιοφυσικός διαπίστωσε ότι οι πέστροφες του ποταμού Χάντσον της Ν. Υόρκης, –οι οποίες παρουσίαζαν ιδιαίτερη πάχυνση– τρέφονταν με απόβλητα φαρμακευτικής εταιρείας που διοχετεύονταν στον ποταμό) καθορίζει σε μέγιστο βαθμό τις ευρύτερες υγειονομικές συνθήκες. Πολλές ασθένειες, μικρόβια και ιοί προέρχονται από την βιομηχανοποίηση της τροφής, είτε μέσω της «πράσινης» είτε μέσω της «κτηνοτροφικής επανάστασης».

Στην τοπική κοινωνία της μεξικάνικης πόλης Βέρα Κρουζ, όπου εκδηλώθηκε το πρώτο κρούσμα της γρίπης, βρίσκονται μεγάλες εγκαταστάσεις εκτροφής χοίρων, θυγατρικών της αμερικάνικης Smithfield, που αποτελεί τη μεγαλύτερη εταιρεία του κλάδου. Από τον Μάρτιο, η πλειονότητα των κατοίκων είχε προσβληθεί από μια ασυνήθιστα επίμονη γρίπη, ενώ η Smithfield έχει κατ' επανάληψη «τιμωρηθεί» για παραβάσεις στη διαχείριση των αποβλήτων της, που μολύνουν το περιβάλλον (ποτάμια, λίμνες), προκαλούν δυσωδία στις τοπικές κοινωνίες και απειλούν τη δημόσια υγεία.

Εννοείται ότι ακριβώς τα ίδια γίνονται και στις χοιροτρο- τον ιό, αλλά από τον εμβολιασμό.

Δημοσιεύματα από το Μεξικό αναφέρουν ότι και σήμερα ο πρόεδρος της χώρας Καλντερόν, εφαρμόζει τη πρακτική του πανεθνικού στόχου και παράλληλα νομοθετεί περιοριστικά ως προς τις «αστικές ελευθερίες», στο όνομα της ασφάλειας. Τον Ιούλιο του 2005 ο Ράμσφελντ, μέτοχος και παλιότερα πρόεδρος της φαρμακοβιομηχανίας Gilead Sciences Inc, αποσπά από το Πεντάγωνο για λογαριασμό της εταιρείας παραγγελία φαρμάκων ύψους 58 εκατ. για την αντιμετώπιση της γρίπης των πουλερικών. Το επόμενο εξάμηνο η περιουσία του είχε αυξηθεί κατά 1.000.000 δολάρια μόνο από την άνοδο της μετοχής.

Φυσικά, οι ανθρώπινες ασθένειες ζωικής προέλευσης δεν είναι κάτι το καινούργιο στην ιατρική. Άλλωστε, οι σημαντικότερες από τις φονικές αρρώστιες της ανθρωπότητας –όπως ευλογιά, γρίπη, φυματίωση, ελονοσία, πανώλη, χολέρα, ιλαρά– είναι λοιμώδεις ασθένειες οι οποίες εξελίχθηκαν από ασθένειες ζώων.

Έως τη Δεύτερη Παγκόσμια Ανθρωποσφαγή, τα περισσότερα θύματα πολέμου πέθαιναν από μικρόβια που «ευδοκιμούν» σε συνθήκες πολέμου παρά από τραύματα στις μάχες. Νικητές δεν ήταν συχνά εκείνοι που κουβαλούσαν τα καλύτερα όπλα αλλά εκείνοι που κουβαλούσαν τους δραστικότερους μικροοργανισμούς, τους οποίους μετέδιδαν στους εχθρούς τους. Πρόκειται για τον λεγόμενο βακτηριολογικό και χημικό πόλεμο.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του αποκλεισμού της ι-

μία μόλις είχε αρχίσει να εξαπλώνεται σε Μεσόγειο και Ευρώπη. Έτσι ξεκίνησε σύμφωνα με την επικρατέστερη εκδοχή ο Μαύρος Θάνατος, πανδημία πανώλης με εκατομμύρια νεκρούς.

Πιο πρόσφατα, στα τέλη του 1940 οι Γιαπωνέζοι ρίχνουν από αέρος μολυσμένους ψύλλους με πανούκλα σε πόλεις της Κίνας. Κατόπιν εκδηλώνεται πανούκλα με πενιχρά όμως αποτελέσματα. Συνεπώς ο βιολογικός πόλεμος και υπαρκτός είναι και δεν χρειάζονται συνωμοσιολογικές αναφορές για να το αποδείξουν. Το εάν η σημερινή γρίπη Α, ως προς την εξάπλωση είναι αποτέλεσμα εργαστηριακής παρέμβασης ασφαλώς και δεν το γνωρίζουμε, αλλά ξέρουμε πολύ καλά ότι οι υπάρχουσες και διαμορφωμένες συνθήκες εκτροφής χοίρων και άλλων ζώων αποτελούν τον καλύτερο φορέα εξάπλωσης. Να επαναλάβουν δηλαδή αυτό που συνέβη το 1918 όταν η άμεση επαφή στρατιωτών με χοίρους δημιούργησε τη φονική γρίπη των 25 εκατομμυρίων νεκρών και άνω, παγκοσμίως.

Αλλά η εξουσία και το κεφάλαιο παρ' ότι ευθύνονται για τη «γρίπη των χοίρων» λόγω της έντονης βιομηχανοποίησης της τροφής, επιδιώκουν να αποκομίσουν όσα περισσότερα οφέλη μπορούν. Μοιράζοντας φόβο, περιορισμούς, κανόνες αλλά και υψώνοντας τείχη ασφάλειας, καταστολής και χρήμα για τις εταιρείες.

Θα τους αφήσουμε;

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ρια χρόνια τώρα, μπόρεσε να θρέψει και να διατηρήσει δισεκατομμύρια ζωικές και φυτικές οντότητες. Χωρίς να χρειαστεί κράτη και εξουσίες.

Απέναντι σ' αυτή την κατάρα για το ανθρώπινο γένος –το καρκίνωμα που λέγεται κράτος– που διαλύει ο,τιδήποτε το δημιουργικό και ανθρώπινο ο αγώνας συνεχίζεται χωρίς συμβιβασμούς, υποχωρήσεις και διαπραγματεύσεις.

Σ' αυτό το εκλογικό παζάρι η απάντηση εξακολουθεί να υπάρχει και να ισχύει:

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!!!

Εκλογική απεργία δεν σημαίνει εγκαταλείπομαι στις ορέξεις των εξουσιαστών κι εκμεταλλευτών.

Δεν σημαίνει ΑΠΟΧΗ γι' αυτή τη φορά, επειδή οι άρχοντες δεν τα πάνε καλά ή δεν αξίζουν την εμπιστοσύνη των υπηκόων τους.

Δεν σημαίνει να πάμε στις άλλες εκλογές που θα γίνουν με τις διαφορετικές αυταπάτες.

Σημαίνει πως έχουμε ξεκαθαρίσει τη στάση μας απέναντι σ' όλους αυτούς που δυναστεύουν τις ζωές των ανθρώπων.

Σημαίνει πως προσβλέπουμε και αγωνιζόμαστε για έναν κόσμο που θα δημιουργηθεί πάνω στα ερείπια του κράτους και των προϊόντων του.

Σημαίνει διαρκή προσπάθεια και ενίσχυση της δράσης ενάντια στους εκμεταλλευτές και τους κάθε είδους, παλαιάς ή νέα κοπής, εξουσιαστές.

Ανέχεια, στέρηση, ταπείνωση και αποκτήνωση, αρρώστιες και αβάσταχτη καταπίεση. Αυτή είναι η ζωή που επιφυλάσσουν οι κρατούντες, σ' όσους δεν αποτελούν την κάστα των εκλεκτών της ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ, της κυριαρχίας που μετασχηματίζεται. Μιας ΤΑΞΗΣ που προαναγγέλθηκε πριν από 20 χρόνια και κτίζεται πάνω σε εκατόμβες σωμάτων και τεράστιες καταστροφές. Μιας τάξης που κατασκευάζει οικονομικές κρίσεις και αυξάνει την ισχύ της συνεχίζοντας το καταστροφικό έργο των προκατόχων της.

Το δίλλημα, συνεπώς, δεν είναι ΠΑΣΟΚ ή ΝΔ, Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα, Κομμουνισμός ή Φασισμός.

Το «δίλλημα» υπάρχει εδώ και χιλιάδες χρόνια και εξακολουθεί να είναι ρεαλιστικό και επίκαιρο, περισσότερο από ποτέ:

ΖΩΗ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ή ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ και ΕΘΕΛΟΔΟΥΛΕΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΑ ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Γι' αυτό,

ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Στο δρόμο για ένα κόσμο ελεύθερο, ανεξούσιο, άπατρι κι αναρχικό!

Συσπείρωση Αναρχικών

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από τήν

Κυριακή 3 Μαΐου
ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ
Οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας διεξάγουν επιδρομή στις περιοχές Barangay Patulang, Talayan, Nunangan, Tugal, Barrio Muslim, Damablak, Katibpuan, και στις κοινότητες Linamunan Datu Anggal Midtimbang και Maguindao, όπου πυρπολούν σπίτια και περιουσίες και πυροβολούν αδιάκριτα, σε μια επιχείρηση ενάντια στο Ισλαμικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Μορο (MILF). Οι επιχειρήσεις αυτές από εδάφους και αέρος έχουν ξεκινήσει από τις 18 Απριλίου, και περιλαμβάνουν καταλήψεις χωριών, εμπρησμούς, δολοφονίες, βασανιστήρια, βιασμούς, αποκλεισμό πρόσβασης σε τροφή και φάρμακα, συλλήψεις και συνοπτικές εκτελέσεις.

Δευτέρα 4 Μαΐου
Η «Ομάδες Πύρινης Συνείδησης» αναλαμβάνει την ευθύνη για τους εμπρησμούς: στις 30/4 σε 2 βανάκια του σούπερ μάρκετ Σκλαβενίτη στην οδό 25ης Μαρτίου 48 στο Ν. Ψυχικό, στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ στην οδό Χρυσοστόμου Σμύρνης 1 στο Περιστέρι στο υποκατάστημα της τράπεζας Αττικής στη λεωφόρο Γαλατσίου 81 στο Γαλάτσι, και στις 4/5: στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στην οδό Ιπποκράτους στο κέντρο της Αθήνας και σε διπλωματικό όχημα στην οδό Περικλέους 78 στο Χαλάνδρι.

μού για τη βιομηχανική κρίση που άφησε χιλιάδες εργάτες χωρίς δουλειά και υπόσχεται να τιμωρήσει τους Καραμπινιέρος για «τους εργάτες, φοιτητές και ακτιβιστές Μαπούτσε που έχουν πεθάνει σε διαδηλώσεις και συμπλοκές με την αστυνομία». Η Εθνική Συνομοσπονδία Εργατών στη Βιομηχανία Σολωμού (CONATRASAL) καταδικάζει την επίθεση.

Τρίτη 5 Μαΐου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Εμπρησμοί γίνονται σε δύο υποκαταστήματα τραπεζών και δύο οχήματα εταιρίας σεκιούριτι.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Γίνεται επίθεση αυτοκτονίας εναντίον σταθμού ελέγχου των μπάτσων κοντά στην Πεσαβάρ και σκοτώνονται 4 άτομα.

Τετάρτη 6 Μαΐου
Φθορές προξενούνται στο Ελληνοβρετανικό Κολέγιο, στο κέντρο της Αθήνας, σαν αποτέλεσμα επίθεσης από ομάδα ατόμων.

ΧΙΛΗ: ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

Ο Mauricio Morales κουβαλούσε έναν εκρηκτικό μηχανισμό στην τσάντα του με στόχο πιθανότατα μια αστυνομική ακαδημία στο San Bernardo. Ξαφνικά η βόμβα εξερράγη και ο σύντροφος σκοτώθηκε. Ήταν δραστήριος αναρχικός στη Χιλή, διαδίδοντας τον αναρχικό αγώνα με τα λόγο και πράξεις. Μαζί του βρισκόταν ένας ακόμη σύντροφος ο οποίος καταγράφηκε από κάμερα να φεύγει με ποδήλατο μετά την έκρηξη και αναζητείται...
Μετά το γεγονός οι μπάτσοι πραγματοποίησαν εισβολές σε κοινωνικά κέντρα, όπως το *Cueto con andes, centro social okupado Sacco e Vanzetti* και το *La idea*, όπου 9 άτομα απήχθησαν...
Επίσης, ένα εγκληματικό περιστατικό συνέβη την ίδια ημέρα, Παρασκευή 22 Μάη. Ένας ψαράς, ο Paulo Cesar dos Santos Souza, που είχε δημιουργήσει μια οργάνωση βάσης ενάντια στην εταιρία Petrobras (μεγάλη εταιρία στη Βραζιλία) στο BaΓa de Guanabara (Rio de Janeiro), δολοφονήθηκε με 5 σφαίρες στο κεφάλι, μπροστά στη γυναίκα και τα παιδιά του...

πό την Καλαμάτα καθώς και κάποιοι σύντροφοι από κοντινές πόλεις της Πελοποννήσου. Η εκδήλωση, που οργανώνεται από τα «Αλάνια του Νέδοντα», αφορά την εξέγερση τον Μάιο του 1934 στην Καλαμάτα και τη δολοφονία οκτώ λιμενεργατών, μυλεργατών και εργαζόμενων από το ελληνικό κράτος και τα αφεντικά.

Δευτέρα 11 Μαΐου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Καμικάζι οδηγεί παγιδευμένο αυτοκίνητο σε δυνάμεις του στρατού κοντά στην πόλη Ντάρα Άνταμ Κελ και σκοτώνει 5 άτομα.

Τρίτη 12 Μαΐου
Γίνεται επίθεση με μολότοφ σε εγκαταστάσεις της ΔΕΗ στον Αγ. Δημήτριο και στη Ν. Ιωνία στην Αττική.

Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα Eurobank στην Αργυρούπολη. Σε άλλο υποκατάστημα της Eurobank στην ίδια περιοχή σημειώνεται έκρηξη βόμβας.

ΝΙΓΗΡΙΑ
Δύο επιθέσεις σε βάσεις του στρατού και της αστυνομίας διεξάγει η οργάνωση MEND.

Πέμπτη 14 Μαΐου

τηγορούμενος για παραβίαση των όρων αναστολής.

Ολοκληρώνεται, στον «Αστέρα» της Βουλιαγμένης, η συνάνηση των μελών της παγκόσμιας εμβέλειας «Λέσχης Μπίλντερμπεργκ», η οποία μετρά 55 χρόνια εγκληματικής δράσης ενάντια στην ανθρωπότητα. Μια συνάντηση που πραγματοποίησαν οι «τοπ» εξουσιαστές, «αβρόχοις ποσί». Και μη χειρότερα...

Κυριακή 17 Μαΐου
Ο Ν. Κουνταρδάς ξεκινά απεργία πείνας και δίψας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται 4 οχήματα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού στη Ν. Ευκαρπία.

Πραγματοποιούνται εμπρηστικές επιθέσεις σε κατάστημα με στρατιωτικά είδη, σε εταιρία σεκιούριτι και σε δύο αντιπροσωπείες αυτοκινήτων Suzuki και Skoda στην Αττική.

ΚΑΒΑΛΑ
Πυρπολείται κρατικό αυτοκίνητο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Σύμπραξη Αντάρτι-

προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από τήν

9 άτομα απήχθησαν...
Επίσης, ένα εγκληματικό περιστατικό συνέβη την ίδια ημέρα, Παρασκευή 22 Μάη. Ένας ψαράς, ο Paulo Cesar dos Santos Souza, που είχε δημιουργήσει μια οργάνωση βάσης ενάντια στην εταιρία Petrobras (μεγάλη εταιρία στη Βραζιλία) στο BaΓa de Guanabara (Rio de Janeiro), δολοφονήθηκε με 5 σφαίρες στο κεφάλι, μπροστά στη γυναίκα και τα παιδιά του...

Κυριακή 3 Μαΐου
ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ
Οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας διεξάγουν επιδρομή στις περιοχές Barangay Patulang, Talayan, Nunangan, Tugal, Barrio Muslim, Damablak, Katibpuan, και στις κοινότητες Linamunan Datu Anggal Midtimbang και Maguindao, όπου πυρπολούν σπίτια και περιουσίες και πυροβολούν αδιάκριτα, σε μια επιχείρηση ενάντια στο Ισλαμικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Μορο (MILF). Οι επιχειρήσεις αυτές από εδάφους και αέρος έχουν ξεκινήσει από τις 18 Απριλίου, και περιλαμβάνουν καταλήψεις χωριών, εμπρησμούς, δολοφονίες, βασανιστήρια, βιασμούς, αποκλεισμό πρόσβασης σε τροφή και φάρμακα, συλλήψεις και συνοπτικές εκτελέσεις.

Δευτέρα 4 Μαΐου
Η «Ομάδες Πύρινης Συνείδησης» αναλαμβάνει την ευθύνη για τους εμπρησμούς: στις 30/4 σε 2 βανάκια του σούπερ μάρκετ Σκλαβενίτη στην οδό 25ης Μαρτίου 48 στο Ν. Ψυχικό, στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ στην οδό Χρυσοστόμου Σμύρνης 1 στο Περιστέρι στο υποκατάστημα της τράπεζας Αττικής στη λεωφόρο Γαλατσίου 81 στο Γαλάτσι, και στις 4/5: στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στην οδό Ιπποκράτους στο κέντρο της Αθήνας και σε διπλωματικό όχημα στην οδό Περικλέους 78 στο Χαλάνδρι.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ένας μπάτσος σκοτώνεται μετά από επίθεση ανταρτών στην περιφέρεια Achkhoi-Martan της Τσετσενίας.

ΧΙΛΗ
Η αναρχική ομάδα «Αυτόνομο Κομάντο 3η Μάη» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό στα γραφεία της εταιρίας Salmon Chile, στο Πουέρτο Μοντ, τον κύριο έμπορο σολομού και πέστροφας. Σε γράμμα που έστειλε σε ραδιόφωνο κατηγορεί την κυβέρνηση και τις εταιρίες σολομού για τη βιομηχανική κρίση που άφησε χιλιάδες εργάτες χωρίς δουλειά και υπόσχεται να τιμωρήσει τους Καραμπινιέρος για «τους εργάτες, φοιτητές και ακτιβιστές Μαπούτσε που έχουν πεθάνει σε διαδηλώσεις και συμπλοκές με την αστυνομία». Η Εθνική Συνομοσπονδία Εργατών στη Βιομηχανία Σολωμού (CONATRASAL) καταδικάζει την επίθεση.

Τρίτη 5 Μαΐου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Εμπρησμοί γίνονται σε δύο υποκαταστήματα τραπεζών και δύο οχήματα εταιρίας σεκιούριτι.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Γίνεται επίθεση αυτοκτονίας εναντίον σταθμού ελέγχου των μπάτσων κοντά στην Πεσαβάρ και σκοτώνονται 4 άτομα.

Τετάρτη 6 Μαΐου
Φθορές προξενούνται στο Ελληνοβρετανικό Κολέγιο, στο κέντρο της Αθήνας, σαν αποτέλεσμα επίθεσης από ομάδα ατόμων.

Σάββατο 9 Μαΐου
ΚΑΛΑΜΑΤΑ
Γίνεται εκδήλωση μνήμης με πορεία και συζήτηση στους παλιούς Μύλους, στο λιμάνι της πόλης. Συμμετέχουν άνθρωποι από την Καλαμάτα καθώς και κάποιοι σύντροφοι από κοντινές πόλεις της Πελοποννήσου. Η εκδήλωση, που οργανώνεται από τα «Αλάνια του Νέδοντα», αφορά την εξέγερση τον Μάιο του 1934 στην Καλαμάτα και τη δολοφονία οκτώ λιμενεργατών, μυλεργατών και εργαζόμενων από το ελληνικό κράτος και τα αφεντικά.

Δευτέρα 11 Μαΐου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Καμικάζι οδηγεί παγιδευμένο αυτοκίνητο σε δυνάμεις του στρατού κοντά στην πόλη Ντάρα Άνταμ Κελ και σκοτώνει 5 άτομα.

Τρίτη 12 Μαΐου
Γίνεται επίθεση με μολότοφ σε εγκαταστάσεις της ΔΕΗ στον Αγ. Δημήτριο και στη Ν. Ιωνία στην Αττική.

Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα Eurobank στην Αργυρούπολη. Σε άλλο υποκατάστημα της Eurobank στην ίδια περιοχή σημειώνεται έκρηξη βόμβας.

ΝΙΓΗΡΙΑ
Δύο επιθέσεις σε βάσεις του στρατού και της αστυνομίας διεξάγει η οργάνωση MEND.

Πέμπτη 14 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται δύο μπάτσοι σε επίθεση αυτοκτονίας στο κέντρο του Γκρόζνι.

Παρασκευή 15 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται εμπρησμός σε κατάστημα με είδη κυνηγιού, σε ραφείο στρατιωτικών ρούχων, σε αυτοκίνητο εταιρίας σεκιούριτι και στα γραφεία του Παραθεριστικού Οικιστικού Συνδέσμου Αποστράτων στην οδό Β. Ηρακλείου. Την ευθύνη για τις επιθέσεις αναλαμβάνει το «Συμβούλιο αποδόμησης της τάξης/Σύμπραξη Εμπρηστών».

Ξεκινά το τριήμερο εκδηλώσεων που διοργανώνει ο «Κοινός Τόπος ενάντια στη βιοτεχνολογία» στη Φάμπρικα Υφανέτ.

... κατηγορούμενος για παραβίαση των όρων αναστολής.

Ολοκληρώνεται, στον «Αστέρα» της Βουλιαγμένης, η συνάντηση των μελών της παγκόσμιας εμβέλειας «Λέσχης Μπίλντερμπεργκ», η οποία μετρά 55 χρόνια εγκληματικής δράσης ενάντια στην ανθρωπότητα. Μια συνάντηση που πραγματοποίησαν οι «τοπ» εξουσιαστές, «αβρόχοις ποσί».
Και μη χειρότερα...

Κυριακή 17 Μαΐου
Ο Ν. Κουνταρδάς ξεκινά απεργία πείνας και δίψας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται 4 οχήματα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού στη Ν. Ευκαρπία.

Πραγματοποιούνται εμπρηστικές επιθέσεις σε κατάστημα με στρατιωτικά είδη, σε εταιρία σεκιούριτι και σε δύο αντιπροσωπείες αυτοκινήτων Suzuki και Skoda στην Αττική.

ΚΑΒΑΛΑ
Πυρπολείται κρατικό αυτοκίνητο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Σύμπραξη Αντάρτικων Ομάδων/Αναρχικοί της Πράξης».

ΧΑΝΙΑ
Πυρπολούνται δύο κρατικά αυτοκίνητα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η "Έμπρακτη Ανυπακοή", αναλαμβάνοντας επίσης την ευθύνη και για τον εμπρησμό ενός ακόμα κρατικού αυτοκινήτου στις 15 Μάη.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Οι αντάρτες της Shabaab (Νεολαία) καταλαμβάνουν την πόλη Jowhar.

Δευτέρα 18 Μαΐου
Γίνονται εμπρησμοί σε κατάστημα με στρατιωτικά είδη και σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων Skoda, στην Αττική.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Ανακοίνωση των αρχών αναφέρει ότι σκο-

ΝΑΡΧΙΚΗ

Δευτέρα 4 Μαΐου
Η «Ομάδες Πύρινης Συνείδησης» αναλαμβάνει την ευθύνη για τους εμπρησμούς: στις 30/4 σε 2 βανάκια του σούπερ μάρκετ Σκλαβενίτη στην οδό 25ης Μαρτίου 48 στο Ν. Ψυχικό, στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ στην οδό Χρυσοστόμου Σμύρνης 1 στο Περιστέρι στο υποκατάστημα της τράπεζας Αττικής στη λεωφόρο Γαλατσίου 81 στο Γαλάτσι, και στις 4/5: στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στην οδό Ιπποκράτους στο κέντρο της Αθήνας και σε διπλωματικό όχημα στην οδό Περικλέους 78 στο Χαλάνδρι.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ένας μπάτσος σκοτώνεται μετά από επίθεση ανταρτών στην περιφέρεια Achkhoi-Martan της Τσετσενίας.

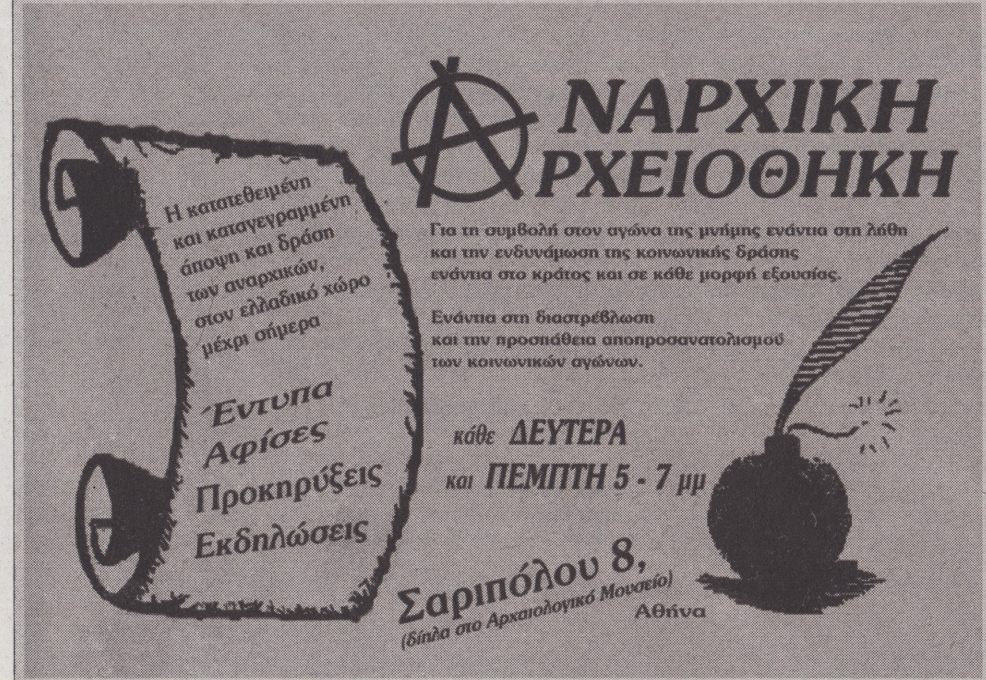
ΧΙΛΗ
Η αναρχική ομάδα «Αυτόνομο Κομάντο 3η Μάη» αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό στα γραφεία της εταιρίας Salmon Chile, στο Πουέρτο Μοντ, τον κύριο έμπορο σολομού και πέστροφας. Σε γράμμα που έστειλε σε ραδιόφωνο κατηγορεί την κυβέρνηση και τις εταιρίες σολο-

Πεσαβάρ και σκοτώνονται 4 άτομα.

Τετάρτη 6 Μαΐου
Φθορές προξενούνται στο Ελληνοβρετανικό Κολέγιο, στο κέντρο της Αθήνας, σαν αποτέλεσμα επίθεσης από ομάδα ατόμων.

Σάββατο 9 Μαΐου
ΚΑΛΑΜΑΤΑ
Γίνεται εκδήλωση μνήμης με πορεία και συζήτηση στους παλιούς Μύλους, στο λιμάνι της πόλης. Συμμετέχουν άνθρωποι α-

Γίνεται επίθεση με μολότοφ σε εγκαταστάσεις της ΔΕΗ στον Αγ. Δημήτριο και στη Ν. Ιωνία στην Αττική.

Γίνεται εμπρησμός σε τράπεζα Eurobank στην Αργυρούπολη. Σε άλλο υποκατάστημα της Eurobank στην ίδια περιοχή σημειώνεται έκρηξη βόμβας.

ΝΙΓΗΡΙΑ
Δύο επιθέσεις σε βάσεις του στρατού και της αστυνομίας διεξάγει η οργάνωση MEND.

Πέμπτη 14 Μαΐου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται δύο μπάτσοι σε επίθεση αυτοκτονίας στο κέντρο του Γκρόζνι.

Παρασκευή 15 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται εμπρησμός σε κατάστημα με είδη κυνηγιού, σε ραφείο στρατιωτικών ρούχων, σε αυτοκίνητο εταιρίας σεκιούριτι και στα γραφεία του Παραθεριστικού Οικιστικού Συνδέσμου Αποστράτων στην οδό Β. Ηρακλείου. Την ευθύνη για τις επιθέσεις αναλαμβάνει το «Συμβούλιο αποδόμησης της τάξης/Σύμπραξη Εμπρηστών».

Ξεκινά το τριήμερο εκδηλώσεων που διοργανώνει ο «Κοινός Τόπος ενάντια στη βιοτεχνολογία» στη Φάμπρικα Υφανέτ.

ΑΘΗΝΑ
Συζήτηση για τον «αναρχικό χώρο στην Κύπρο» διοργανώνεται στην κατάληψη της Πατησίων 61.

Σάββατο 16 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται επίθεση με μολότοφ στην πύλη της ΔΕΘ απέναντι από το ΑΠΘ.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Οι μπάτσοι δολοφονούν έναν αντάρτη που σχετίζεται, σύμφωνα μ' αυτούς, με την επίθεση αυτοκτονίας της προηγούμενης Παρασκευής.

ΞΑΝΘΗ
Προφυλακίζεται ο Νίκος Κουνταρδάς κα-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται 4 οχήματα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού στη Ν. Ευκαρπία.

Πραγματοποιούνται εμπρηστικές επιθέσεις σε κατάστημα με στρατιωτικά είδη, σε εταιρία σεκιούριτι και σε δύο αντιπροσωπείες αυτοκινήτων Suzuki και Skoda στην Αττική.

ΚΑΒΑΛΑ
Πυρπολείται κρατικό αυτοκίνητο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Σύμπραξη Αντάρτικων Ομάδων/Αναρχικοί της Πράξης».

ΧΑΝΙΑ
Πυρπολούνται δύο κρατικά αυτοκίνητα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Έμπρακτη Ανυπακοή», αναλαμβάνοντας επίσης την ευθύνη και για τον εμπρησμό ενός ακόμα κρατικού αυτοκινήτου στις 15 Μάη.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Οι αντάρτες της Shabaab (Νεολαία) καταλαμβάνουν την πόλη Jowhar.

Δευτέρα 18 Μαΐου
Γίνονται εμπρησμοί σε κατάστημα με στρατιωτικά είδη και σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων Skoda, στην Αττική.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Ανακοίνωση των αρχών αναφέρει ότι σκοτώθηκε ο ηγέτης της αντάρτικης οργάνωσης «Τίγρεις για την Απελευθέρωση του Ελάν Ταμίλ» Βελουπιλάι Πραμπχακαράν σε πολιορκία του στρατού στο βορειοανατολικό τμήμα της χώρας. Σε διαδήλωση που γίνεται έξω από την βρετανική πρεσβεία διαδηλωτές πετούν πέτρες και προξενούν φθορές στο κτίριο.

Τρίτη 19 Μαΐου
Έκρηξη εμπρηστικού μηχανισμού γίνεται σε νεοανεγειρόμενη οικοδομή στην Πεντέλη, όπου θα στεγαστεί αστυνομικό τμήμα. Παρόμοια επίθεση γίνεται και σε οικοδομή στη Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης. Την ευθύνη για τις δύο επιθέσεις αναλαμβάνει η «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Αθήνας-Θεσσαλονίκης».

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οι **«Πύρινες Σκιές»** αναλαμβάνουν την ευθύνη για τις ακόλουθες εμπρηστικές επιθέσεις σε: ένα κατάστημα πώλησης στρατιωτικών και αστυνομικών στολών, μια εταιρία ηλεκτρονικών συστημάτων ασφαλείας στο Πολύγωνο η οποία συνεργάζεται με την ΕΛΑΣ, ένα οπλοπωλείο στην Κηφισιά, μια scorpion security στην Κηφισιά, μια έκθεση SUZUKI η οποία τροφοδοτεί με μηχανές την ΕΛΑΣ, στην Κυψέλη, μια προσωπική μηχανή μπάτσου στο Παλαιό Φάληρο έξω από τα γραφεία της δημοτικής αστυνομίας, ένα προσωπικό όχημα μπάτσου στη πυλωτή της πολυκατοικίας του στο Κοντόπευκο Αγίας παρασκευής, ένα προσωπικό όχημα μπάτσου στη Νέα Φιλαδέλφεια, μια προσωπική μηχανή μπάτσου στα Σεπόλια, ένα οπλοπωλείο του «ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΥ», μια αντιπροσωπεία SCODA στην Αχαρνών η οποία προμηθεύει με οχήματα την ΕΛΑΣ και για την τοποθέτηση εμπρηστικού μηχανισμού στο προσωπικό αυτοκίνητο του διευθυντή ασφάλειας του τμήματος ακροπόλεως Μαυρογόνατου έξω από το σπίτι του στου Παπάγου.

Τετάρτη 20 Μαΐου
ΧΙΛΗ
Συγκρούσεις ξεσπούν κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων εκατοντάδων κατοίκων της πόλης Κελόν (Περιφέρεια Χ), που διαμαρτύρονται για την οικονομική κρίση. Τραυματίζονται 4 μπάτσοι όταν προσπαθούν να διαλύσουν το μπλόκο που έχουν στήσει οι κάτοικοι σε αυτοκινητόδρομο και πέφτουν δακρυγόνα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Timo Behrendt, που είχε προφυλακιστεί μετά από συγκρούσεις στο ΑΠΘ το 2007, καλούν στα δικαστήρια οι «Αλληλέγγυοι/ες». Με την απόφαση του δικαστηρίου αθωώνεται για δύο κακουργήματα για τα οποία κατηγορούνταν και του επιβάλλεται ποινή 8μηνών με τριετή αναστολή.

Γίνεται **έκρηξη μηχανισμού** έξω απ΄ τα γραφεία της εταιρίας Profit Ltd., που είναι αναμεμιγμένη στην υπόθεση του συστήματος C4I, στην οδό Λυκαβηττού στο Κολωνάκι. Την ευθύνη αναλαμβάνει με προκήρυξη η «Λαϊκή Θέληση», αναλαμβάνοντας επίσης την ευθύνη για την επίθεση στην Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου το Μάρτιο.

ΗΠΑ
Συλλαμβάνονται 4 άτομα που κατηγορούνται ότι σχεδίαζαν επιθέσεις σε εβραϊκές συναγωγές στη Ν. Υόρκη και σε στρατιωτικά αεροπλάνα.

Πέμπτη 21 Μαΐου
Γίνεται **εμπρησμός** σε σούπερ-μάρκετ στη Ριζούπολη.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Αφαιρούνται προϊόντα από το supermarket DIA που βρίσκεται κοντά στο πανεπιστήμιο Πειραιά και μοιράζονται σε κόσμο

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΣΗ, ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Μεσα απο τις κάθε είδους εκλογές οι κυρίαρχοι επιβεβαιώνουν την κυριαρχία τους και επιζητούν την

που βρίσκεται σε παρακείμενη λαϊκή αγορά.

ΞΑΝΘΗ
Καλείται **συγκέντρωση αλληλεγγύης** σε δύο διωκόμενους για τις κινητοποιήσεις του Δεκέμβρη.

Παρασκευή 22 Μαΐου
ΑΘΗΝΑ
Συγκρούσεις με τους μπάτσους πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια πορείας που έχουν καλέσει μουσουλμάνοι μετανάστες, με αφορμή το σκίσιμο σελίδων του κορανίου, κατά τη διάρκεια εκτεταμένης επιχείρησης-σκούπα από τις κατασταλτικές δυνάμεις. Σημειώνονται και φθορές σε πολυτελή αυτοκίνητα και μαγαζιά. Συλλαμβάνεται 26χρονος Σύριος και κατηγορείται για επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. Αγ. Παντελεήμονα.

ΙΝΔΙΑ

κατά περιπολικού της Δημοτικής αστυνομίας στην συμβολή των οδών Κρυστάλλη και Συγγρού.

Τετάρτη 27 Μαΐου
Ο Ν. Κουνταρδας ξαναρχίζει την **απεργία δίψας** παράλληλα με την συνεχιζόμενη απεργία πείνας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ατομα που επιβαίνουν σε μηχανάκι, λίγο πριν τις 22:00 το βράδυ καίνε 5 ΚΑΦΑΟ που βρίσκονται στις περιοχές της Νεαπόλης, του Φοίνικα, του Πανοράματος, του Επταπυργίου, και στο κόμβο Κωνσταντίνου.

Πέμπτη 28 Μαΐου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πορεία ενάντια στα νέα κατασταλτικά μέτρα καλεί η «κατάληψη Ευαγγελισμού». Παράλληλα ξεκινάει και 4ημερο εκδηλώσεων για τα 7 χρόνια της κατάληψης Ευαγγελισμού.

λήρο έξω από τα γραφεία της δημοτικής αστυνομίας, ένα προσωπικό όχημα μπάτσου στη πυλωτή της πολυκατοικίας του στο Κοντόπευκο Αγίας παρασκευής, ένα προσωπικό όχημα μπάτσου στη Νέα Φιλαδέλφεια, μια προσωπική μηχανή μπάτσου στα Σεπόλια, ένα οπλοπωλείο του «ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΥ», μια αντιπροσωπεία SCODA στην Αχαρνών η οποία προμηθεύει με οχήματα την ΕΛΑΣ και για την τοποθέτηση εμπρηστικού μηχανισμού στο προσωπικό αυτοκίνητο του διευθυντή ασφάλειας του τμήματος ακροπόλεως Μαυρογόνατου έξω από το σπίτι του στου Παπάγου.

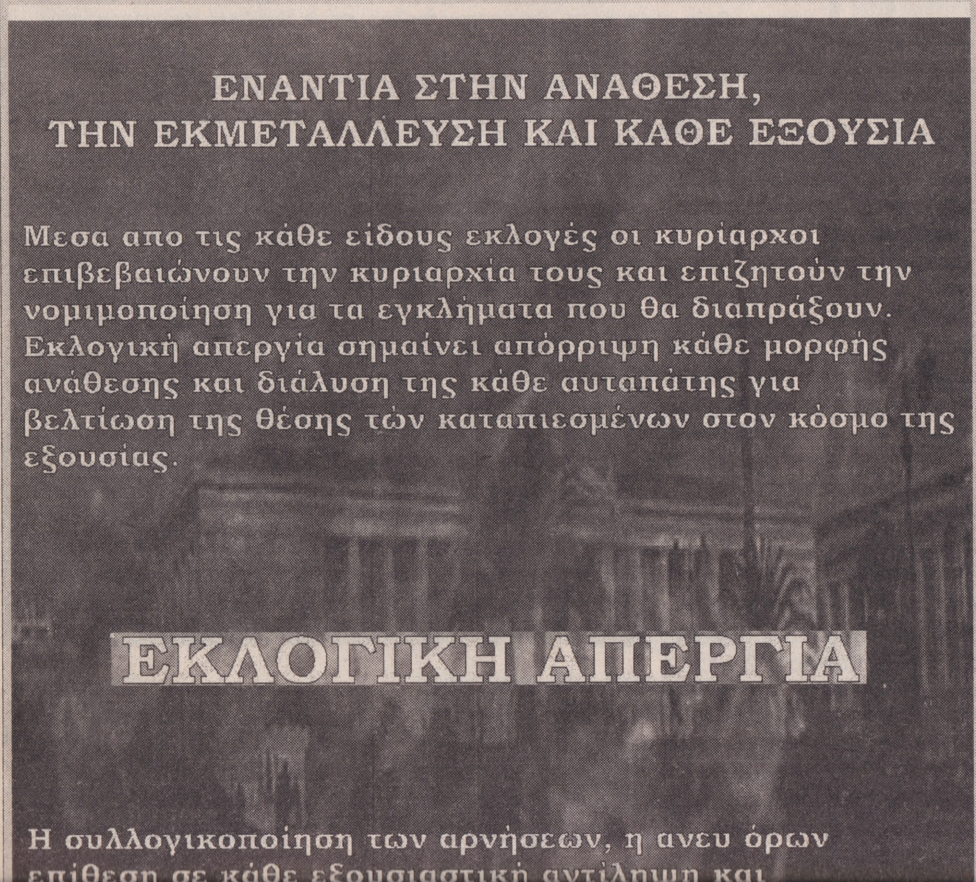
Τετάρτη 20 Μαΐου
ΧΙΛΗ
Συγκρούσεις ξεσπούν κατά τη διάρκεια κινητοποιήσεων εκατοντάδων κατοίκων της πόλης Κελόν (Περιφέρεια Χ), που διαμαρτύρονται για την οικονομική κρίση. Τραυματίζονται 4 μπάτσοι όταν προσπαθούν να διαλύσουν το μπλόκο που έχουν

Γίνεται **έκρηξη μηχανισμού** έξω απ΄ τα γραφεία της εταιρίας Profit Ltd., που είναι αναμεμιγμένη στην υπόθεση του συστήματος C4I, στην οδό Λυκαβηττού στο Κολωνάκι. Την ευθύνη αναλαμβάνει με προκήρυξη η «Λαϊκή Θέληση», αναλαμβάνοντας επίσης την ευθύνη για την επίθεση στην Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου το Μάρτιο.

ΗΠΑ
Συλλαμβάνονται 4 άτομα που κατηγορούνται ότι σχεδίαζαν επιθέσεις σε εβραϊκές συναγωγές στη Ν. Υόρκη και σε στρατιωτικά αεροπλάνα.

Πέμπτη 21 Μαΐου
Γίνεται **εμπρησμός** σε σούπερ-μάρκετ στη Ριζούπολη.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Αφαιρούνται προϊόντα από το supermarket DIA που βρίσκεται κοντά στο πανεπιστήμιο Πειραιά και μοιράζονται σε κόσμο

που βρίσκεται σε παρακείμενη λαϊκή αγορά.

ΞΑΝΘΗ
Καλείται **συγκέντρωση αλληλεγγύης** σε δύο διωκόμενους για τις κινητοποιήσεις του Δεκέμβρη.

Παρασκευή 22 Μαΐου
ΑΘΗΝΑ
Συγκρούσεις με τους μπάτσους πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια πορείας που έχουν καλέσει μουσουλμάνοι μετανάστες, με αφορμή το σκίσιμο σελίδων του κορανίου, κατά τη διάρκεια εκτεταμένης επιχείρησης-σκούπα από τις κατασταλτικές δυνάμεις. Σημειώνονται και φθορές σε πολυτελή αυτοκίνητα και μαγαζιά. Συλλαμβάνεται 26χρονος Σύριος και κατηγορείται για επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. Αγ. Παντελεήμονα.

ΙΝΔΙΑ
Σκοτώνονται 16 μπάτσοι από έκρηξη νάρκης στην περιοχή Μαχαράστρα, όπου δρουν Μαοϊστές αντάρτες.

ΞΑΝΘΗ
Ελεύθερος με περιοριστικούς όρους αφήνεται νεαρός που έχει συλληφθεί με την κατηγορία της κατοχής εμπρηστικού μηχανισμού.

Σάββατο 23 Μαΐου
ΑΘΗΝΑ
Πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης στο Ν. Κουντραδά, ο οποίος διακόπτει την απεργία δίψας, ενώ συνεχίζει την απεργία πείνας.

Γίνεται εμπρησμός σε χώρο θρησκευτικής λατρείας μουσουλμάνων μεταναστών, στον Αγ. Παντελεήμονα.

κατά περιπολικού της Δημοτικής αστυνομίας στην συμβολή των οδών Κρυστάλλη και Συγγρού.

Τετάρτη 27 Μαΐου
Ο Ν. Κουνταρδας ξαναρχίζει την **απεργία δίψας** παράλληλα με την συνεχιζόμενη απεργία πείνας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ατομα που επιβαίνουν σε μηχανάκι, λίγο πριν τις 22:00 το βράδυ καίνε 5 ΚΑΦΑΟ που βρίσκονται στις περιοχές της Νεαπόλης, του Φοίνικα, του Πανοράματος, του Επταπυργίου, και στο κόμβο Κωνσταντίνου.

Πέμπτη 28 Μαΐου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πορεία ενάντια στα νέα κατασταλτικά μέτρα καλεί η «κατάληψη Ευαγγελισμού». Παράλληλα ξεκινάει και 4ημερο εκδηλώσεων για τα 7 χρόνια της κατάληψης Ευαγγελισμού.

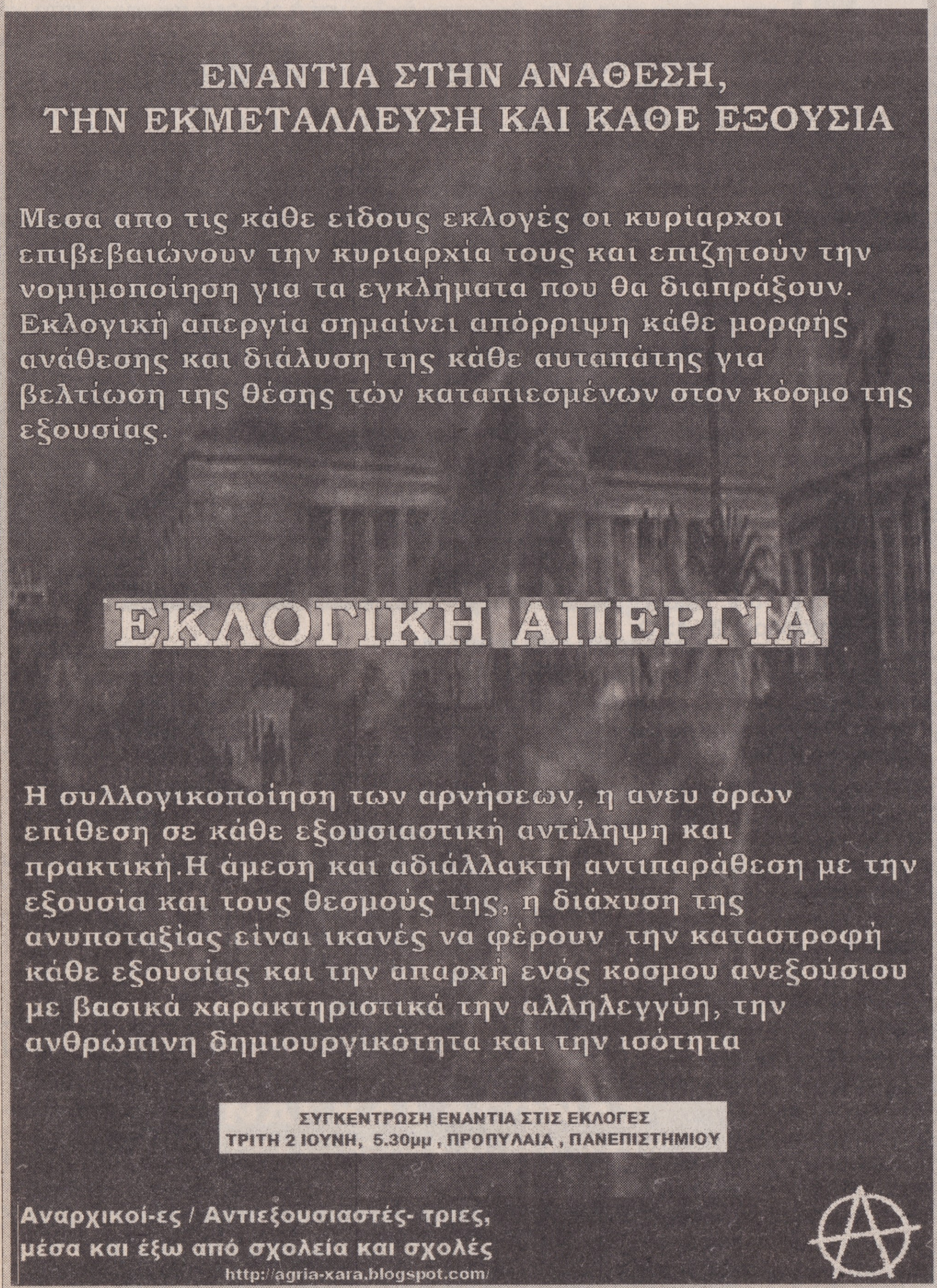
ΑΘΗΝΑ
Αναρχικοί και αντιφασίστες πραγματοποιούν συγκέντρωση στον Αγ. Παντελεήμονα.

Σάββατο 30 Μαΐου
Πραγματοποιείται **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στον Ν. Κουνταρδά. που έχει αρχίσει και πάλι απεργία δίψας. Η συγκέντρωση γίνεται έξω από το Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας όπου έχει γίνει μεταφορά του από την περασμένη εβδομάδα.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

μαρτύρονται για την οικονομική κρίση. Τραυματίζονται 4 μπάτσοι όταν προσπαθούν να διαλύσουν το μπλόκο που έχουν

Αφαιρούνται προϊόντα από το supermarket DIA που βρίσκεται κοντά στο πανεπιστήμιο Πειραιά και μοιράζονται σε κόσμο

ΑΘΗΝΑ
Συγκρούσεις με τους μπάτσους πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια πορείας που έχουν καλέσει μουσουλμάνοι μετανάστες, με αφορμή το σκίσιμο σελίδων του κορανίου, κατά τη διάρκεια εκτεταμένης επιχείρησης-σκούπα από τις κατασταλτικές δυνάμεις. Σημειώνονται και φθορές σε πολυτελή αυτοκίνητα και μαγαζιά. Συλλαμβάνεται 26χρονος Σύριος και κατηγορείται για επίθεση με μολότοφ στο Α.Τ. Αγ. Παντελεήμονα.

ΙΝΔΙΑ
Σκοτώνονται 16 μπάτσοι από έκρηξη νάρκης στην περιοχή Μαχαράστρα, όπου δρουν Μαοϊστές αντάρτες.

ΞΑΝΘΗ
Ελεύθερος με περιοριστικούς όρους αφήνεται νεαρός που έχει συλληφθεί με την κατηγορία της κατοχής εμπρηστικού μηχανισμού.

Σάββατο 23 Μαΐου
ΑΘΗΝΑ
Πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης στο Ν. Κουνταρδά, ο οποίος διακόπτει την απεργία δίψας, ενώ συνεχίζει την απεργία πείνας.

Γίνεται εμπρησμός σε χώρο θρησκευτικής λατρείας μουσουλμάνων μεταναστών, στον Αγ. Παντελεήμονα.

ΚΟΖΑΝΗ
Πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης σε Ν. Κουνταρδά και Η. Νικολάου.

Κυριακή 24 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται επίθεση με μολότοφ σε ΑΤΜ τράπεζας Πειραιώς στην οδό Αγ. Δημητρίου.

ΞΑΝΘΗ
Πραγματοποιείται **πορεία αλληλεγγύης** στο Ν. Κουνταρδά.

Τρίτη 26 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρηστική επίθεση πραγματοποιείται

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ατομα που επιβαίνουν σε μηχανάκι, λίγο πριν τις 22:00 το βράδυ καίνε 5 ΚΑΦΑΟ που βρίσκονται στις περιοχές της Νεαπόλης, του Φοίνικα, του Πανοράματος, του Επταπυργίου, και στο κόμβο Κωνσταντίνου.

Πέμπτη 28 Μαΐου
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πορεία ενάντια στα νέα κατασταλτικά μέτρα καλεί η «κατάληψη Ευαγγελισμού». Παράλληλα ξεκινάει και 4ημερο εκδηλώσεων για τα 7 χρόνια της κατάληψης Ευαγγελισμού.

ΑΘΗΝΑ
Αναρχικοί και αντιφασίστες πραγματοποιούν συγκέντρωση στον Αγ. Παντελεήμονα.

Σάββατο 30 Μαΐου
Πραγματοποιείται **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στον Ν. Κουνταρδά. που έχει αρχίσει και πάλι απεργία δίψας. Η συγκέντρωση γίνεται έξω από το Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας όπου έχει γίνει μεταφορά του από την περασμένη εβδομάδα.

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

θα τα ξαναπούμε
στο επόμενο φύλλο της

ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Να είστε όλοι και όλες καλά

και... κανείς στις κάλπες!

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΑΙ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΑΙ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

2/5: Η Π.Α.(Παλαιστινιακή Αρχή) στη Δ. Όχθη σχεδιάζει να χτίσει 52 νέες φυλακές. Δύο παλαιστίνιοι σκοτώνονται από τους βομβαρδισμούς στα αιγυπτιο-παλαιστινιακά σύνορα.

3/5: Κατοχικοί πυροβολούν με αυτόματα εναντίον παλαιστινίων αγροτών στην περιοχή Φαραχίν ανατολικά του Καν Γουνίς. Οι Ταξιαρχίες Νάσερ Σαλαχουντίν εκτοξεύουν όλμο εναντίον περιπόλου. Στη Δ. Όχθη συλλαμβάνονται τρεις παλαιστίνιοι.

6/5: Οι Ταξιαρχίες Κασάμ εκτοξεύουν 4 όλμους σε κατοχικούς που επιχειρούν να προελάσουν στην κεντρική Λωρίδα. Το βράδυ ισραηλινά σκάφη βάλλουν με βλήματα κοντά στα σύνορα με την Αίγυπτο, με αποτέλεσμα να τραυματισθούν τέσσερεις παλαιστίνιοι. Στο Αλ-Καλίλ δολοφονείται παλαιστίνιος από πυρά κατοχικών.

7/5: Σκοτώνεται ένας ισραηλινός στρατιώτης κατά τη διάρκεια συμπλοκής με παλαιστινίους βόρεια της Ραμάλα.

13/5: Οι Ταξιαρχίες Κουντς, ένοπλη πτέρυγα του Ισλαμικού Τζιχάντ, δηλώνουν σε ανακοίνωσή τους ότι η συνεργασία της Π.Α. με τον κατοχικό στρατό κατά τη διάρκεια της πρόσφατης σφαγής στη Λωρίδα, που επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά μετά και από νεώτερα δημοσιεύματα ισραηλινών εφημερίδων, αποτελεί προδοσία έναντι του παλαιστινιακού λαού.

15/5: Τραυματίζονται 9 παλαιστίνιοι στην εβδομαδιαία διαδήλωση στο Μπιλ'ιν.

16/5: Ανήλικος σκοτώνεται από έκρηξη στη Γάζα. Ογδόντα δύο ηγέτες της Φατάχ καταγγέλλουν σε ανακοίνωσή τους τον Μ. Αμπάς ότι προσπαθεί να ποδηγετήσει το κίνημά τους.

18/5: Η Χαμάς διαψεύδει ανακοίνωση στελέχους της Φατάχ ότι συμφωνήθηκε από κοινού η σύσταση σωμάτων ασφαλείας στη Λωρίδα μέχρι τις εκλογές του Γενάρη του 2010.

21/5: Τραυματίζονται δύο κατοχικοί και ένας παλαιστίνιος σε συμπλοκές που ξεσπούν στην Καλκίλια. Συνολικά συλλαμβάνονται 26 παλαιστίνιοι.

22/5: Σκοτώνονται δύο μαχητές των Ταξιαρχιών Κουντς κατά τη διάρκεια αποστολής ανατολικά της Ράφα. Οι Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουσταφά ανακοινώνουν την καταστροφή ενός ισραηλινού άρματος με βόμβα στην άκρη δρόμου.

ονται 34 όλμοι σε 3 αμερικανικές βάσεις και σκοτώνονται 17 Αφγανοί στρατιώτες και 9 κατοχικοί, σε πέντε διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών. **13-5:** Επίθεση αυτοκτονίας από το μαχητή Zakria και έναν άλλο κάτοικο της επαρχίας με ένα παγιδευμένο Τογιότα Κορόλα στο αεροδρόμιο Σαραμπχ αφήνει πίσω της 39 νεκρούς αμερικανούς και Αφγανούς στρατιώτες.

Επαρχία Kunar
Από τις **28-4 ως τις 4-5** σκοτώνονται 9 Αφγανοί στρατιώτες σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Laghman
28-4: Πυρπολούνται αμερικανικά φορτηγά. **4-5:** Σκοτώνεται ο διοικητής της επαρχίας και τέσσερεις συνοδοί του σε έκρηξη νάρκης.

Επαρχία Logar
28-4: Σκοτώνονται πέντε βρετανοί στρατιώτες μετά από επίθεση ανταρτών. **9-5:** Εκτοξεύονται επτά όλμοι σε αμερικανική βάση. **15-5:** Σκοτώνονται τέσσερεις κατοχικοί στρατιώτες σε έκρηξη νάρκης.

Επαρχία Nangarhar
Από τις **28-4 έως τις 2-5** σκοτώνονται 5 αμερικανοί, 6 μπάτσοι, 2 Αφγανοί στρατιώτες όλοι οι επιβαίνοντες ενός στρατιωτικού οχήματος σε έξι επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, εκτοξεύονται έξι πύραυλοι στο αεροδρόμιο του Τζαλαλαμπάντ.

Επαρχία Nemroz
15-5: Σκοτώνονται επτά μπάτσοι μετά από επίθεση ανταρτών εναντίον φυλακίου.

Επαρχία Noristan
28-4: Σκοτώνονται πέντε αμερικανοί σε επίθεση εναντίον βάσης. **1-5:** Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση με βαριές απώλειες για τους κατοχικούς.

Επαρχία Paktia
Από τις **29-4 ως τις 16-5** ανατινάζονται 9 αμερικανικά τανκς και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Σκοτώνονται 12 Αφγανοί στρατιώτες, 7 αμερικανοί σε 6 επιθέσεις των ανταρτών.

ΑΦΓΑΝΙ

ναρτών εναντίον μικτού γερμανο-αφγανικού κομβόι. **2-5:** Εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο.

Επαρχία Baghlan
30-4: Σκοτώνεται διοικητής του στρατού σε επίθεση δύο μουτζαχεντίν που τον πυροβολούν από τη μοτοσικλέτα στην οποία επιβαίνουν.

Επαρχία Balkh

αεροσκάφη. **20-5:** Δολοφονούνται 17 άμαχοι από τους κατοχικούς.

Επαρχία Herat
Από τις **30-4 ως τις 15-5** σκοτώνονται 15 Αφγανοί στρατιώτες και πέντε κατοχικοί σε τέσσερις επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο Σεντάντ.

Επαρχία Kabul
29-4: Πυρπολούνται 2 οχήματα με

2/5: Η Π.Α.(Παλαιστινιακή Αρχή) στη Δ. Όχθη σχεδιάζει να χτίσει 52 νέες φυλακές. Δύο παλαιστίνιοι σκοτώνονται από τους βομβαρδισμούς στα αιγυπτιο-παλαιστινιακά σύνορα.

3/5: Κατοχικοί πυροβολούν με αυτόματα εναντίον παλαιστινίων αγροτών στην περιοχή Φαραχίν ανατολικά του Καν Γουνίς. Οι Ταξιαρχίες Νάσερ Σαλαχουντίν εκτοξεύουν όλμο εναντίον περιπόλου. Στη Δ. Όχθη συλλαμβάνονται τρεις παλαιστίνιοι.

6/5: Οι Ταξιαρχίες Κασάμ εκτοξεύουν 4 όλμους σε κατοχικούς που επιχειρούν να προελάσουν στην κεντρική Λωρίδα. Το βράδυ ισραηλινά σκάφη βάλλουν με βλήματα κοντά στα σύνορα με την Αίγυπτο, με

...νεργασία της Π.Α. με τον κατοχικό στρατό κατά τη διάρκεια της πρόσφατης σφαγής στη Λωρίδα, που επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά μετά και από νεώτερα δημοσιεύματα ισραηλινών εφημερίδων, αποτελεί προδοσία έναντι του παλαιστινιακού λαού.

15/5: Τραυματίζονται 9 παλαιστίνιοι στην εβδομαδιαία διαδήλωση στο Μπιλ'ιν.

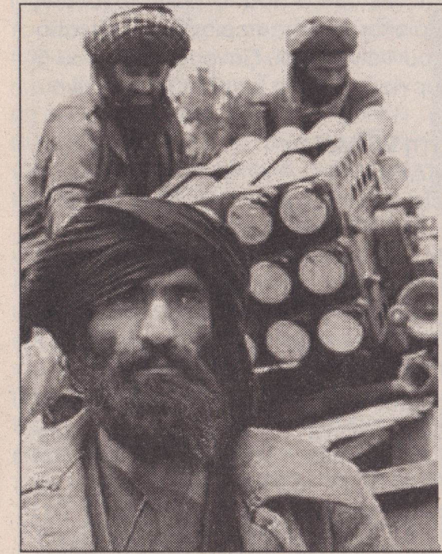
16/5: Ανήλικος σκοτώνεται από έκρηξη στη Γάζα. Ογδόντα δύο ηγέτες της Φατάχ καταγγέλλουν σε ανακοίνωσή τους τον Μ. Αμπάς ότι προσπαθεί να ποδηγετήσει το κίνημά τους.

18/5: Η Χαμάς διαψεύδει ανακοίνωση στελέχους της Φατάχ ότι συμφωνήθηκε από κοινού η σύσταση

...με βόμβα στην άκρη δρόμου.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Η κυβέρνηση Καρζάι ακυρώνει ή διεξάγει μυστικά την προγραμματισμένη παρέλαση για τις 28-4, φοβούμενη επιθέσεις αυτοκτονίας. Την Τρίτη 5 Μαΐου κηρύσσουν οι Ταλιμπάν σαν μέρα έναρξης της επιχείρησης Nasrat (Νίκη) ενάντια στους κατοχικούς και τους ντόπιους συνεργάτες τους, σαν απάντηση στην αποστολή χιλιάδων επιπλέον ΝΑΤΟικών στρατιωτών. Στις 18 Μαΐου το CNN ανακοινώνει ότι δημοσιογράφος πήρε συνέντευξη από τον εκπρόσωπο των Ταλιμπάν, Zabihullah Mujahid, κάτι που οι αντάρτες διαψεύδουν. Την ίδια ώρα οι κατοχικές δυνά-

...νταρτών εναντίον μικτού γερμανο-αφγανικού κομβόι. **2-5:** Εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο.

Επαρχία Baghlan
30-4: Σκοτώνεται διοικητής του στρατού σε επίθεση δύο μουτζαχεντίν που τον πυροβολούν από τη μοτοσικλέτα στην οποία επιβαίνουν.

Επαρχία Balkh
24-4: Ανατινάζονται τρία αμερικανικά άρματα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Farah
26-4: Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **4-5:** Δολοφονούνται 30 άμαχοι από βομβαρδισμό των κατοχικών. **5-5:** Δολοφονούνται 150 άμαχοι από αμερικανικό βομβαρδισμό στα χωριά Γκάνια και Γκράνι. **16-5:** Σκοτώνονται 11 Αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση εναντίον φυλακίου.

Επαρχία Faryab
21-4: Σκοτώνονται τρεις στρατιώτες σε επίθεση σε φυλάκιο.

Επαρχία Ghazni
Από τις **24-4 έως τις 22-5** σκοτώνονται 9 πολωνοί, 13 άλλοι κατοχικοί, 16 μπάτσοι, 122 Αφγανοί στρατιώτες

αεροσκάφη. **20-5:** Δολοφονούνται 17 άμαχοι από τους κατοχικούς.

Επαρχία Herat
Από τις **30-4 ως τις 15-5** σκοτώνονται 15 Αφγανοί στρατιώτες και πέντε κατοχικοί σε τέσσερις επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο Σεντάντ.

Επαρχία Kabul
29-4: Πυρπολούνται 2 οχήματα με κοντέινερ και 4 Αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται στην επίθεση. **2-5:** Εκτοξεύονται 5 όλμοι σε κομβόι. **20-5:** Σκοτώνονται 14 αμερικανοί σε έκρηξη νάρκης και άλλοι δύο Αφγανοί στρατιώτες σε άλλη επίθεση.

Επαρχία Kandahar
Από τις **24-4 έως τις 21-5** σκοτώνονται 48 Αφγανοί στρατιώτες, 7 μπάτσοι, 23 κατοχικοί και όλοι οι επιβαίνοντες 4 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης, σε 16 επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, ανατινάζεται ένα βυτιοφόρο. **25-4:** Οι μουτζαχεντίν Mullah Adris, Abdulbaser και Mullah Muhammad Nabi πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας στην πόλη της Κανταχάρ με στόχο κατοχικούς και το διοικητή της περιφέρειας. Συνολικά σκοτώνονται 14 υψηλόβαθμοι στρατιωτικοί και άλλοι τραυματίζονται. **26-4:** Ο Muka Rwi Muhammad πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας σε ΝΑΤΟικό κομ-

...νεται ο διοικητής της επαρχίας και τέσσερεις συνοδοί του σε έκρηξη νάρκης.

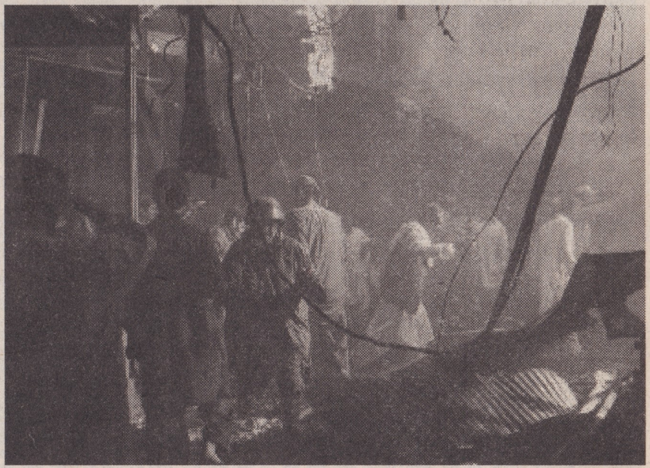
Επαρχία Logar
28-4: Σκοτώνονται πέντε βρετανοί στρατιώτες μετά από επίθεση ανταρτών. **9-5:** Εκτοξεύονται επτά όλμοι σε αμερικανική βάση. **15-5:** Σκοτώνονται τέσσερεις κατοχικοί στρατιώτες σε έκρηξη νάρκης.

Επαρχία Nangarhar
Από τις **28-4 έως τις 2-5** σκοτώνονται 5 αμερικανοί, 6 μπάτσοι, 2 Αφγανοί στρατιώτες όλοι οι επιβαίνοντες ενός στρατιωτικού οχήματος σε έξι επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, εκτοξεύονται έξι πύραυλοι στο αεροδρόμιο του Τζαλαλαμπάντ.

Επαρχία Nemroz
15-5: Σκοτώνονται επτά μπάτσοι μετά από επίθεση ανταρτών εναντίον φυλακίου.

Επαρχία Noristan
28-4: Σκοτώνονται πέντε αμερικανοί σε επίθεση εναντίον βάσης. **1-5:** Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση με βαριές απώλειες για τους κατοχικούς.

Επαρχία Paktia
Από τις **29-4 ως τις 16-5** ανατινάζονται 9 αμερικανικά τανκς και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Σκοτώνονται 12 Αφγανοί στρατιώτες, 7 αμερικανοί σε 6 επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Paktika
Από τις **24-4 έως τις 14-5** σκοτώνονται 18 Αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες 9 αμερικανικών αρμάτων μάχης και ενός στρατιωτικού οχήματος, σε 10 διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Uruzgan
2-5: Οι αμερικανοί βομβαρδίζουν το χωριό Λάνγκερ και

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Η κυβέρνηση Καρζάι ακυρώνει ή διεξάγει μυστικά την προγραμματισμένη παρέλαση για τις 28-4, φοβούμενη επιθέσεις αυτοκτονίας. Την Τρίτη 5 Μαΐου κηρύσσουν οι Ταλιμπάν σαν μέρα έναρξης της επιχείρησης Nasrat (Νίκη) ενάντια στους κατοχικούς και τους ντόπιους συνεργάτες τους, σαν απάντηση στην αποστολή χιλιάδων επιπλέον ΝΑΤΟικών στρατιωτών. Στις 18 Μαΐου το CNN ανακοινώνει ότι δημοσιογράφος πήρε συνέντευξη από τον εκπρόσωπο των Ταλιμπάν, Zabihullah Mujahid, κάτι που οι αντάρτες διαψεύδουν. Την ίδια ώρα οι κατοχικές δυνάμεις χρησιμοποιούν κατά κόρον τη χημική ουσία φώσφορο που προκαλεί βαριά εγκαύματα στους ανθρώπους.

Επαρχία Badghis
28-4: Σκοτώνονται 6 Αφγανοί και 11 αμερικανοί στρατιώτες σε δύο επιθέσεις των ανταρτών και αιχμαλωτίζονται 11 στρατιώτες σε μία άλλη. **20-5:** Σκοτώνονται δύο αμερικανοί και 6 Αφγανοί στρατιώτες.

Επαρχία Badkhsan
28-4: Καταστρέφονται δύο στρατιωτικά οχήματα σε μία επίθεση των ανταρτών εναντίον μικτού γερμανο-αφγανικού κομβόι. **2-5:** Εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο.

Επαρχία Baghlan
30-4: Σκοτώνεται διοικητής του στρατού σε επίθεση δύο μουτζαχεντίν που τον πυροβολούν από τη μοτοσικλέτα στην οποία επιβαίνουν.

Επαρχία Balkh
24-4: Ανατινάζονται τρία αμερικανικά άρματα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Farah
26-4: Ανατινάζεται αμερικανικό άρμα μάχης και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **4-5:** Δολοφονούνται 30 άμαχοι από βομβαρδισμό των κατοχικών. **5-5:** Δολοφονούνται 150 άμαχοι από αμερικανικό βομβαρδισμό στα χωριά Γκάνια και Γκράνι. **16-5:** Σκοτώνονται 11 Αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση εναντίον φυλακίου.

Επαρχία Faryab
21-4: Σκοτώνονται τρεις στρατιώτες σε επίθεση σε φυλάκιο.

Επαρχία Ghazni
Από τις **24-4 έως τις 22-5** σκοτώνονται 9 πολωνοί, 13 άλλοι κατοχικοί, 16 μπάτσοι, 122 Αφγανοί στρατιώτες και πέντε σεκιουριτάδες, σε 23 διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, καταρρίπτεται ένα κατασκοπευτικό αεροσκάφος.

Επαρχία Helmand
Από τις **24-4 έως τις 20-5,** σε 8 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 9 βρετανοί, 13 αμερικανοί, 2 μπάτσοι, άλλοι 22 κατοχικοί και όλοι οι επιβαίνοντες δύο βρετανικών αρμάτων μάχης. **10-5:** Ο μαχητής Muhammad Naim ανατινάζεται δίπλα σε στρατιωτικό κομβόι και παίρνει μαζί του 39 στρατιώτες. **14-5:** Καταρρίπτονται δύο κατασκοπευτικά αεροσκάφη. **20-5:** Δολοφονούνται 17 άμαχοι από τους κατοχικούς.

Επαρχία Herat
Από τις **30-4 ως τις 15-5** σκοτώνονται 15 Αφγανοί στρατιώτες και πέντε κατοχικοί σε τέσσερις επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο Σεντάντ.

Επαρχία Kabul
29-4: Πυρπολούνται 2 οχήματα με κοντέινερ και 4 Αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται στην επίθεση. **2-5:** Εκτοξεύονται 5 όλμοι σε κομβόι. **20-5:** Σκοτώνονται 14 αμερικανοί σε έκρηξη νάρκης και άλλοι δύο Αφγανοί στρατιώτες σε άλλη επίθεση.

Επαρχία Kandahar
Από τις **24-4 έως τις 21-5** σκοτώνονται 48 Αφγανοί στρατιώτες, 7 μπάτσοι, 23 κατοχικοί και όλοι οι επιβαίνοντες 4 ΝΑΤΟικών αρμάτων μάχης, σε 16 επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, ανατινάζεται ένα βυτιοφόρο. **25-4:** Οι μουτζαχεντίν Mullah Adris, Abdulbaser και Mullah Muhammad Nabi πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας στην πόλη της Κανταχάρ με στόχο κατοχικούς και το διοικητή της περιφέρειας. Συνολικά σκοτώνονται 14 υψηλόβαθμοι στρατιωτικοί και άλλοι τραυματίζονται. **26-4:** Ο Muka Rwi Muhammad πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας σε ΝΑΤΟικό κομβόι, καταστρέφοντας δύο άρματα μάχης και σκοτώνοντας όλους τους επιβαίνοντες. **14-5:** Ο μαχητής Nur Ahmad ανατινάζεται με στόχο βάση της συνοριοφυλακής και σκοτώνει 27 μπάτσους. Εκτοξεύονται και όλμοι στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ. **19-5:** Ο μαχητής Hafiz Raza Muhammad πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο το διευθυντή των μπάτσων στην περιοχή Μπαμπά Σαχίμπ και παίρνει μαζί του 11 μπάτσους.

Επαρχία Khost
Από τις **24-4 έως τις 21-5** εκτοξεύ-

Επαρχία Noristan
28-4: Σκοτώνονται πέντε αμερικανοί σε επίθεση εναντίον βάσης. **1-5:** Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση με βαριές απώλειες για τους κατοχικούς.

Επαρχία Paktia
Από τις **29-4 ως τις 16-5** ανατινάζονται 9 αμερικανικά τανκς και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Σκοτώνονται 12 Αφγανοί στρατιώτες, 7 αμερικανοί σε 6 επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Paktika
Από τις **24-4 έως τις 14-5** σκοτώνονται 18 Αφγανοί στρατιώτες και οι επιβαίνοντες 9 αμερικανικών αρμάτων μάχης και ενός στρατιωτικού οχήματος, σε 10 διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Uruzgan
2-5: Οι αμερικανοί βομβαρδίζουν το χωριό Λάνγκερ και δολοφονούν 14 άμαχους. **5-5:** Έκρηξη νάρκης καταστρέφει όχημα του στρατού και σκοτώνονται 7 στρατιώτες. **19-5:** Σκοτώνονται 7 μπάτσοι σε ενέδρα.

Επαρχία Wardak
Από τις **6-5 ως τις 22-5** σε 8 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 8 αφγανοί στρατιώτες και 28 αμερικανοί ενώ ανατινάζονται τέσσερα αμερικανικά άρματα μάχης.

Επαρχία Zabul
Από τις **24-4 έως τις 21-5** σκοτώνονται 49 αφγανοί στρατιώτες, 5 μπάτσοι και 6 κατοχικοί και όλοι οι επιβαίνοντες δύο αμερικανικών αρμάτων μάχης και 3 οχημάτων του στρατού, σε 15 επιχειρήσεις των ανταρτών.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

27-4 - Δυτικό Ιράκ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός, τοποθετημένος στον αυτοκινητόδρομο που ενώνει τις πόλεις Μπαϊτζί και Χαντίθα, στην περιοχή αλ Κανατίρ της πόλης Μπαρβάνα, έχει στόχο θωρακισμένο όχημα του αμερικανικού στρατού. Το όχημα καταστρέφεται, ενώ, για ευνόητους λόγους, δεν υπάρχουν αναφορές για απώλειες.

28-4 - Κιρκούκ. Αντάρτες βομβαρδίζουν με πυραύλους την κατειλημμένη από τις αμερικανικές δυνάμεις βάση αλ Ριγιάντ. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ταξιαρχία Μοχάμεντ Φατέχ.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαακούμπα. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη του αυτοκινητόδρομου στο προάστιο Κανάαν, εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων, καταστρέφοντας ένα από αυτά. Οι κατοχικοί αποκλείουν την ευρύτερη περιοχή και συλλαμβάνουν πέντε άτομα.

29-4 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου. Δεν ανακοινώνονται απώλειες.

30-4 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην πόλη αλ Καχίμ. Καταστρέφεται ένα όχημα συλλογής ναρκών.
- Επαρχία Μαϊσάν. Αμάρα. Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες πέφτουν νεκροί από πυρά αντάρτη ελεύθερου σκοπευτή.
- Τικρίτ. Η αμερικανική βάση της πόλης θόταν πάνω σε όχημα χάμμερ.
- Η οργάνωση ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 αναλαμβάνει την ευθύνη για το βομβαρδισμό με βλήματα όλμου της κατηλλειμμένης, από τις αμερικανικές δυνάμεις, αεροπορικής βάσης **αλ Μπακρ**.

5-5 - Καντισίγια. Δύο πύραυλοι κατιούσα εκτοξεύονται εναντίον της αμερικανικής στρατιωτικής βάσης. Ο ένας πέφτει κοντά στη βάση, ενώ ο δεύτερος χτυπάει κατευθείαν στο κέντρο της.

6-5 - Αμπού Γράιμπ. Αμερικανική περίπολος πέφτει σε ενέδρα ανταρτών. Δεν γίνονται γνωστές οι απώλειες των κατοχικών σε νεκρούς και τραυματίες που σίγουρα υπάρχουν.
- Επαρχία Ανμπάρ. Αλ Μπαγκνταντί. Βόμβα, τοποθετημένη σε αυτοκινητόδρομο στρατηγικής σημασίας, έχει στόχο κονβόι αμερικανικών οχημάτων. Από την πολύ δυνατή έκρηξη καταστρέφεται ένα όχημα συλλογής ναρκών, ενώ οι καπνοί που σηκώνονται φαίνονται από πολύ μακριά.
- Γκαζαλανί. Αντάρτες εκτοξεύουν με επιτυχία πυραύλους εναντίον της αμερικανικής βάσης της περιοχής.

7-5 - Φαλλούτζα. Ναρκαλευτικό όχημα των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων δεν δύναται να ανιχνεύει βόμβες και πέφτει σε μία από αυτές σε αυτοκινητόδρομο βόρεια της πόλης. Τραυματίζεται το πλήρωμά του.

8-5 - Επαρχία Ανμπάρ. Ράγα. Χαράματα, αμερικανικό άρμα μάχης τύπου Stryker πέφτει σε βόμβα και καταστρέφεται ολοσχερώς.

11-5 - Επαρχία Βασόρας. Αλ Άλφου. Βόμβα έχει στόχο κομβόι αμερικανικών οχημάτων. Για λόγους μη κατάπτωσης του ηθικού του στρατεύματος, δεν αναφέρονται απώλειες.

12-5 - Δυτική Βαγδάτη. Η οργάνωση ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 ανα-

- Κιρκούκ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται το ναρκαλιευτικό όχημα, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλα. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού κομβόι οχημάτων. Δεν ανακοινώνονται απώλειες.
- Επαρχία Σαλάχ αντ Ντιν. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις δημοσιοποιούν το χαμό ενός μισθοφόρου τους και τον τραυματισμό άλλων τεσσάρων κατά τη διάρκεια συμπλοκής στο προάστιο Ντουλουίγια.
- Βόρεια Βαγδάτη. Η οργάνωση ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 αναλαμβάνει την ευθύνη για το βομβαρδισμό του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην αεροπορική βάση **αλ-Μπακρ** με πύραυλο.

16-5 - Βασόρα. Ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται κατά τη διάρκεια συμπλοκών με αντάρτες.
- Επαρχία Νίνγια. Ένα αμερικανικό ελικόπτερο καταρρίπτεται στα περίχωρα της Μοσούλης, σύμφωνα με την ιρακινή αστυνομία. Από την άλλη, ουδέν συνέβη σύμφωνα με τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις... Σε άλλο σημείο, 37χλμ. δυτικά της πόλης, βόμβα σκάει στο πέρασμένος τη στιγμή που βρίσκεται στο μέσο πεζής περιπόλου του αμερικανικού στρατού στην αγορά Αθουριχίν της συνοικίας Ντουρά. Σκοτώνονται τρεις μισθοφόροι και άλλα δώδεκα άτομα, ενώ τραυματίζονται άλλοι πέντε μισθοφόροι και άλλα είκοσι πέντε άτομα.
- Κιρκούκ. Ώρα 7π.μ. Αντάρτης καμικάζι παρεισφρύει με στολή σε μάζωξη σάχουα (μετανοημένοι αντάρτες) που περιμένουν να πληρωθούν. Η έκρηξη σκοτώνει οκτώ μπιστικούς και τραυματίζει άλλους επτά. Σε άλλο σημείο της πόλης, βόμβα έχει στόχο την αυτοκινητοπομπή του τοπικού αρχηγού της αστυνομίας, ταξίαρχου Μπουράν Ταχίμπ, στο πέρασμα από την οδό Κορνίς. Δυστυχώς τραυματίζεται μόνο ένας μπράβος του και καταστρέφεται ένα όχημα.

22-5 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας πέφτει σε βόμβα στη δυτική συνοικία Μπαντ αλ Τζιντίντ. Σκοτώνεται ένας μπάτσος και τραυματίζονται άλλοι έξι. Καταστρέφονται, επίσης, και δύο αστυνομικά οχήματα.

24-5 - Επαρχία Ανμπάρ. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμμερ στην

27-4 - Δυτικό Ιράκ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός, τοποθετημένος στον αυτοκινητόδρομο που ενώνει τις πόλεις Μπαϊτζί και Χαντίθα, στην περιοχή αλ Κανατίρ της πόλης Μπαρβάνα, έχει στόχο θωρακισμένο όχημα του αμερικανικού στρατού. Το όχημα καταστρέφεται, ενώ, για ευνόητους λόγους, δεν υπάρχουν αναφορές για απώλειες.

28-4 - Κιρκούκ. Αντάρτες βομβαρδίζουν με πυραύλους την κατειλημμένη από τις αμερικανικές δυνάμεις βάση αλ Ριγιάντ. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ταξιαρχία Μοχάμεντ Φατέχ.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαακούμπα. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη του αυτοκινητόδρομου στο προάστιο Κανάαν, εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων, καταστρέφοντας ένα από αυτά. Οι κατοχικοί αποκλείουν την ευρύτερη περιοχή και συλλαμβάνουν πέντε άτομα.

29-4 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου. Δεν ανακοινώνονται απώλειες.

30-4 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην πόλη αλ Καχίμ. Καταστρέφεται ένα όχημα συλλογής νάρκων.
- Επαρχία Μαϊσάν. Αμάρα. Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες πέφτουν νεκροί από πυρά αντάρτη ελεύθερου σκοπευτή.
- Τικρίτ. Η αμερικανική βάση της πόλης βομβαρδίζεται από αντάρτες.

1-5 - Επαρχία Μαϊσάν. Αμάρα. Δέκα πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στο αρχηγείο των αμερικανικών συμμοριών που σταθμεύουν στο αεροδρόμιο Κάλ α Σαλέχ.

3-5 - Επαρχία Βαβυλωνίας. Με το που γλυκοχαράζει, το αμερικανικό προξενείο, που στεγάζεται στο ξενοδοχείο Babylon, πλήττεται από τρεις πυραύλους κατιούσα.

4-5 - Επαρχία Ανμπάρ. Ραμάντι. Ελεύθερος σκοπευτής απαλλάσσει αμερικανό στρατιώτη από τα καθήκοντά του, γιατί κα-

6-5 - Αμπού Γκράιμπ. Αμερικανική περίπολος πέφτει σε ενέδρα ανταρτών. Δεν γίνονται γνωστές οι απώλειες των κατοχικών σε νεκρούς και τραυματίες που σίγουρα υπάρχουν.
- Επαρχία Ανμπάρ. Αλ Μπαγκνταντί. Βόμβα, τοποθετημένη σε αυτοκινητόδρομο στρατηγικής σημασίας, έχει στόχο κονβόι αμερικανικών οχημάτων. Από την πολύ δυνατή έκρηξη καταστρέφεται ένα όχημα συλλογής ναρκών, ενώ οι καπνοί που σηκώνονται φαίνονται από πολύ μακριά.
- Γκαζαλανί. Αντάρτες εκτοξεύουν με επιτυχία πυραύλους εναντίον της αμερικανικής βάσης της περιοχής.

7-5 - Φαλλούτζα. Ναρκαλευτικό όχημα των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων δεν δύναται να ανιχνεύει βόμβες και πέφτει σε μία από αυτές σε αυτοκινητόδρομο βόρεια της πόλης. Τραυματίζεται το πλήρωμά του.

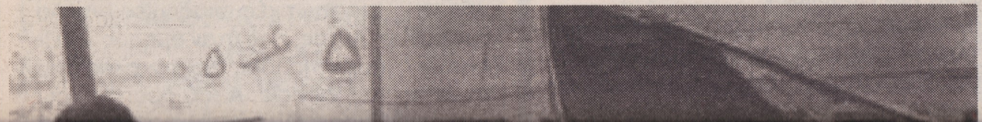
8-5 - Επαρχία Ανμπάρ. Ράγα. Χαράματα, αμερικανικό άρμα μάχης τύπου Stryker πέφτει σε βόμβα και καταστρέφεται ολοσχερώς.

11-5 - Επαρχία Βασόρας. Αλ Άλφου. Βόμβα έχει στόχο κομβόι αμερικανικών οχημάτων. Για λόγους μη κατάπτωσης του ηθικού του στρατεύματος, δεν αναφέρονται απώλειες.

12-5 - Δυτική Βαγδάτη. Η οργάνωση ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση με βόμβα εναντίον κονβόι αμερικανικών οχημάτων, όπου καταστρέφεται ένα ναρκαλευτικό.

13-5 - Φαλλούτζα. Περίπολος των αμερικανικών δυνάμεων πέφτει σε βόμβα. Δεν αναφέρονται απώλειες.

14-5 - Επαρχία Σαλάχ αντ Ντιν. Ντουλουίγια. Τέσσερεις αμερικανοί στρατιώτες τραυματίζονται, μετά από επαφή τους με αντάρτες.
- Κούτ. Αντάρτες χτυπούν με επτά πυραύλους κατιούσα την πολυεθνική στρατιωτική βάση Δέλτα.

τικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται το ναρκαλιευτικό όχημα, ενώ σκοτώνονται ή τραυματίζονται οι επιβαίνοντες.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλα. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού κομβόι οχημάτων. Δεν ανακοινώνονται απώλειες.
- Επαρχία Σαλάχ αντ Ντιν. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις δημοσιοποιούν το χαμό ενός μισθοφόρου τους και τον τραυματισμό άλλων τεσσάρων κατά τη διάρκεια συμπλοκής στο προάστιο Ντουλουίγια.
- Βόρεια Βαγδάτη. Η οργάνωση ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 αναλαμβάνει την ευθύνη για το βομβαρδισμό του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων στην αεροπορική βάση **αλ-Μπακρ** με πύραυλο.

16-5 - Βασόρα. Ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται κατά τη διάρκεια συμπλοκών με αντάρτες.
- Επαρχία Νίνγια. Ένα αμερικανικό ελικόπτερο καταρρίπτεται στα περίχωρα της Μοσούλης, σύμφωνα με την ιρακινή αστυνομία. Από την άλλη, ουδέν συνέβη σύμφωνα με τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις... Σε άλλο σημείο, 37χλμ. δυτικά της πόλης, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου του ιρακινού στρατού, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη και τραυματίζοντας άλλους δύο.

17-5 - Βασόρα. Βόμβα έχει στόχο κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων που περνά από την οδό Baghdad στο κέντρο της πόλης. Για τη διατήρηση του υψηλού ηθικού δεν αναφέρονται απώλειες.

18-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Καν Μπανί Σάαντ. Η οργάνωση Γενικό Πρόσταγμα των ενόπλων δυνάμεων - Ιρακινός στρατός, αναλαμβάνει την ευθύνη για την τοποθέτηση βόμβας από ομάδα μαχητών της και την ολοσχερή καταστροφή ενός αμερικανικού οχήματος χάμμερ, όπου σκοτώνονται και οι τέσσερεις επιβαίνοντες στρατιώτες.
- Η οργάνωση ταξιαρχίες Ντάουα και Ρίμπατ του μετώπου για Τζιχάντ και Αλλαγή,

χο την αυτοκινητοπομπή του τοπικού αρχηγού της αστυνομίας, ταξίαρχου Μπουράν Ταχίμπ, στο πέρασμα από την οδό Κορνίς. Δυστυχώς τραυματίζεται μόνο ένας μπράβος του και καταστρέφεται ένα όχημα.

22-5 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας πέφτει σε βόμβα στη δυτική συνοικία Μπαντ αλ Τζιντίντ. Σκοτώνεται ένας μπάτσος και τραυματίζονται άλλοι έξι. Καταστρέφονται, επίσης, και δύο αστυνομικά οχήματα.

24-5 - Επαρχία Ανμπάρ. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμμερ στην περιοχή αλ Ουμπαϊντί της πόλης Καχίμ. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.
- Μοσούλη. Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου από το κέντρο της πόλης.

25-5 - Χίλλα. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην περιοχή αλ Καμισίγια της πόλης Μαχαβίλ.
- Επαρχία Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Υψηλόβαθμος αμερικανός αξιωματούχος σκοτώνεται μαζί με άλλους δύο υπαλλήλους της αμερικανικής πρεσβείας στη Βαγδάτη από έκρηξη βόμβας.

27-5 - Βασόρα. Επίθεση με δέκα πύραυλους κατιούσα δέχεται το στρατιωτικό αρχηγείο των αμερικανικών δυνάμεων που εδρεύει στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

λαμβάνουν πέντε άτομα.

29-4 - Δυτική Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου. Δεν α-νακοινώνονται απώλειες.

30-4 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην πόλη αλ Καχίμ. Καταστρέφεται ένα όχημα συλλογής ναρκών.
- Επαρχία Μαϊσάν. Αμάρα. Δύο αμερικανοί κατοχικοί στρατιώτες πέφτουν νεκροί από πυρά αντάρτη ελεύθερου σκοπευτή.
- Τικρίτ. Η αμερικανική βάση της πόλης βομβαρδίζεται από αντάρτες.

1-5 - Επαρχία Μαϊσάν. Αμάρα. Δέκα πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στο αρχηγείο των αμερικανικών συμμοριών που σταθμεύουν στο αεροδρόμιο Κάλ α Σαλέχ.

3-5 - Επαρχία Βαβυλωνίας. Με το που γλυκοχαράζει, το αμερικανικό προξενείο, που στεγάζεται στο ξενοδοχείο Babylon, πλήττεται από τρεις πυραύλους κατιούσα.

4-5 - Επαρχία Ανμπάρ. Ραμάντι. Ελεύθερος σκοπευτής απαλλάσσει αμερικανό στρατιώτη από τα καθήκοντά του, γιατί κα-πλήρωμά του.

8-5 - Επαρχία Ανμπάρ. Ράγα. Χαράματα, αμερικανικό άρμα μάχης τύπου Stryker πέφτει σε βόμβα και καταστρέφεται ολοσχερώς.

11-5 - Επαρχία Βασόρας. Αλ Άλφου. Βόμβα έχει στόχο κομβόι αμερικανικών οχημάτων. Για λόγους μη κατάπτωσης του ηθικού του στρατεύματος, δεν αναφέρονται απώλειες.

12-5 - Δυτική Βαγδάτη. Η οργάνωση ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση με βόμβα εναντίον κονβόι αμερικανικών οχημάτων, όπου καταστρέφεται ένα ναρκαλιευτικό.

13-5 - Φαλλούτζα. Περίπολος των αμερικανικών δυνάμεων πέφτει σε βόμβα. Δεν αναφέρονται απώλειες.

14-5 - Επαρχία Σαλάχ αντ Ντιν. Ντουλουίγια. Τέσσερεις αμερικανοί στρατιώτες τραυματίζονται, μετά από επαφή τους με αντάρτες.
- Κούτ. Αντάρτες χτυπούν με επτά πυραύλους κατιούσα την πολυεθνική στρατιωτική βάση Δέλτα.

16-5 - Βασόρα. Ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνεται κατά τη διάρκεια συμπλοκών με αντάρτες.
- Επαρχία Νίνγια. Ένα αμερικανικό ελικόπτερο καταρρίπτεται στα περίχωρα της Μοσούλης, σύμφωνα με την ιρακινή αστυνομία. Από την άλλη, ουδέν συνέβη σύμφωνα με τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις... Σε άλλο σημείο, 37χλμ. δυτικά της πόλης, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου του ιρακινού στρατού, σκοτώνοντας ένα στρατιώτη και τραυματίζοντας άλλους δύο.

17-5 - Βασόρα. Βόμβα έχει στόχο κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων που περνά από την οδό Baghdad στο κέντρο της πόλης. Για τη διατήρηση του υψηλού ηθικού δεν αναφέρονται απώλειες.

18-5 - Επαρχία Ντιγιάλα. Καν Μπανί Σάαντ. Η οργάνωση Γενικό Πρόσταγμα των ενόπλων δυνάμεων - Ιρακινός στρατός, αναλαμβάνει την ευθύνη για την τοποθέτηση βόμβας από ομάδα μαχητών της και την ολοσχερή καταστροφή ενός αμερικανικού οχήματος χάμμερ, όπου σκοτώνονται και οι τέσσερεις επιβαίνοντες στρατιώτες.
- Η οργάνωση ταξιαρχίες Ντάουα και Ρίμπατ του μετώπου για Τζιχάντ και Αλλαγή, αναλαμβάνει την ευθύνη για την εκτέλεση από αντάρτη ελεύθερο σκοπευτή ενός αμερικανού στρατιώτη.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Ανατολική Μπαακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου από τον νότιο αυτοκινητόδρομο στο Μπαλαντρούζ. Καταστρέφεται το όχημα της περιπόλου, όμως δεν ανακοινώνονται απώλειες.

19-5 - Βαγδάτη. Ένας πύραυλος κατιούσα εκτοξεύεται εναντίον της πράσινης ζώνης.

21-5 - Βαγδάτη. Αντάρτης καμικάζι ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος στην περιοχή αλ Ουμπαϊντί της πόλης Καχίμ. Σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες.
- Μοσούλη. Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου από το κέντρο της πόλης.

25-5 - Χίλλα. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα στην περιοχή αλ Καμισίγια της πόλης Μαχαβίλ.
- Επαρχία Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Υψηλόβαθμος αμερικανός αξιωματούχος σκοτώνεται μαζί με άλλους δύο υπαλλήλους της αμερικανικής πρεσβείας στη Βαγδάτη από έκρηξη βόμβας.

27-5 - Βασόρα. Επίθεση με δέκα πύραυλους κατιούσα δέχεται το στρατιωτικό αρχηγείο των αμερικανικών δυνάμεων που εδρεύει στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ...

Λίγο πριν την κατάρρευση;

«Η αντίστροφη μέτρηση για το Πακιστάν έχει αρχίσει... Η ταχύτατα εξαπλούμενη ισλαμική τρομοκρατία απειλεί να καταβροχθίσει το Πακιστάν», γράφουν με έκδηλη ανησυχία οι New York Times (06/04/09)

Η Βορειοατλαντική Συμμαχία (ΝΑΤΟ), στην τελευταία σύνοδο κορυφής έχει ανακοινώσει επισήμως ότι το Πακιστανικό κράτος θα εισέλθει σε περίοδο *«έντονης αστάθειας και αναταραχής»* μέσα σε 12 μήνες.

Ο σύμβουλος του στρατηγού Πετρέους και ειδικός σε ζητήματα «τρομοκρατίας», David Kilcullen, δεν κρύβεται πίσω από τις λέξεις: *«Η διάλυση του Πακιστάν είναι ορατή, μέσα σε ένα εξάμηνο. Αν η Αλ-Κάιντα και οι σύμμαχοί τους αποκτήσουν πρόσβαση στα πυρηνικά όπλα του Πακιστάν, ό,τι ξέραμε μέχρι τώρα για τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, θα είναι πλέον άχρηστο…»*

Τικ-τακ, τικ-τακ, τικ-τακ, Μπουμ!

Μέσα από την αναρχική εφημερίδα *«Διαδρομή Ελευθερίας»* έχουμε συστηματικά προσπαθήσει να καταγράψουμε το χρονικό της πιο αποτρόπαιης, της πιο αιματοβαμμένης και της πιο κυνικής επίθεσης των κυριαρχικών σχηματισμών εξουσίας, σε αυτή την ανυπότακτη μεριά του πλανήτη. Μιας εισβολής που σφράγισε με πυρωμένο σίδερο την απαρχή της «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας και σηματοδοτεί την νέα φάση της κρατικής επίθεσης στο κοινωνικό σύνολο. Αλλά και να σκιαγραφήσουμε, όσο πιο σφαιρικά και συνολικά, την λυσσαλέα αντίσταση των ανθρώπων που εξακολουθεί να πλήττει την ραχοκοκαλιά των ευρύτερων κυριαρχικών σχεδιασμών στην Κεντρική Ασία, με σημαντικό αντίχτυπο και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η Κυριαρχία έχει τον τρόπο να προσφέρει απλόχερα πολλά φτηνά προοδευτικά άλλοθι σε αυτούς που θέλουν να παραμείνουν τυφλοί και κουφοί στις οιμωγές των χιλιάδων τραυματισμένων και ξεσπιτωμένων. Δικαιολογίες και άλλοθι κατάλληλα και για αυτούς που αντιλαμβάνονται μεν την κρατική κτηνωδία αλλά που δεν ενοχλούνται ιδιαίτερα αφού στρέφεται κατά των «ισλαμοφασιστών», των «θρησκόληπτων», «αυτών που δέρνουν τις γυναίκες τους».

χή. Συμφέροντα που δεν σχετίζονται απλώς με κάποιες πηγές ενέργειας παραπάνω. Έτσι, η στρατιωτική επέμβαση στο Πακιστάν ανήκει στην κατηγορία των προεκλογικών δεσμεύσεων που δεν πρόκειται να ξεχαστούν την επομένη των εκλογών.

Ασφαλώς η «διεθνής ανησυχία» για την πορεία του Πακιστάν δεν είναι καθόλου αβάσιμη. Μέσα σε τρία χρόνια, ο, υποστηριζόμενος από τις ΗΠΑ, Πακιστανικός στρατός υπέστη ταπεινωτική ήττα στις βορειοδυτικές επαρχίες, ήττα που σημάδεψε το τέλος της πρώτης φάσης της αντιτρομοκρατικής συμμαχίας του Πακιστάν με την Δύση. (βλ. και *Διαδρομή Ελευθερίας*, φύλλο 68, Ιανουάριος 2008). Κάποιος έπρεπε να πληρώσει αυτή την οδυνηρή αντιτρομοκρατική ήττα που επέτρεψε στους Ταλιμπάν και την Αλ-Κάιντα, ένθεν και ένθεν, όχι μόνο να εδραιώσουν τις θέσεις τους αλλά να κερδίσουν με το μέρος τους όλον σχεδόν τον πληθυσμό των περιοχών. Ο μισητός πακιστανικός στρατός, οι παραστρατιωτικές συμμορίες θανάτου και οι αμερικανοί πεζοναύτες αναδιπλώθηκαν μετά από χρόνια σκληρών μαχών.

Ο πρόεδρος και στρατηγός Περβέζ Μουσάραφ, ο στρατηγός που κατόρθωσε να μετατρέψει μια ολόκληρη τεθωρακισμένη μεραρχία (The Pride of Pakistan Army), σε ένα απέραντο τοπίο από παλιοσίδερα, μέσα σε μια μόνο μάχη με τον στρατό του Ινδουστάν (Ινδία), πλήρωσε τα σπασμένα αποχωρώντας από την εξουσία που είχε ανέβει πραξικοπηματικά το 1999. Η αρχή του τέλους του, σήμανε πολύ νωρίτερα, με την αιματηρή καταστολή της εξέγερσης του Κόκκινου Τεμένους και την μαζική σφαγή που ακολούθησε. Πρωταρχικός στόχος, άλλωστε, της «Ισλαμικής Δημοκρατίας του Πακιστάν» ήταν και είναι η εξόντωση των ριζοσπαστών ισλαμιστών, του πιο ατίθασου και ανυπότακτου κομματιού της πακιστανικής κοινωνίας απέναντι σε κάθε «κοσμική» κρατική εξουσία.

Η εκτέλεση της φιλόδοξης Μπεναζίρ Μπούτο από μάρτυρα αυτοκτονίας ήταν η χαριστική βολή στο πακιστανικό εκκοσμικευμένο κράτος, δομημένο κατά το πρότυπο της τουρκικής δημοκρατίας του Κεμάλ Ατατούρκ. Στην εξουσία ανέβηκε ο σύζυγος της, Ζαρντάρι, ο οποίος κατέφυγε σε έναν ελιγμό για να κατευνάσει το πνεύμα της εξέγερσης. Επέτρεψε την εφαρμογή της «Σαρία» στην επαρχία Malakand με αντάλλαγμα το σταμάτημα των συγκρούσεων ανάμεσα στους αντάρτες και τον κυβερνητικό στρατό. Μάταιος κόπος Το πακιστανικό κράτος, de facto, δεν ασκεί πια ουσιαστικό έλεγχο στις βορειοδυτικές επαρχίες.

Οι επιθέσεις αυτοκτονίας κατά κρατικών στόχων και ξένων αποστολών όπως στο ξενοδοχείο Mariotte και στην αμερικάνικη πρεσβεία στο Καράτσι, σε συνδυασμό με την ασταμάτητη προέλαση των μουτζαχεντίν αχρηστεύουν όλες τις πολιτικές «προσέγγισης». Για πόσο ακόμα θα είναι απ' έξω από την Ισλαμαμπάντ (στα αραβικά: Κατοικία του Ισλάμ), οι ίδιοι οι Ισλαμιστές;

Αλλά και για πόσο ακόμα θα διατηρηθεί αρραγές το εσωτερικό μέτωπο στη γειτονική ινδική υπερδύναμη μετά από τις επιθέσεις στη Βομβάη;

Οι **Μαπούτσε** (Mapfuchieu) αποκαλούν τους εαυτούς τους *«ανθρώπους της γης»* και αυτό είναι το νόημα της λέξης. Η περιοχή τους εκτείνεται κατά μήκος των συνόρων Χιλής-Αργεντινής. Οι Μαπούτσε παραδοσιακά ζούσαν σε διευρυμένες οικογένειες, χωρίς σκλάβους ή αφέντες. Περήφανα δηλώνουν ότι ποτέ δεν παραδόθηκαν στους Ισπανούς αποικιοκράτες. Στην πνευματικότητα των Μαπούτσε και στην κατανόησή τους για τον κόσμο σημαντικό ρόλο παίζουν οι δυνάμεις της δημιουργίας (Ngenechen) και καταστροφής (Wakufu) και η ισορροπία μεταξύ αυτών των δύο. Οι Μαπούτσε πίστευαν πάντα ότι ο κόσμος θα καταστρεφόταν αν δεν αντιστέκονταν στην αποικιοκρατία και κάλεσαν τα πνεύματα των προγόνων τους για να τους βοηθήσουν στη μάχη.

Αντιστάθηκαν με επιτυχία στις κατακτητικές επιθέσεις των Ίνκας και είναι χαρακτηριστικό πως δεν συγκρότησαν κάποια μορφή κρατικής οργάνωσης. Η κατάκτηση της Χιλής από τους Ίνκας σταμάτησε στον ποταμό Maule όπου αντιμετωπίστηκαν αποτελεσματικά από τους Μαπούτσε, ύστερα από μία τριήμερη αιματηρή αντιπαράθεση, γνωστή ως **Μάχη του Maule**.

Το 1541, μήνες μόνο μετά την ίδρυση του Σαντιάγκο από τον κονκισταδόρα (κατακτητή) Pedro De Valvidia, η πόλη καταστράφηκε από την επίθεση των πολεμιστών Μαπούτσε. Δυο χρόνια μετά ο Valvidia διεκδίκησε τη Χιλή για τον Ισπανικό θρόνο, αλλά η αντίσταση των φοβερών Μαπούτσε περιόρισε τους εισβολείς στις βόρειες περιοχές. Για πάνω από 300 χρόνια οι Μαπούτσε διατήρησαν τον στρατιωτικό έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος της περιοχής τους, εξαπολύοντας αντάρτικο πόλεμο ενάντια στους Ισπανούς και καταστρέφοντας συστηματικά τους οικισμούς των εποίκων.

Ένας Ισπανός κυβερνήτης της Χιλής είπε κάποτε ότι ο πόλεμος με τους Μαπούτσε *«κόστισε περισσότερο από την κατάκτηση όλης της υπόλοιπης Αμερικής»*. Το 1664, ο Βασιλιάς της Ισπανίας ενημερώθηκε ότι 29.000 Ισπανοί και πάνω από 60.000 συνεργάτες τους Ινδιάνοι και

«Η αντίστροφη μέτρηση για το Πακιστάν έχει αρχίσει... Η ταχύτατα εξαπλούμενη ισλαμική τρομοκρατία απειλεί να καταβροχθίσει το Πακιστάν», γράφουν με έκδηλη ανησυχία οι New York Times (06/04/09)

Η Βορειοατλαντική Συμμαχία (ΝΑΤΟ), στην τελευταία σύνοδο κορυφής έχει ανακοινώσει επισήμως ότι το Πακιστανικό κράτος θα εισέλθει σε περίοδο *«έντονης αστάθειας και αναταραχής»* μέσα σε 12 μήνες.

Ο σύμβουλος του στρατηγού Πετρέους και ειδικός σε ζητήματα «τρομοκρατίας», David Kilcullen, δεν κρύβεται πίσω από τις λέξεις: *«Η διάλυση του Πακιστάν είναι ορατή, μέσα σε ένα εξάμηνο. Αν η Αλ-Κάιντα και οι σύμμαχοί τους αποκτήσουν πρόσβαση στα πυρηνικά όπλα του Πακιστάν, ό,τι ξέραμε μέχρι τώρα για τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, θα είναι πλέον άχρηστο…»*

Τικ-τακ, τικ-τακ, τικ-τακ, Μπουμ!

Μέσα από την αναρχική εφημερίδα *«Διαδρομή Ελευθερίας»* έχουμε συστηματικά προσπαθήσει να καταγράψουμε το χρονικό της πιο αποτρόπαιης, της πιο αιματοβαμμένης και της πιο κυνικής επίθεσης των κυριαρχικών σχηματισμών εξουσίας, σε αυτή την ανυπότακτη μεριά του πλανήτη. Μιας εισβολής που σφράγισε με πυρωμένο σίδερο την απαρχή της «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας και σηματοδοτεί την νέα φάση της κρατικής επίθεσης στο κοινωνικό σύνολο. Αλλά και να σκιαγραφήσουμε, όσο πιο σφαιρικά και συνολικά, την λυσσαλέα αντίσταση των ανθρώπων που εξακολουθεί να πλήττει την ραχοκοκαλιά των ευρύτερων κυριαρχικών σχεδιασμών στην Κεντρική Ασία, με σημαντικό αντίχτυπο και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η Κυριαρχία έχει τον τρόπο να προσφέρει απλόχερα πολλά φτηνά προοδευτικά άλλοθι σε αυτούς που θέλουν να παραμείνουν τυφλοί και κουφοί στις οιμωγές των χιλιάδων τραυματισμένων και ξεσπιτωμένων. Δικαιολογίες και άλλοθι κατάλληλα και για αυτούς που αντιλαμβάνονται μεν την κρατική κτηνωδία αλλά που δεν ενοχλούνται ιδιαίτερα αφού στρέφεται κατά των «ισλαμοφασιστών», των «θρησκόληπτων», «αυτών που δέρνουν τις γυναίκες τους».

Η καταγραφή και η ανάδειξη των κρίσιμων κοινωνικών χαρακτηριστικών της αντίστασης ενάντια στην ανθρωποφάγα λαίλαπα της δυτικής ιδιαίτερα κυριαρχίας, ασφαλώς δεν θα μπορούσε να αγνοήσει την καταγεγραμμένη ιστορία αιώνων αντίστασης σε κάθε κατακτητή, σε κάθε εποικο, σε κάθε αυτοκράτορα ή τοπικό ηγεμόνα που επιχείρησε να θέσει υπό τον έλεγχό του, τις περιοχές μεταξύ Αφγανιστάν-Πακιστάν. Η συνολική και αδιαπραγμάτευτη εναντίωση των ανθρώπων αυτών, σε οποιοδήποτε κρατικό μόρφωμα θα αλλάξει τον ρουν της Ιστορίας στην κυριολεξία. Αυτοκρατορίες, από τον Μέγα Αλέξανδρο ως το Βρετανικό Raj και από την Σοβιετική Ένωση ως την παγκόσμια Ιερή Συμμαχία, γεύτηκαν την συντριβή και την ταπείνωση όταν προσπάθησαν να υποδουλώσουν τις φυλές που κατοικούσαν στην ορεινή ραχοκοκαλιά που χωρίζει τα δυο αποικιοκρατικά μορφώματα, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν.

Κοινή συνισταμένη όλων των αναλύσεων που υποστηρίζουν τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα του μπλοκ της συνασπισμένης κυριαρχίας στην ευρύτερη περιοχή του Αφγανιστάν-Πακιστάν είναι μία. Βιαστείτε! Και πράγματι, δεν έχουν πολύ χρόνο. Οι ισλαμιστές αντάρτες που έχουν ως ορμητήριο τις Βορειανατολικές αυτόνομες επαρχίες του Πακιστάν στα σύνορα με το Αφγανιστάν, έχουν καταλάβει θέσεις, εκατό, μόλις, χιλιόμετρα έξω από την Ισλαμαμπάντ. Οι σφοδρές μάχες που σημειώνονται στο Waziristan, Swat, Bajaour και άλλες απομακρυσμένες επαρχίες, είναι ζήτημα χρό-

τός, οι παραστρατιωτικές συμμορίες θανάτου και οι αμερικανοί πεζοναύτες αναδιπλώθηκαν μετά από χρόνια σκληρών μαχών.

Ο πρόεδρος και στρατηγός Περβέζ Μουσάραφ, ο στρατηγός που κατόρθωσε να μετατρέψει μια ολόκληρη τεθωρακισμένη μεραρχία (The Pride of Pakistan Army), σε ένα απέραντο τοπίο από παλιοσίδερα, μέσα σε μια μόνο μάχη με τον στρατό του Ινδουστάν (Ινδία), πλήρωσε τα σπασμένα αποχωρώντας από την εξουσία που είχε ανέβει πραξικοπηματικά το 1999. Η αρχή του τέλους του, σήμανε πολύ νωρίτερα, με την αιματηρή καταστολή της εξέγερσης του Κόκκινου Τεμένους και την μαζική σφαγή που ακολούθησε. Πρωταρχικός στόχος, άλλωστε, της «Ισλαμικής Δημοκρατίας του Πακιστάν» ήταν και είναι η εξόντωση των ριζοσπαστών ισλαμιστών, του πιο ατίθασου και ανυπότακτου κομματιού της πακιστανικής κοινωνίας απέναντι σε κάθε «κοσμική» κρατική εξουσία.

Η εκτέλεση της φιλόδοξης Μπεναζίρ Μπούτο από μάρτυρα αυτοκτονίας ήταν η χαριστική βολή στο πακιστανικό εκκοσμικευμένο κράτος, δομημένο κατά το πρότυπο της τουρκικής δημοκρατίας του Κεμάλ Ατατουρκ. Στην εξουσία ανέβηκε ο σύζυγος της, Ζαρντάρι, ο οποίος κατέφυγε σε έναν ελιγμό για να κατευνάσει το πνεύμα της εξέγερσης. Επέτρεψε την εφαρμογή της «Σαρία» στην επαρχία Malakand με αντάλλαγμα το σταμάτημα των συγκρούσεων ανάμεσα στους αντάρτες και τον κυβερνητικό στρατό. Μάταιος κόπος Το πακιστανικό κράτος, de facto, δεν ασκεί πια ουσιαστικό έλεγχο στις βορειοδυτικές επαρχίες.

Οι επιθέσεις αυτοκτονίας κατά κρατικών στόχων και ξένων αποστολών όπως στο ξενοδοχείο Mariotte και στην αμερικάνικη πρεσβεία στο Καράτσι, σε συνδυασμό με την ασταμάτητη προέλαση των μουτζαχεντίν αχρηστεύουν όλες τις πολιτικές «προσέγγισης». Για πόσο ακόμα θα είναι απ' έξω από την Ισλαμαμπάντ (στα αραβικά: Κατοικία του Ισλάμ), οι ίδιοι οι Ισλαμιστές;

Αλλά και για πόσο ακόμα θα διατηρηθεί αργαγές το εσωτερικό μέτωπο στη γειτονική ινδική υπερδύναμη μετά από τις επιθέσεις στη Βομβάη;

Τα πηγαινέλα του, γνωστού μας από τα Βαλκάνια, Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ και άλλων αμερικανών διπλωματών σε Καμπούλ και Ισλαμαμπάντ, οι μυστικές βολιδοσκοπήσεις παλιών πακιστανών αξιωματούχων σαν τον κύριο Αφτάμπ Σερπάο (πρώην ΥΠΕΞ), ή τον Τζαβέντ Ασράφ (πρώην διοικητή της ISI-Πακιστανική ΚΥΠ), η επίσκεψη-αστραπή του βρετανού πρωθυπουργού Γκόρντον Μπράουν στις πρωτεύουσες του Αφγανιστάν και του Πακιστάν, αλλά και οι επισκέψεις των «προέδρων» του Αφγανιστάν-Πακιστάν στην Ουάσιγκτον, προδίδουν το έντονο διπλωματικό παρασκήνιο που βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι σκληρές δηλώσεις κατά της νέας πακιστανικής κυβέρνησης εναλλάσσονται με υποσχέσεις για πακτωλό δολαρίων (τρία δις δολάρια) για την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας» αλλά και επικερδείς διεθνείς επενδύσεις. Ποιός όμως μπορεί να εμπιστευτεί μια πακιστανική εξουσία που για να μην ανατραπεί εκ των έσω, προπαγανδίζει στο εσωτερικό της ότι οι επιχειρήσεις στις βορειοδυτικές επαρχίες πραγματοποιούνται μόνο από τους αμερικανούς, όταν έχει παραχωρήσει αεροδρόμια, βάσεις, και στρατό στην διάθεση των εισβολέων;

Η ιστορία διδάσκει ότι οι Κυρίαρχοι δεν φείδονται καθόλου σε αίμα και χρυσό προκειμένου να διασφαλίσουν και να επεκτείνουν τον «ζωτικό χώρο» και τα συμφέροντα τους. Πολύ λιγότερο θα διστάσουν να χαράξουν ξανά τα κρατικά σύνορα αυτής της ταραγμένης γωνίας του πλανήτη. Δεν υπάρχουν «γόρδιοι δεσμοί» για τους εξουσιαστές. Άλλωστε τα σύνορα που χαράχτηκαν πριν από

κονταν στην αποικιοκρατία και κάλεσαν τα πνεύματα των προγόνων τους για να τους βοηθήσουν στη μάχη.

Αντιστάθηκαν με επιτυχία στις κατακτητικές επιθέσεις των Ίνκας και είναι χαρακτηριστικό πως δεν συγκρότησαν κάποια μορφή κρατικής οργάνωσης. Η κατάκτηση της Χιλής από τους Ίνκας σταμάτησε στον ποταμό Maule όπου αντιμετωπίστηκαν αποτελεσματικά από τους Μαπούτσε, ύστερα από μία τριήμερη αιματηρή αντιπαράθεση, γνωστή ως **Μάχη του Maule**.

Το 1541, μήνες μόνο μετά την ίδρυση του Σαντιάγκο από τον κονκισταδόρα (κατακτητή) Pedro De Valvidia, η πόλη καταστράφηκε από την επίθεση των πολεμιστών Μαπούτσε. Δυο χρόνια μετά ο Valvidia διεκδίκησε τη Χιλή για τον Ισπανικό θρόνο, αλλά η αντίσταση των φοβερών Μαπούτσε περιόρισε τους εισβολείς στις βόρειες περιοχές. Για πάνω από 300 χρόνια οι Μαπούτσε διατήρησαν τον στρατιωτικό έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος της περιοχής τους, εξαπολύοντας αντάρτικο πόλεμο ενάντια στους Ισπανούς και καταστρέφοντας συστηματικά τους οικισμούς των εποίκων.

Ένας Ισπανός κυβερνήτης της Χιλής είπε κάποτε ότι ο πόλεμος με τους Μαπούτσε *«κόστισε περισσότερο από την κατάκτηση όλης της υπόλοιπης Αμερικής»*. Το 1664, ο Βασιλιάς της Ισπανίας ενημερώθηκε ότι 29.000 Ισπανοί και πάνω από 60.000 συνεργάτες τους Ινδιάνοι και Μεστίζο (μαζί) είχαν σκοτωθεί στη μάχη με τους Μαπούτσε.

Βρισκόμενος σε σύγχυση λόγω της αντίστασης των Μαπούτσε, ο Valvidia έγραψε στο Βασιλιά Κάρολο τον 5ο, λέγοντας *«έχω πολεμήσει με άνδρες πολλών εθνών, αλλά ποτέ δεν έχω δει τέτοια ανθεκτικότητα στον πόλεμο όσο αυτών των Ινδιάνων»*.

Το 1553, ένας από τους σκλάβους του Valvidia, ένας 15χρονος Μαπούτσε με το όνομα **Λαουτάρο**, δραπέτευσε μετά από τρία χρόνια σκλαβιάς και επέστρεψε στους δικούς του, αφιερώνοντας τη ζωή του στην αντίσταση.

Οι μέθοδοι του αντάρτικου που αναπτύχθηκαν από τον Λαουτάρο ακόμα μελετώνται στις στρατιωτικές ακαδημίες σε όλο τον κόσμο. Αυτός, ενώ ήταν όμηρος των Ισπανών, παρατηρούσε τις τακτικές του στρατού του Valvidia. Αφού δραπέτευσε, άρχισε να ενώνει διάσπαρτες οικογένειες των Μαπούτσε σε έναν αντάρτικο στρατό,

πυρωμένο σίδερο την απαρχή της «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας και σηματοδοτεί την νέα φάση της κρατικής επίθεσης στο κοινωνικό σύνολο. Αλλά και να σκιαγραφήσουμε, όσο πιο σφαιρικά και συνολικά, την λυσσαλέα αντίσταση των ανθρώπων που εξακολουθεί να πλήττει την ραχοκοκαλιά των ευρύτερων κυριαρχικών σχεδιασμών στην Κεντρική Ασία, με σημαντικό αντίχτυπο και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η Κυριαρχία έχει τον τρόπο να προσφέρει απλόχερα πολλά φτηνά προοδευτικά άλλοθι σε αυτούς που θέλουν να παραμείνουν τυφλοί και κουφοί στις οιμωγές των χιλιάδων τραυματισμένων και ξεσπιτωμένων. Δικαιολογίες και άλλοθι κατάλληλα και για αυτούς που αντιλαμβάνονται μεν την κρατική κτηνωδία αλλά που δεν ενοχλούνται ιδιαίτερα αφού στρέφεται κατά των «ισλαμοφασιστών», των «θρησκόληπτων», «αυτών που δέρνουν τις γυναίκες τους».

Η καταγραφή και η ανάδειξη των κρίσιμων κοινωνικών χαρακτηριστικών της αντίστασης ενάντια στην ανθρωποφάγα λαίλαπα της δυτικής ιδιαίτερα κυριαρχίας, ασφαλώς δεν θα μπορούσε να αγνοήσει την καταγεγραμμένη ιστορία αιώνων αντίστασης σε κάθε κατακτητή, σε κάθε εποίκο, σε κάθε αυτοκράτορα ή τοπικό ηγεμόνα που επιχείρησε να θέσει υπό τον έλεγχό του, τις περιοχές μεταξύ Αφγανιστάν-Πακιστάν. Η συνολική και αδιαπραγμάτευτη εναντίωση των ανθρώπων αυτών, σε οποιοδήποτε κρατικό μόρφωμα θα αλλάξει τον ρουν της Ιστορίας στην κυριολεξία. Αυτοκρατορίες, από τον Μέγα Αλέξανδρο ως το Βρετανικό Raj και από την Σοβιετική Ένωση ως την παγκόσμια Ιερή Συμμαχία, γεύτηκαν την συντριβή και την ταπείνωση όταν προσπάθησαν να υποδουλώσουν τις φυλές που κατοικούσαν στην ορεινή ραχοκοκαλιά που χωρίζει τα δυο αποικιοκρατικά μορφώματα, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν.

Κοινή συνισταμένη όλων των αναλύσεων που υποστηρίζουν τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα του μπλοκ της συνασπισμένης κυριαρχίας στην ευρύτερη περιοχή του Αφγανιστάν-Πακισταν είναι μία. Βιαστείτε! Και πράγματι, δεν έχουν πολύ χρόνο. Οι ισλαμιστές αντάρτες που έχουν ως ορμητήριο τις Βορειοανατολικές αυτόνομες επαρχίες του Πακιστάν στα σύνορα με το Αφγανιστάν, έχουν καταλάβει θέσεις, εκατό, μόλις, χιλιόμετρα έξω από την Ισλαμαμπάντ. Οι σφοδρές μάχες που σημειώνονται στο Waziristan, Swat, Bajaour και άλλες απομακρυσμένες επαρχίες, είναι ζήτημα χρόνου να μεταφερθούν στα μεγάλα αστικά κέντρα του Πακιστάν.

Άλλωστε το ζήτημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας στο Πακιστάν-Αφγανιστάν υπήρξε το πρώτο ζήτημα στην ατζέντα του Μπάρακ Χουσεΐν Ομπάμα, από την αρχή της μακράς αμερικανικής προεκλογικής περιόδου. Ήδη από το καλοκαίρι του 2008, και πριν ακόμη εκλεγεί ο υποψήφιος του Δημοκρατικού κόμματος στην Αμερική, **ο Μπάρακ Ομπάμα είχε ζητήσει τον μονομερή βομβαρδισμό των βορειοδυτικών επαρχιών του Πακιστάν, από τις ΗΠΑ**. Καμία έκπληξη. Ο μαύρος αμερικανός πρόεδρος με το αραβικό μεσαίο όνομα, ακολουθεί κατά γράμμα τις παρακαταθήκες του Ζμπίγκνιου Μπρζίνσκυ και της διαβόητης Τριμερούς. Μια προτεραιότητα που έρχεται να επαναφέρει με επιτακτικό τρόπο την ανάγκη διασφάλισης των Κυριαρχικών συμφερόντων στην εν λόγω περιο-πνεύμα της εξέγερσης. Επέτρεψε την εφαρμογή της «Σαρία» στην επαρχία Malakand με αντάλλαγμα το σταμάτημα των συγκρούσεων ανάμεσα στους αντάρτες και τον κυβερνητικό στρατό. Μάταιος κόπος Το πακιστανικό κράτος, de facto, δεν ασκεί πια ουσιαστικό έλεγχο στις βορειοδυτικές επαρχίες.

Οι επιθέσεις αυτοκτονίας κατά κρατικών στόχων και ξένων αποστολών όπως στο ξενοδοχείο Mariotte και στην αμερικάνικη πρεσβεία στο Καράτσι, σε συνδυασμό με την ασταμάτητη προέλαση των μουτζαχεντίν αχρηστεύουν όλες τις πολιτικές «προσέγγισης». Για πόσο ακόμα θα είναι απ' έξω από την Ισλαμαμπάντ (στα αραβικά: Κατοικία του Ισλάμ), οι ίδιοι οι Ισλαμιστές;

Αλλά και για πόσο ακόμα θα διατηρηθεί αρραγές το εσωτερικό μέτωπο στη γειτονική ινδική υπερδύναμη μετά από τις επιθέσεις στη Βομβάη;

Τα πηγαινέλα του, γνωστού μας από τα Βαλκάνια, Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ και άλλων αμερικανών διπλωματών σε Καμπούλ και Ισλαμαμπάντ, οι μυστικές βολιδοσκοπήσεις παλιών πακιστανών αξιωματούχων σαν τον κύριο Αφτάμπ Σερπάο (πρώην ΥΠΕΞ), ή τον Τζαβέντ Ασράφ (πρώην διοικητή της ISI-Πακιστανική ΚΥΠ), η επίσκεψη-αστραπή του βρετανού πρωθυπουργού Γκόρντον Μπράουν στις πρωτεύουσες του Αφγανιστάν και του Πακιστάν, αλλά και οι επισκέψεις των «προέδρων» του Αφγανιστάν-Πακιστάν στην Ουάσιγκτον, προδίδουν το έντονο διπλωματικό παρασκήνιο που βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι σκληρές δηλώσεις κατά της νέας πακιστανικής κυβέρνησης εναλλάσσονται με υποσχέσεις για πακτωλό δολαρίων (τρία δις δολάρια) για την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας» αλλά και επικερδείς διεθνείς επενδύσεις. Ποιός όμως μπορεί να εμπιστευτεί μια πακιστανική εξουσία που για να μην απατηθεί εκ των έσω, προπαγανδίζει στο εσωτερικό της ότι οι επιχειρήσεις στις βορειοδυτικές επαρχίες πραγματοποιούνται μόνο από τους αμερικανούς, όταν έχει παραχωρήσει αεροδρόμια, βάσεις, και στρατό στην διάθεση των εισβολέων;

Η ιστορία διδάσκει ότι οι Κυρίαρχοι δεν φείδονται καθόλου σε αίμα και χρυσό προκειμένου να διασφαλίσουν και να επεκτείνουν τον «ζωτικό χώρο» και τα συμφέροντα τους. Πολύ λιγότερο θα διστάσουν να χαράξουν ξανά τα κρατικά σύνορα αυτής της ταραγμένης γωνίας του πλανήτη. Δεν υπάρχουν «γόρδιοι δεσμοί» για τους εξουσιαστές. Άλλωστε τα σύνορα που χαράχτηκαν πριν από 60 χρόνια από τους αποικιοκράτες δεν στάθηκαν ικανά να διαιρέσουν την πιο πηγαία έκφραση της ανθρώπινης αλληλεγγύης ενάντια στην κρατική βαρβαρότητα.

Και για να προετοιμαστεί η «διεθνής κοινή γνώμη» για ένα μαζικό δολοφονικό χτύπημα από την συνασπισμένη φάλαγγα, ξεκίνησαν οι προβολές βίντεο που δείχνουν γυναίκες να μαστιγώνονται κάπου, σε αυτές (;) τις επίμαχες περιοχές. Μια επίθεση κατά ενός σχολείου μεταναστών στη Νέα Υόρκη αποδόθηκε αμέσως στους …πακιστανούς μουτζαχεντίν.

Τα πρόβατα δεν ξεχνούν ποτέ το σφύριγμα του τσομπάνη τους. Ή μήπως κάνουμε λάθος;

Απόγονοι του Κατιλίνα

Μαπούτσε περιόρισε τους εισβολείς στις βόρειες περιοχές. Για πάνω από 300 χρόνια οι Μαπούτσε διατήρησαν τον στρατιωτικό έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος της περιοχής τους, εξαπολύοντας αντάρτικο πόλεμο ενάντια στους Ισπανούς και καταστρέφοντας συστηματικά τους οικισμούς των εποίκων.

Ένας Ισπανός κυβερνήτης της Χιλής είπε κάποτε ότι ο πόλεμος με τους Μαπούτσε *«κόστισε περισσότερο από την κατάκτηση όλης της υπόλοιπης Αμερικής»*. Το 1664, ο Βασιλιάς της Ισπανίας ενημερώθηκε ότι 29.000 Ισπανοί και πάνω από 60.000 συνεργάτες τους Ινδιάνοι και Μεστίζο (μαζί) είχαν σκοτωθεί στη μάχη με τους Μαπούτσε.

Βρισκόμενος σε σύγχυση λόγω της αντίστασης των Μαπούτσε, ο Valvidia έγραψε στο Βασιλιά Κάρολο τον 5ο, λέγοντας *«έχω πολεμήσει με άνδρες πολλών εθνών, αλλά ποτέ δεν έχω δει τέτοια ανθεκτικότητα στον πόλεμο όσο αυτών των Ινδιάνων»*.

Το 1553, ένας από τους σκλάβους του Valvidia, ένας 15χρονος Μαπούτσε με το όνομα **Λαουτάρο**, δραπέτευσε μετά από τρία χρόνια σκλαβιάς και επέστρεψε στους δικούς του, αφιερώνοντας τη ζωή του στην αντίσταση.

Οι μέθοδοι του αντάρτικου που αναπτύχθηκαν από τον Λαουτάρο ακόμα μελετώνται στις στρατιωτικές ακαδημίες σε όλο τον κόσμο. Αυτός, ενώ ήταν όμηρος των Ισπανών, παρατηρούσε τις τακτικές του στρατού του Valvidia. Αφού δραπέτευσε, άρχισε να ενώνει διάσπαρτες οικογένειες των Μαπούτσε σε έναν αντάρτικο στρατό, εισάγοντας τη χρήση αλόγων στη μάχη για να αντιμετωπιστεί το Ισπανικό ιππικό και επινοώντας νέα όπλα και στρατηγικές.

Οι πολεμιστές των Μαπούτσε πολεμούσαν μόνο όταν ήταν σίγουροι ότι θα υπερνικούσαν τους εχθρούς τους και απέφευγαν το πυροβολικό των Ισπανών σε κατά μέτωπο συμπλοκές στο ανοιχτό πεδίο. Η δερμάτινη θωράκιση των Μαπούτσε και τα κράνη τους ήταν ανώτερα απ' αυτά των Ισπανών, ενώ τα όπλα τους περιελάμβαναν μουσκέτα, ακόντια, ρόπαλα, σφεντόνες, τόξα και βέλη, ακόμα και κανόνια. Οι τακτικές τους, επίσης, περιελάμβαναν

την κατασκοπεία, τις επιδρομές για απαλλοτρίωση αλόγων και εξοπλισμού, καμουφλαρισμένα χαρακώματα, κατασκευή προκεχωρημένων φυλακίων-φρουρίων στα οποία υπήρχαν άντρες για να προειδοποιούν για τον ερχομό των ισπανών και λάκκους-παγίδα με πάσσαλους.

Αφού κατέστρεψε πολλά Ισπανικά φρούρια, ο Λαουτάρο τράβηξε τον Valvidia και 40 συνοδούς του μακριά από το φρούριο του Κονσεπσιόν και τους εξολόθρευσε. Μετά, κατέστρεψε το Κονσεπσιόν και συνέχισε προς το Σαντιάγκο, αλλά προδόθηκε από έναν Μαπούτσε και σκοτώθηκε στη μάχη.

Το 1883, οι Ισπανοί κατείχαν το στρατιωτικό έλεγχο της περιοχής της Χιλής. Οι Μαπούτσε το είδαν αυτό μόνο σαν πρόσκαιρη ήττα, καλώντας στον «επόμενο μακρύ αγώνα». Ακόμα υπήρχαν περίπου 3.000 προστατευμένες περιοχές. Ανάμεσα στο 1930 και το 1971, εκατοντάδες απ' αυτές τις περιοχές χωρίστηκαν από την κυβέρνηση έτσι ώστε να μπορέσει να πουληθεί η γη. Στις δεκαετίες του '60 και του '70 οι Μαπούτσε ξεσηκώθηκαν, καθώς οι κοινότητες εγκαινίασαν τις καταλήψεις γης και έριξαν τους φράκτες ώστε να μεγαλώσει η έκτασή τους. Αλλά το φασιστικό πραξικόπημα του 1973 υπό τον Πινοσέτ, με τη βοήθεια των ΗΠΑ, έφερε μια νέα εκστρατεία τρόμου ενάντια στους Μαπούτσε. Η κυβέρνηση του Πινοσέτ διαίρεσε περαιτέρω τις προστατευμένες περιοχές για να τις πουλήσει σε δασοκομικές εταιρίες. Οι φασιστικοί νόμοι που πέρασε χρησιμοποιούνται ακόμη από τη δημοκρατική-καπιταλιστική κυβέρνηση για να διώκονται οι αντάρτες Μαπούτσε σαν «τρομοκράτες».

Από τη χούντα του Πινοσέτ, οι περιοχές των Μαπούτσε έχουν δεχθεί μια τρομερή αρπακτική επίθεση από έναν αριθμό πολυεθνικών εταιριών που ασχολούνται με δασοκομία, υδροηλεκτρικά φράγματα, εξόρυξη και πετρέλαιο. Αλλά η αντίσταση των Μαπούτσε έχει αναπτυχθεί πάλι. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90, οι κοινότητες εξαπέλυσαν νέες καταλήψεις γης, δολιοφθορές και εμπρησμούς σε φορτηγά, σπίτια τσιφλικάδων, και μονοκαλλιέργειες.

Τα μπλόκα σε δρόμους αναπτύχθηκαν για να εμποδιστεί η βιομηχανική ανάπτυξη

Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας Ασίας - Ειρηνικού) έγινε στο Σαντιάγκο. Κοινότητες Μαπούτσε κινητοποιήθηκαν βλέποντας στην παγκοσμιοποίηση ξεκάθαρα μια νέα φάση αποικιοκρατίας. Ιθαγενείς συμμετείχαν στις πολυήμερες διαδηλώσεις και συγκρούσεις σε Σαντιάγκο, Βαλπαραΐσο, Κονσεπσιόν και Τεμούκο.

Η κοινότητα Μαπούτσε του Temucuicui στη Χιλή δέχθηκε πολλές επιθέσεις τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο του 2004, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν πολλοί ιθαγενείς από πλαστικές και μεταλλικές σφαίρες. Στις **7 Ιανουαρίου 2005**, έξι κάτοικοι του Temucuicui συνελήφθησαν και τραυματίστηκαν από τους μπάτσους στην πόλη Ερκίλα. Αυτή η συνεχιζόμενη καταστολή είναι αναμφίβολα μια απάντηση στις καταλήψεις γης που πραγματοποιούν οι κοινότητες.

ζαν σοβαρούς κίνδυνους υγείας. Οι κρατούμενοι, συγγενείς και φίλοι κάλεσαν για τη συνέχιση του αγώνα.

Στις **10 Μαΐου 2005**, ο Zenan Diaz Necul, ένας νεαρός Μαπούτσε, ισοπεδώθηκε από όχημα οπλισμένων φρουρών της δασικής εταιρίας Forestal Mininco σε οδόφραγμα που είχαν στήσει Μαπούτσε στην πόλη Collipulli στη Χιλή. Η κοινότητα Μαπούτσε Ranquilco Bajo ύψωσε το οδόφραγμα για να αντισταθεί στην καταστροφή των πνευματικών χώρων και χώρων κουλτούρας από τις εταιρίες.

Στις **2 Ιουνίου** της ίδιας χρονιάς, ο Pedro Cayuqueo Millaqueo, εκδότης της εφημερίδας Μαπούτσε «Azkintuwe», συνελήφθη καθώς έφευγε από το σπίτι του για να παρευρεθεί στη Διεθνή Συνδιάσκεψη Νεολαίων Ιθαγενών στο Βανκούβερ του Καναδά, επειδή θεω-

γικά εργαλεία και τα κινητά τηλέφωνα από τους κατοίκους, κόβοντας τους κάθε επικοινωνία. Κατέστρεψαν, επίσης, ένα κοινοτικό εργαστήρι που είχε ξαναχτιστεί μετά από εμπρησμό, που είχε γίνει τον προηγούμενο χρόνο. Συνελήφθησαν πολλοί ιθαγενείς, ανάμεσά τους οι Juana και Luisa Calfunao, που χτυπήθηκαν άσχημα από τους μπάτσους.

Στις **24 Μαρτίου 2007**, έξι αγρότες Μαπούτσε πυροβολούνται από μπάτσους την ώρα που περιμένουν να πληρωθούν στην πόλη Ερτσίλια.

Στις **7 Μαΐου 2007**, σκοτώνεται ο αγρότης Ροντρίγκο Σιστέρνας κατά τη διάρκεια συμπλοκής με μπάτσους.

Στις **3 Ιανουαρίου 2008**, δολοφονείται ο, φοιτητής Μαπούτσε, Ματίας Βαλεντίν Κατριλέο στο Τεμούκο, σε συμπλοκή με τους καραμπινιέρος, κατά τη διάρκεια κατάληψης γης.

Mapuche: Οι Ανυποτακτοι

Συγκρούσεις ξεσπούν στο Σαντιάγκο και άλλες περιοχές της χώρας όπου χιλιάδες άνθρωποι πραγματοποιούν διαδηλώσεις.

Στις **26 Σεπτεμβρίου 2008**, συλλαμβάνονται 10 ιθαγενείς σε συμπλοκές με τους μπάτσους στο Πασκουάλ Κόνια.

Στις **15 Μαρτίου 2009**, τρεις μπάτσοι συλλαμβάνονται ως ύποπτοι για τη συμμετοχή τους στην απαγωγή και εξαφάνιση του 16χρονου Χοσέ Χουενάντε από το Πουέρτο Μοντ της Περιφέρειας Χ. Τη νύχτα της **3ης Σεπτεμβρίου 2005** μια παρέα νεαρών βρίσκονταν στο δρόμο. Διαπληκτίστηκαν με την αστυνομία που περνούσε και οι μπάτσοι συνέλαβαν δύο άτομα. Αργότερα μίλησαν για μία σύλληψη. Ο Χοσέ από τότε δεν έχει δώσει σημεία ζωής.

Ορισμένα γεγονότα που συνέβησαν από τον Οκτώβριο του 2008 μέχρι το Μάιο του 2009 αφορούν και έντεκα άτομα, τα οποία θεωρούνται μέλη της οργάνωσης Arauco

Mapuche: Οι Ανυποτακτοι

σε προς το Σαντιάγκο, αλλά προδόθηκε από έναν Μαπούτσε και σκοτώθηκε στη μάχη.

Το 1883, οι Ισπανοί κατείχαν το στρατιωτικό έλεγχο της περιοχής της Χιλής. Οι Μαπούτσε το είδαν αυτό μόνο σαν πρόσκαιρη ήττα, καλώντας στον «επόμενο μακρύ αγώνα». Ακόμα υπήρχαν περίπου 3.000 προστατευμένες περιοχές. Ανάμεσα στο 1930 και το 1971, εκατοντάδες απ' αυτές τις περιοχές χωρίστηκαν από την κυβέρνηση έτσι ώστε να μπορέσει να πουληθεί η γη. Στις δεκαετίες του '60 και του '70 οι Μαπούτσε ξεσηκώθηκαν, καθώς οι κοινότητες εγκαινίασαν τις καταλήψεις γης και έριξαν τους φράκτες ώστε να μεγαλώσει η έκτασή τους. Αλλά το φασιστικό πραξικόπημα του 1973 υπό τον Πινοσέτ, με τη βοήθεια των ΗΠΑ, έφερε μια νέα εκστρατεία τρόμου ενάντια στους Μαπούτσε. Η κυβέρνηση του Πινοσέτ διαίρεσε περαιτέρω τις προστατευμένες περιοχές για να τις πουλήσει σε δασοκομικές εταιρίες. Οι φασιστικοί νόμοι που πέρασε χρησιμοποιούνται ακόμη από τη δημοκρατική-καπιταλιστική κυβέρνηση για να διώκονται οι αντάρτες Μαπούτσε σαν «τρομοκράτες».

Από τη χούντα του Πινοσέτ, οι περιοχές των Μαπούτσε έχουν δεχθεί μια τρομερή αρπακτική επίθεση από έναν αριθμό πολυεθνικών εταιριών που ασχολούνται με δασοκομία, υδροηλεκτρικά φράγματα, εξόρυξη και πετρέλαιο. Αλλά η αντίσταση των Μαπούτσε έχει αναπτυχθεί πάλι. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90, οι κοινότητες εξαπέλυσαν νέες καταλήψεις γης, δολιοφθορές και εμπρησμούς σε φορτηγά, σπίτια τσιφλικάδων, και μονοκαλλιέργειες.

Τα μπλόκα σε δρόμους αναπτύχθηκαν για να εμποδιστεί η βιομηχανική ανάπτυξη και τα υδροηλεκτρικά φράγματα. Ένα αγροτικό κονσόρτσιουμ υπολόγισε το 2004 ότι τα προηγούμενα 5 χρόνια εγκαταστάσεις και εξοπλισμός δασοκομικών εταιριών είχαν δεχθεί πάνω από 600 επιθέσεις από Μαπούτσε, με ζημιές πάνω από ένα δισ. πέσος (πάνω από 2 εκ. ευρώ). Η αντίστασή τους οδήγησε σε συγκρούσεις με τα Χιλιανά ΜΑΤ, όπου οι Μαπούτσε κουκουλωμένοι χρησιμοποιούσαν σφεντόνες για να αντιμετωπίσουν τις επιδρομές των ΜΑΤ.

Οι Μαπούτσε που ζουν σε πόλεις όπως το Τεμούκο, αγωνίζονται να διατηρήσουν τη γλώσσα και την κουλτούρα τους. Ιθαγενείς φοιτητές έχουν καταλάβει κτίρια στην πόλη, μπλοκάρουν δρόμους και αντιμετωπίζουν τις επιθέσεις των μπάτσων.

Η δολοφονία του νεαρού Μαπούτσε Άλεξ

νείς από πλαστικές και μεταλλικές σφαίρες. Στις **7 Ιανουαρίου 2005**, έξι κάτοικοι του Temucuicui συνελήφθησαν και τραυματίστηκαν από τους μπάτσους στην πόλη Ερκίλα. Αυτή η συνεχιζόμενη καταστολή είναι αναμφίβολα μια απάντηση στις καταλήψεις γης που πραγματοποιούν οι κοινότητες.

Στο μεταξύ στην Αργεντινή, η κοινότητα Λόνκο Πουράν βρίσκεται σε διαμάχη με την πολυεθνική Pioneer Natural Resources, που κλέβει τη γη των Μαπούτσε για να φτιάξει πετρελαιοπηγές. Η εταιρία έχει ήδη στήσει 400 πετρελαιοπηγές σε περιοχή των Μαπούτσε από το 1992, μολύνοντας σοβαρά το νερό και τη γη. Στις **28 Δεκεμβρίου 2004** οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες ενάντια στους Μαπούτσε που είχαν στήσει μπλόκα και τα κρατούσαν για πάνω από μία εβδομάδα, μπλοκάροντας την πρόσβαση της Pioneer Natural Resources. Ένας Μαπούτσε τραυματίστηκε από σφαίρα μπάτσου. Τρεις μέρες αργότερα, κάτοικοι του Λόνκο Πουράν, μαζί με κοινότητες Μαπούτσε και ανέργους

πό τις εταιρίες.

Στις **2 Ιουνίου** της ίδιας χρονιάς, ο Pedro Cayuqueo Millaqueo, εκδότης της εφημερίδας Μαπούτσε «Azkintuwe», συνελήφθη καθώς έφευγε από το σπίτι του για να παρευρεθεί στη Διεθνή Συνδιάσκεψη Νεολαίων Ιθαγενών στο Βανκούβερ του Καναδά, επειδή θεωρούνταν συμμέτοχος σε κινητοποιήσεις ενάντια στην Forestal Mininco.

Οι επιθέσεις στην Κοινότητα των Μαπούτσε συνεχίστηκαν.

Στις **21 Δεκεμβρίου 2005**, μπάτσοι των ειδικών δυνάμεων της Χιλής επιτέθηκαν στην κοινότητα Juan Paillalef της κομμούνας Cunco στην 9η περιφέρεια (Araucania). Η επίθεση έγινε κατά τη διάρκεια κινητοποίησης των κατοίκων ενάντια σε απόφαση του Υπουργείου Δημοσίων Έργων να διαπλατύνει ένα δρόμο μέσα από τη γη των Μαπούτσε χωρίς τις απαιτούμενες νομικές διαδικασίες. Οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν δακρυγόνα, γκλομπ και όπλα ενάντια στους διαδηλωτές και ξυλοκόπησαν άγρια τον αρχηγό (lonko) Juana Rosa Calfunao Paillalef.

πόλη Ερτσίλια.

Στις **7 Μαΐου 2007**, σκοτώνεται ο αγρότης Ροντρίγκο Σιστέρνας κατά τη διάρκεια συμπλοκής με μπάτσους.

Στις **3 Ιανουαρίου 2008**, δολοφονείται ο, φοιτητής Μαπούτσε, Ματίας Βαλεντίν Κατριλέο στο Τεμούκο, σε συμπλοκή με τους καραμπινιέρος, κατά τη διάρκεια κατάληψης γης.

Συγκρούσεις ξεσπούν στο Σαντιάγκο και άλλες περιοχές της χώρας όπου χιλιάδες άνθρωποι πραγματοποιούν διαδηλώσεις.

Στις **26 Σεπτεμβρίου 2008**, συλλαμβάνονται 10 ιθαγενείς σε συμπλοκές με τους μπάτσους στο Πασκουάλ Κόνια.

Στις **15 Μαρτίου 2009**, τρεις μπάτσοι συλλαμβάνονται ως ύποπτοι για τη συμμετοχή τους στην απαγωγή και εξαφάνιση του 16χρονου Χοσέ Χουενάντε από το Πουέρτο Μοντ της Περιφέρειας Χ. Τη νύχτα της **3ης Σεπτεμβρίου 2005** μια παρέα νεαρών βρίσκονταν στο δρόμο. Διαπληκτίστηκαν με την αστυνομία που περνούσε και οι μπάτσοι συνέλαβαν δύο άτομα. Αργότερα μίλησαν για μία σύλληψη. Ο Χοσέ από τότε δεν έχει δώσει σημεία ζωής.

Ορισμένα γεγονότα που συνέβησαν από τον Οκτώβριο του 2008 μέχρι το Μάιο του 2009 αφορούν και έντεκα άτομα, τα οποία θεωρούνται μέλη της οργάνωσης Arauco Malleco Committee (CAM). Σχετίζονται με τους πυροβολισμούς και τον τραυματισμό του Ειδικού εισαγγελέα Μάριο Ελγκέτα, αρμόδιου για τους Μαπούτσε, καθώς και πέντε μπάτσων της συνοδείας του, στο Tirua.

Επίσης, το **Μάιο του 2009** οι μπάτσοι εισβάλλουν στο σπίτι της 28χρονης Γαλλίδας Julia Goyout στην πόλη Tirua, όπου βρίσκουν έντυπα του βασκικού κόμματος Μπατασούνα, πάνω από 100 dvd με λογότυπα της ΕΤΑ και αργεντίνικων αναρχικών ομάδων και υλικό της CAM. Η ίδια αναζητείται. Θεωρείται δραστήριο μέλος ομάδων αλληλεγγύης στους Μαπούτσε, παντρεμένη με αγωνιστή Μαπούτσε. Συμμετείχε στην κηδεία του Ματίας Βαλεντίν Κατριλέο καθώς και σε πολλές διαδηλώσεις αλλη-

για να διώκονται οι αντάρτες Μαπούτσε σαν «τρομοκράτες».

Από τη χούντα του Πινοσέτ, οι περιοχές των Μαπούτσε έχουν δεχθεί μια τρομερή αρπακτική επίθεση από έναν αριθμό πολυεθνικών εταιριών που ασχολούνται με δασοκομία, υδροηλεκτρικά φράγματα, εξόρυξη και πετρέλαιο. Αλλά η αντίσταση των Μαπούτσε έχει αναπτυχθεί πάλι. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90, οι κοινότητες εξαπέλυσαν νέες καταλήψεις γης, δολιοφθορές και εμπρησμούς σε φορτηγά, σπίτια τσιφλικάδων, και μονοκαλλιέργειες.

Τα μπλόκα σε δρόμους αναπτύχθηκαν για να εμποδιστεί η βιομηχανική ανάπτυξη και τα υδροηλεκτρικά φράγματα. Ένα αγροτικό κονσόρτσιουμ υπολόγισε το 2004 ότι τα προηγούμενα 5 χρόνια εγκαταστάσεις και εξοπλισμός δασοκομικών εταιριών είχαν δεχθεί πάνω από 600 επιθέσεις από Μαπούτσε, με ζημιές πάνω από ένα δισ. πέσος (πάνω από 2 εκ. ευρώ). Η αντίστασή τους οδήγησε σε συγκρούσεις με τα Χιλιανά ΜΑΤ, όπου οι Μαπούτσε κουκουλωμένοι χρησιμοποιούσαν σφεντόνες για να αντιμετωπίσουν τις επιδρομές των ΜΑΤ.

Οι Μαπούτσε που ζουν σε πόλεις όπως το Τεμούκο, αγωνίζονται να διατηρήσουν τη γλώσσα και την κουλτούρα τους. Ιθαγενείς φοιτητές έχουν καταλάβει κτίρια στην πόλη, μπλοκάρουν δρόμους και αντιμετωπίζουν τις επιθέσεις των μπάτσων.

Η δολοφονία του νεαρού Μαπούτσε Άλεξ Λέμουν το **Νοέμβριο του 2002** έγινε ένα εστιακό σημείο για τον αγώνα στη Χιλή, με τους αντάρτες να στήνουν οδοφράγματα και να συγκρούονται με τους μπάτσους. Η Μέρα του Κολόμβου και η επέτειος του πραξικοπήματος της **11ης Σεπτεμβρίου του 1973** σημαδεύονται κάθε χρόνο από συγκρούσεις στους δρόμους.

Από το 2000, αναρχικοί στην Ιταλία έχουν επιτεθεί επανειλημμένα στην εταιρία Μπένετον, που είναι υπεύθυνη για την κλοπή της γης των Μαπούτσε στην Αργεντινή. Παράλληλα με προβολές βίντεο και πικετοφορίες μπροστά σε μαγαζιά Μπένετον, πολλές πράξεις σαμποτάζ έλαβαν χώρα όπως κόλλημα κλειδαριών, σπρέι, σπάσιμο τζαμαριών και εμπρησμοί.

Το **Νοέμβριο του 2004**, το Συνέδριο του APEC (Asia Pacific Economic Cooperation -

Στο μεταξύ στην Αργεντινή, η κοινότητα Λόνκο Πουράν βρίσκεται σε διαμάχη με την πολυεθνική Pioneer Natural Resources, που κλέβει τη γη των Μαπούτσε για να φτιάξει πετρελαιοπηγές. Η εταιρία έχει ήδη στήσει 400 πετρελαιοπηγές σε περιοχή των Μαπούτσε από το 1992, μολύνοντας σοβαρά το νερό και τη γη. Στις **28 Δεκεμβρίου 2004** οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες ενάντια στους Μαπούτσε που είχαν στήσει μπλόκα και τα κρατούσαν για πάνω από μία εβδομάδα, μπλοκάροντας την πρόσβαση της Pioneer Natural Resources. Ένας Μαπούτσε τραυματίστηκε από σφαίρα μπάτσου. Τρεις μέρες αργότερα, κάτοικοι του Λόνκο Πουράν, μαζί με κοινότητες Μαπούτσε και ανέργους της Αργεντινής, πορεύθηκαν προς το αστυνομικό τμήμα στο γειτονικό Cutral Co, αφήνοντάς το γεμάτο με γκράφιτι ενάντια στην καταστολή.

Έξι κρατούμενοι Μαπούτσε ξεκίνησαν απεργία πείνας στις **7 Μαρτίου 2005**, ζητώντας την απελευθέρωση όλων των κρατούμενων τους, την απόσυρση των κατηγοριών ενάντια σε Μαπούτσε που ζουν στην παρανομία, τη λήξη της αστυνομικής κατάστασης και την εκδίωξη των δασικών και κτηματικών εταιριών από τις περιοχές τους. Πορείες αλληλεγγύης στους φυλακισμένους έγιναν σε Σαντιάγκο, Βαλπαραΐσο, Τεμούκο, Μόντρεαλ, Βρυξέλλες και Παρίσι. Τη νύχτα της **1ης Απριλίου**, ύστερα από 25 μέρες χωρίς φαγητό, οι κρατούμενοι σταμάτησαν την απεργία πείνας με τη μεταφορά τους στο νοσοκομείο, αφού αντιμετώπι-

ρούνταν συμμέτοχος σε κινητοποιήσεις ενάντια στην Forestal Mininco.

Οι επιθέσεις στην Κοινότητα των Μαπούτσε συνεχίστηκαν.

Στις **21 Δεκεμβρίου 2005**, μπάτσοι των ειδικών δυνάμεων της Χιλής επιτέθηκαν στην κοινότητα Juan Paillalef της κομμούνας Cunco στην 9η περιφέρεια (Araucania). Η επίθεση έγινε κατά τη διάρκεια κινητοποίησης των κατοίκων ενάντια σε απόφαση του Υπουργείου Δημοσίων Έργων να διαπλατύνει ένα δρόμο μέσα από τη γη των Μαπούτσε χωρίς τις απαιτούμενες νομικές διαδικασίες. Οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν δακρυγόνα, γκλομπ και όπλα ενάντια στους διαδηλωτές και ξυλοκόπησαν άγρια τον αρχηγό (lonko) Juana Rosa Calfunao Paillalef. Κάποια παιδιά χτυπήθηκαν, ενώ πυροβόλησαν και σκότωσαν το άλογο του Calfunao.

Στις **22 Δεκεμβρίου 2005**, κάτοικοι του Juan Paillalef απάντησαν μπλοκάροντας το δρόμο, που χρονολογείται εδώ και 60 χρόνια, και περνάει ανάμεσα στο Los Laureles και το Colico, διασχίζοντας έναν αριθμό κοινοτήτων Μαπούτσε. Κάτοικοι λένε ότι μεγάλα φορτηγά που κουβαλάνε ξυλεία απειλούν την κοινότητά τους.

Στις **23 Δεκεμβρίου** της ίδιας χρονιάς, περίπου 200 καραμπινιέροι υπό τη διοίκηση του Cristian Alarcon, διοικητή των φυλακών Padre Las Casas, επιτέθηκαν στην κοινότητα Juan Paillalef ξανά με δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες. Οι καραμπινιέροι κατέστρεψαν σπίτια, σκόρπισαν τρόφιμα, έσπασαν τις γεννήτριες ρεύματος, τις αντλίες νερού και κατέσχεσαν όλα τα γεωρ-

Στις **15 Μαρτίου 2009**, τρεις μπάτσοι συλλαμβάνονται ως ύποπτοι για τη συμμετοχή τους στην απαγωγή και εξαφάνιση του 16χρονου Χοσέ Χουενάντε από το Πουέρτο Μοντ της Περιφέρειας Χ. Τη νύχτα της **3ης Σεπτεμβρίου 2005** μια παρέα νεαρών βρίσκονταν στο δρόμο. Διαπληκτίστηκαν με την αστυνομία που περνούσε και οι μπάτσοι συνέλαβαν δύο άτομα. Αργότερα μίλησαν για μία σύλληψη. Ο Χοσέ από τότε δεν έχει δώσει σημεία ζωής.

Ορισμένα γεγονότα που συνέβησαν από τον Οκτώβριο του 2008 μέχρι το Μάιο του 2009 αφορούν και έντεκα άτομα, τα οποία θεωρούνται μέλη της οργάνωσης Arauco Malleco Committee (CAM). Σχετίζονται με τους πυροβολισμούς και τον τραυματισμό του Ειδικού εισαγγελέα Μάριο Ελγκέτα, αρμόδιου για τους Μαπούτσε, καθώς και πέντε μπάτσων της συνοδείας του, στο Tirua.

Επίσης, το **Μάιο του 2009** οι μπάτσοι εισβάλλουν στο σπίτι της 28χρονης Γαλλίδας Julia Goyout στην πόλη Tirua, όπου βρίσκουν έντυπα του βασκικού κόμματος Μπατασούνα, πάνω από 100 dvd με λογότυπα της ΕΤΑ και αργεντίνικων αναρχικών ομάδων και υλικό της CAM. Η ίδια αναζητείται. Θεωρείται δραστήριο μέλος ομάδων αλληλεγγύης στους Μαπούτσε, παντρεμένη με αγωνιστή Μαπούτσε. Συμμετείχε στην κηδεία του Ματίας Βαλεντίν Κατριλέο καθώς και σε πολλές διαδηλώσεις αλληλεγγύης προς τη φυλακισμένη αγωνίστρια Μαπούτσε Πατρίσια Τρονκόσο και έχει επισκεφτεί πολλούς φυλακισμένους στις Περιφέρειες VII και IX.

Η Τρονκόσο είχε καταδικαστεί το 2003 για εμπρησμούς καλλιεργειών τσιφλικάδων και είχε ξεκινήσει απεργία πείνας το **Οκτώβριο του 2008** μαζί με άλλους 4 φυλακισμένους Μαπούτσε, τους Jose Huenchunao, Juan Millalen, Jaime Marileo και Hector Llaitul, που διώκονται με τον αντι-τρομοκρατικό νόμο της εποχής του Πινοσέτ.

Όμως ο αγώνας των Μαπούτσε δεν έχει τελειώσει...

Μετάφραση - Απόδοση Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

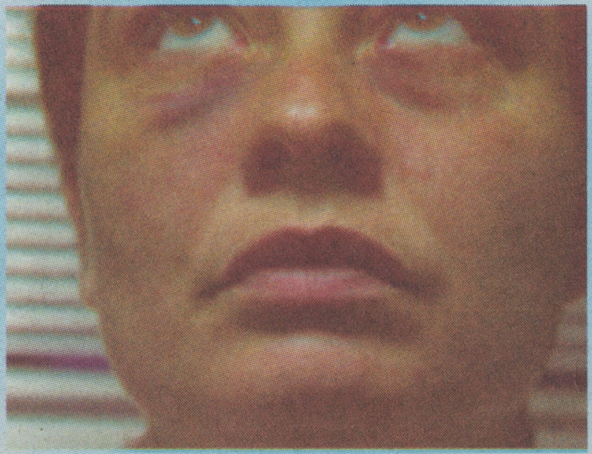
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΤΗΝΩΔΙΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ ξυλοκοπήθηκε άγρια εντός του Α.Τ. Λευκού Πύργου, το πρωί της Τρίτης 19 Μαΐου, κατ' αρχήν από τον Αρχιφύλακα Αλέξανδρο ΚΙΤΜΕΡΙΔΗ και ακολούθως από το Διοικητή Ασφαλείας του Λευκού Πύργου. Συνελήφθη διότι πάτησε λάθος κωδικό για την απενεργοποίηση του συναγερμού του καταστήματος του συζύγου της!!

Μολονότι η Ε. ΞΥΝΟΥ εξήγησε στους μπάτσους που ήρθαν προκλητικά στο μπακάλικο του συζύγου της ότι το χτύπημα του συναγερμού οφειλόταν σε δικό της λάθος, όχι μόνο δεν αποχώρησαν, αλλά «της πέρασαν» χειροπέδες και με απίστευτη αγριότητα την έσυραν στο Α.Τ. Λευκού Πύργου.

Εκεί, χωρίς να της αφαιρεθούν οι χειροπέδες, όντας κρατούμενη, εντός του Α.Τ. Λευκού Πύργου οδηγήθηκε σε ξεχωριστό δωμάτιο και ο Αρχιφύλακας Αλέξανδρος ΚΙΤΜΕΡΙΔΗΣ, στην αρχή την ξυλοκόπησε βάναυσα στο πρόσωπο, στη συνέχεια την πετούσε στο πάτωμα και σε καναπέδες του δωματίου, ακολούθως δε «την πέταξε» στο πάτωμα, πέρασε τα δυο χέρια του στο λαιμό της και αποπειράθηκε να την πνίξει!!! Καθ' όλη τη διάρκεια της βιαιοπραγίας του Αστυνομικού οργάνου στην ανήμπορη Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ, ο ΚΙΤΜΕΡΙΔΗΣ την έβριζε με ακατανόμαστες εκφράσεις, όπως «πουτάνα, θα σε γαμήσω, μαλακισμένο κλπ». Ο ΚΙΤΜΕΡΙΔΗΣ σταμάτησε να της πιέζει τον λαιμό, λίγο πριν λιποθυμήσει από το σφίξιμο, ενώ η Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ καθ' όλη τη διάρκεια φώναζε απελπισμένα «ΒΟΗΘΕΙΑ», αλλά κανένα από τα υπόλοιπα αστυνομικά όργανα που ήταν παρόντα δεν επενέβαινε.

Μετά την επίθεση αυτή και όντας τραυματισμένη, ο Διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Λευκού Πύργου, αντί να επιπλήξει τον ΚΙΤΜΕΡΙΔΗ, την χαστούκισε με δύναμη, «επικροτώντας» τις μεθόδους του.

Για την όλη συμπεριφορά βιαιοπραγίας των αστυνομικών οργάνων ασκήθηκε έγκληση από την Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ, για την οποία όμως ΔΕΝ ενεργοποιήθηκε η διαδικασία Αυτο-

φώρου κατά των αστυνομικών, ούτε στάλθηκε η σχηματισθείσα δικογραφία στον αρμόδιο Εισαγγελέα.

Ανακοινώθηκε ότι θα αποσταλεί ταχυδρομικά στη δικηγόρο της!!!!

Η Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ παραπέμφθηκε με τη διαδικασία αυτοφώρου ενώπιον του Α΄ Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, κατά τη δικάσιμο της 20-5-2009, κατά την οποία λήφθηκε αναβολή για την Παρασκευή 22-5-2009 και αφέθηκε ελεύθερη. Αλλά και η δεύτερη δίκη αναβλήθηκε και πάλι.

Ο ξυλοδαρμός επιβεβαιώθηκε από την Ιατροδικαστική Υπηρεσία. Επίσης από το Νοσοκομείο ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ που οδηγήθηκε το βράδυ της 19-5-2009, μετά από εντονότατους πόνους, διαγνώστηκε ότι τα Αστυνομικά όργανα της προξένησαν και ρήξη τυμπάνου. Επίκεινται νέες ιατρικές εξετάσεις, μετά από σχετική ιατρική εντολή που δόθηκε την 19-5-2009.

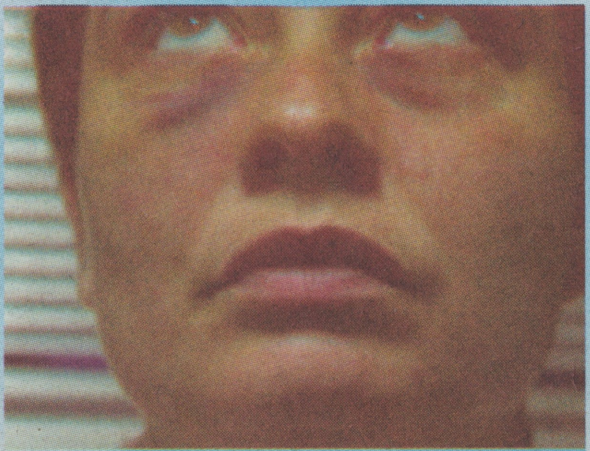
Τέλος σημειώνεται ότι ο σύζυγος της Ε. ΞΥΝΟΥ, από τη στιγμή που δημοσιοποίησε το γεγονός του ξυλοδαρμού της, δέχεται σωρεία απειλητικών τηλεφωνημάτων.

ΣΧΕΤΙΚΑ με τους ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ και τους ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ του ΔΕΚΕΜΒΡΗ

θαν προκλητικά στο μπακάλικο του συζύγου της ότι το χτύπημα του συναγερμού οφειλόταν σε δικό της λάθος, όχι μόνο δεν αποχώρησαν, αλλά «της πέρασαν» χειροπέδες και με απίστευτη αγριότητα την έσυραν στο Α.Τ. Λευκού Πύργου.

Εκεί, χωρίς να της αφαιρεθούν οι χειροπέδες, όντας κρατούμενη, εντός του Α.Τ. Λευκού Πύργου οδηγήθηκε σε ξεχωριστό δωμάτιο και ο Αρχιφύλακας Αλέξανδρος ΚΙΤΜΕΡΙΔΗΣ, στην αρχή την ξυλοκόπησε βάναυσα στο πρόσωπο, στη συνέχεια την πετούσε στο πάτωμα και σε καναπέδες ρόντα δεν επενέβαινε.

Μετά την επίθεση αυτή και όντας τραυματισμένη, ο Διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Λευκού Πύργου, αντί να επιπλήξει τον ΚΙΤΜΕΡΙΔΗ, την χαστούκισε με δύναμη, «επικροτώντας» τις μεθόδους του.

Για την όλη συμπεριφορά βιαιοπραγίας των αστυνομικών οργάνων ασκήθηκε έγκληση από την Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ, για την οποία όμως ΔΕΝ ενεργοποιήθηκε η διαδικασία Αυτο-

φώρου κατά των αστυνομικών, ούτε στάλθηκε η σχηματισθείσα δικογραφία στον αρμόδιο Εισαγγελέα.

Ανακοινώθηκε ότι θα αποσταλεί ταχυδρομικά στη δικηγόρο της!!!!

Η Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ παραπέμφθηκε με τη διαδικασία αυτοφώρου ενώπιον του Α΄ Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, κατά τη δικάσιμο της 20-5-2009, κατά την οποία λήφθηκε αναβολή για την Παρασκευή 22-5-2009 και αφέθηκε ελεύθερη. Αλλά και η δεύτερη δίκη αναβλήθηκε και πάλι.

Ο ξυλοδαρμός επιβεβαιώθηκε από την Ιατροδικαστική Υπηρεσία. Επίσης από το Νοσοκομείο ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ που οδηγήθηκε το βράδυ της 19-5-2009, μετά από εντονότατους πόνους, διαγνώστηκε ότι τα Αστυνομικά όργανα της προξένησαν και ρήξη τυμπάνου. Επίκεινται νέες ιατρικές εξετάσεις, μετά από σχετική ιατρική εντολή που δόθηκε την 19-5-2009.

Τέλος σημειώνεται ότι ο σύζυγος της Ε. ΞΥΝΟΥ, από τη στιγμή που δημοσιοποίησε το γεγονός του ξυλοδαρμού της, δέχεται σωρεία απειλητικών τηλεφωνημάτων.

ΣΧΕΤΙΚΑ με τους ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ και τους ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ του ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Το κύμα οργής που ξεχύθηκε στους δρόμους τη νύχτα της δολοφονίας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, το Σάββατο στις 6 Δεκεμβρίου 2008, από τον μπάτσο Επαμεινώνδα Κορκονέα οδήγησε στην γενικευμένη εξέγερση που ζήσαμε σε δεκάδες πόλεις της χώρας, με τον αριθμό των εξεγερμένων συνεχώς να αυξάνεται.

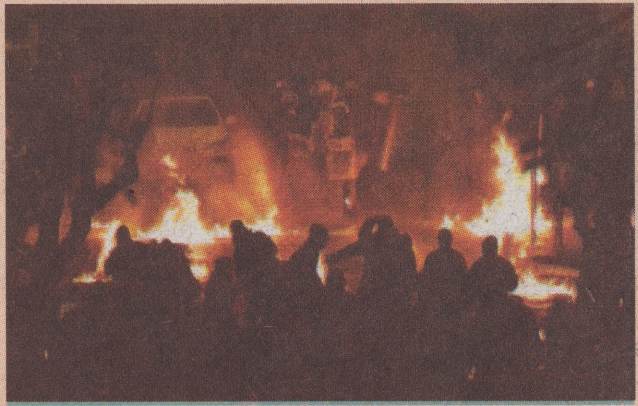
Ένα από τα «όπλα» που ήταν αναγκασμένο να χρησιμο-

Οι κατ' εξοχήν όπως συνήθως μάρτυρες κατηγορίας είναι μπάτσοι, ενώ στην Λάρισα ο δήμαρχος Κωνσταντίνος Τζανακούλης σχημάτισε ομάδες παρακολούθησης και φύλαξης από «αγανακτισμένους» πολίτες και καταστηματάρχες. Μία από αυτές συνέλαβε και παρέδωσε στο αστυνομικό τμήμα έναν εκ των φυλακισμένων της 9ης Δεκεμβρίου, χωρίς κάποιο μέλος των πολιτοφυλάκων να αφήσει τα στοιχεία του, πράγμα που δεν ζητήθηκε όπως φαίνεται ούτε από τα επίσημα όργανα της τάξης.

Κατηγορητήρια στήνονται μέχρι και σήμερα. Αρχές του Μάη έξι άτομα από τον Βόλο διώκονται με πλημμελήματα ύστερα από την αναγνώρισή τους -κάτω από κουκούλες και καλυμμένα πρόσωπα - εκτός από μπάτσους, από τον αντινομάρχη και την καταγραφή τους από κάμερες τραπε-

έχουν αποφυλακιστεί, άλλοι χωρίς εγγυήσεις και άλλοι καταβάλλοντας ποσά έως και 15.000 ευρώ, ενώ έξι βρίσκονται ακόμα όμηροι στις φυλακές του Κορυδαλλού και του Αυλώνα.

Οι αιτήσεις αποφυλάκισης που έχουν γίνει μέχρι τώρα έχουν απορριφθεί εκτός μίας, της οποίας 4 μήνες μετά εκκρεμεί η εξέταση. Καθώς το εξάμηνο του Ιούνη ολοκληρώ-

ούς και με απίστευτη αγριότητα την έσυραν στο Α.Τ. Λευκού Πύργου.

Εκεί, χωρίς να της αφαιρεθούν οι χειροπέδες, όντας κρατούμενη, εντός του Α.Τ. Λευκού Πύργου οδηγήθηκε σε ξεχωριστό δωμάτιο και ο Αρχιφύλακας Αλέξανδρος ΚΙΤΜΕΡΙΔΗΣ, στην αρχή την ξυλοκόπησε βάναυσα στο πρόσωπο, στη συνέχεια την πετούσε στο πάτωμα και σε καναπέδες

Μετά την επίθεση αυτή και όντας τραυματισμένη, ο Διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Λευκού Πύργου, αντί να επιπλήξει τον ΚΙΤΜΕΡΙΔΗ, την χαστούκισε με δύναμη, «επικροτώντας» τις μεθόδους του.

Για την όλη συμπεριφορά βιαιοπραγίας των αστυνομικών οργάνων ασκήθηκε έγκληση από την Ευγνωμία ΞΥΝΟΥ, για την οποία όμως ΔΕΝ ενεργοποιήθηκε η διαδικασία Αυτο-

τατους πόνους, διαγνώστηκε ότι τα Αστυνομικά όργανα της προξένησαν και ρήξη τυμπάνου. Επίκειται νέες ιατρικές εξετάσεις, μετά από σχετική ιατρική εντολή που δόθηκε την 19-5-2009.

Τέλος σημειώνεται ότι ο σύζυγος της Ε. ΞΥΝΟΥ, από τη στιγμή που δημοσιοποίησε το γεγονός του ξυλοδαρμού της, δέχεται σωρεία απειλητικών τηλεφωνημάτων.

ΣΧΕΤΙΚΑ με τους ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ και τους ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ του ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Το κύμα οργής που ξεχύθηκε στους δρόμους τη νύχτα της δολοφονίας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, το Σάββατο στις 6 Δεκεμβρίου 2008, από τον μπάτσο Επαμεινώνδα Κορκονέα οδήγησε στην γενικευμένη εξέγερση που ζήσαμε σε δεκάδες πόλεις της χώρας, με τον αριθμό των εξεγερμένων συνεχώς να αυξάνεται.

Ένα από τα «όπλα» που ήταν αναμενόμενο να χρησιμοποιήσουν οι κατασταλτικές δυνάμεις ήταν ο εκφοβισμός και η τρομοκράτηση, με τις χιλιάδες προσαγωγές εξεγερμένων και με συλλήψεις που φτάσανε -αυτές που έχουν επιβεβαιωθεί- να αγγίζουν τις 279, με πολλές να αφορούν ανήλικους και μετανάστες, και με 21 από αυτούς να έχουν φυλακιστεί.

Στις πλάτες των συλληφθέντων στήθηκαν πανομοιότυπα σχεδόν κατηγορητήρια που αναφέρονται σε πλημμελήματα όπως: στάση/αντίσταση, εξύβριση, διατάραξη κοινής ειρήνης, επικίνδυνη σωματική βλάβη και κακουργήματα τύπου: κατασκευή/κατοχή, έκρηξη, εμπρησμό και βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη. Χαρακτηριστική του εκδικητικού μένους της εξουσίας είναι η περίπτωση των 19 της Λάρισας, που με βάση τον τρομονόμο διώκονται επιπλέον για σύσταση τρομοκρατικής οργάνωσης.

Οι κατ' εξοχήν όπως συνήθως μάρτυρες κατηγορίας είναι μπάτσοι, ενώ στην Λάρισα ο δήμαρχος Κωνσταντίνος Τζανακούλης σχημάτισε ομάδες παρακολούθησης και φύλαξης από «αγανακτισμένους» πολίτες και καταστηματάρχες. Μία από αυτές συνέλαβε και παρέδωσε στο αστυνομικό τμήμα έναν εκ των φυλακισμένων της 9ης Δεκεμβρίου, χωρίς κάποιο μέλος των πολιτοφυλάκων να αφήσει τα στοιχεία του, πράγμα που δεν ζητήθηκε όπως φαίνεται ούτε από τα επίσημα όργανα της τάξης.

Κατηγορητήρια στήνονται μέχρι και σήμερα. Αρχές του Μάη έξι άτομα από τον Βόλο διώκονται με πλημμελήματα ύστερα από την αναγνώρισή τους -κάτω από κουκούλες και καλυμμένα πρόσωπα- εκτός από μπάτσους, από τον αντινομάρχη και την καταγραφή τους από κάμερες τραπε-

ζών. Έχουν περάσει από προανάκριση και περιμένουν την παραπομπή τους από την εισαγγελία. Στην Ξάνθη δύο άτομα δέχτηκαν κλήτευση 5 μήνες μετά και κατηγορούνται μαζί με άλλα σαράντα άτομα αγνώστων στοιχείων, επί πλέον για πρόθεση ανθρωποκτονίας και σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Αναμένεται η απόφαση της εισαγγελίας και σ' αυτή την περίπτωση.

Σχεδόν έξι μήνες μετά δεκαπέντε εκ των φυλακισμένων έχουν αποφυλακιστεί, άλλοι χωρίς εγγυήσεις και άλλοι καταβάλλοντας ποσά έως και 15.000 ευρώ, ενώ έξι βρίσκονται ακόμα όμηροι στις φυλακές του Κορυδαλλού και του Αυλώνα.

Οι αιτήσεις αποφυλάκισης που έχουν γίνει μέχρι τώρα έχουν απορριφθεί εκτός μίας, της οποίας 4 μήνες μετά εκκρεμεί η εξέταση. Καθώς το εξάμηνο του Ιούνη ολοκληρώνεται θα βρεθούν ενώπιον του Τριμελούς συμβουλίου, μαζί με τους δικηγόρους τους, για την ένσταση στην προσωρινή τους κράτηση, αντιμετωπίζοντας πάντα το ενδεχόμενο της εξάντλησης του 18μηνου σε περίπτωση νέας απόρριψης. Ο Α. Κυριακόπουλος και άλλοι τρεις την Πέμπτη 4 Ιουνίου και ο Θ. Ηλιόπουλος λίγες μέρες μετά.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΔΕΝ ΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ ΔΕΝ ΝΙΚΙΕΤΑΙ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2008

Χ.Δ.Σ.